

SÉANCES DU JEUDI 11 DÉCEMBRE 1997
VERGADERINGEN VAN DONDERDAG 11 DECEMBER 1997

MATIN

SOMMAIRE:

EXCUSÉS:

Page 3963.

DEMANDE D'EXPLICATIONS (Retrait):

Page 3963.

Mme Milquet. — Demande d'explications au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les émeutes qui ont eu lieu en région bruxelloise et dans d'autres villes du pays le week-end des 8 et 9 novembre derniers».

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi relative à l'assistance judiciaire pour la délivrance de copies de pièces du dossier judiciaire en matière pénale (Article 61.1 du règlement).

Discussion générale. — *Orateur*: **M. Desmedt**, rapporteur, p. 3963.

Projet de loi portant désignation des tribunaux des marques communautaires.

Discussion générale. — *Oratrice*: **Mme Delcourt-Pêtre**, rapporteuse, p. 3964.

Examen des articles, p. 3964.

DEMANDES D'EXPLICATIONS (Discussion):

Demande d'explications de Mme Thijs au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les personnes débou-tées du droit d'asile ou n'ayant pas d'identité et qui sont reconduites dans leur pays d'origine par une firme privée».

Orateurs: **Mme Thijs**, **M. Vande Lanotte**, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 3965.

OCHTEND

INHOUDSOPGAVE:

VERONTSCHULDIGD :

Bladzijde 3963.

VRAAG OM UITLEG (Intrekking):

Bladzijde 3963.

Mevrouw Milquet. — Vraag om uitleg aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de rellen die op 8 en 9 november in het Brusselse en in andere steden van het land hebben plaatsgehad».

WETSONTWERPEN (Bespreking):

Wetsontwerp met betrekking tot de rechtsbijstand inzake de afgifte van afschriften van stukken uit het gerechtsdossier in strafzaken (Artikel 61.1 van het reglement).

Algemene bespreking. — *Spreker*: **de heer Desmedt**, rapporteur, blz. 3963.

Wetsontwerp houdende aanwijzing van de rechtbanken voor de gemeenschapsmerken.

Algemene bespreking. — *Spreker*: **mevrouw Delcourt-Pêtre**, rapporteur, blz. 3964.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 3964.

VRAGEN OM UITLEG (Bespreking):

Vraag om uitleg van mevrouw Thijs aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de uitge-procedeerden of mensen zonder identiteit die door een privé-firma naar het land van herkomst worden gebracht».

Sprekers: **mevrouw Thijs**, **de heer Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 3965.

Demande d'explications de Mme Willame-Boonen au Premier ministre et au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les contrats de société».

Orateurs: Mme Willame-Boonen, M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 3966.

Demande d'explications de M. Mahoux au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «la situation des candidats réfugiés politiques algériens en Belgique et sur les mesures prises et envisagées aux niveaux belge et européen pour combattre le terrorisme islamique».

Demande d'explications de M. Boutmans au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «l'adaptation de la situation des Algériens séjournant illégalement en Belgique et des demandeurs d'asile algériens qui ont été déboutés».

Orateurs: MM. Mahoux, Boutmans, Mme Delcourt-Pêtre, M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 3968.

APRÈS-MIDI

SOMMAIRE:

EXCUSÉS:

Page 3973.

MESSAGES:

Page 3973.

Chambre des représentants.

COMMUNICATIONS:

Page 3973.

1. Cour d'arbitrage.
2. Parlement européen.
3. Commission de la protection de la vie privée.
4. Office de contrôle des assurances.
5. Évolution de l'économie agricole et horticole.

ÉVOCATION:

Page 3975.

NON-ÉVOCATION:

Page 3975.

PROJET DE LOI (Dépôt):

Page 3975.

Projet de loi portant assentiment au Quatrième Protocole annexé à l'Accord général sur le Commerce des Services, fait à Genève le 15 avril 1997.

Vraag om uitleg van mevrouw Willame-Boonen aan de eerste minister en aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de samenlevingscontracten».

Sprekers: mevrouw Willame-Boonen, de heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 3966.

Vraag om uitleg van de heer Mahoux aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de situatie waarin de Algerijnse kandidaat-politieke vluchtelingen zich in België bevinden en de maatregelen die in België en op Europees vlak genomen zijn of overwogen worden om het islamitisch terrorisme te bestrijden».

Vraag om uitleg van de heer Boutmans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «het aanpassen van de situatie van illegaal in België verblijvende Algerijnen en uitgeprocedeerde Algerijnse asielzoekers».

Sprekers: de heren Mahoux, Boutmans, mevrouw Delcourt-Pêtre, de heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 3968.

NAMIDDAG

INHOUDSOPGAVE:

VERONTSCHULDIGD:

Bladzijde 3973.

BOODSCHAPPEN:

Bladzijde 3973.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 3973.

1. Arbitragehof.
2. Europees Parlement.
3. Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.
4. Controledienst voor de Verzekeringen.
5. Evolutie van de land- en tuinbouwconomie.

EVOCATIE:

Bladzijde 3975.

NON-EVOCATIE:

Bladzijde 3975.

WETSONTWERP (Indiening):

Bladzijde 3975.

Wetsontwerp houdende instemming met het Vierde Protocol bij de Algemene Overeenkomst inzake de Handel in Diensten, ondertekend te Genève op 15 april 1997.

PROPOSITIONS (Dépôt):

Page 3975.

M. Poty et Mme Lizin. — Proposition de loi modifiant l'article 125 de la nouvelle loi communale.

MM. Verreycken et Van Hauthem :

- a) Proposition de loi spéciale visant à supprimer les facilités dans les communes périphériques;
- b) Proposition de loi spéciale visant à fixer définitivement la frontière entre la Flandre et la Wallonie et à supprimer les facilités dans les communes de la frontière linguistique.

DEMANDES D'EXPLICATIONS (Dépôt):

Page 3976.

Mme Milquet au secrétaire d'État à la Sécurité et secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à l'Environnement sur « la restructuration du service 100 ».

Mme Lizin au ministre des Affaires étrangères sur « les liens des réseaux islamistes en Algérie, en Égypte et en Europe, en particulier en Grande-Bretagne ».

Mme Lizin au ministre des Affaires étrangères sur « les suites du Sommet de Hanoï et en particulier les propositions formulées par le ministre Ylieff ».

Mme Lizin au secrétaire d'État à la Coopération au Développement sur « les résultats de la réunion des Amis du Congo des 3 et 4 décembre 1997 ».

M. Foret au secrétaire d'État à la Sécurité et secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à l'Environnement sur « la nouvelle réglementation concernant les rallies automobiles ».

Mme Nelis-Van Liedekerke au ministre de l'Emploi et du Travail sur « les abus éventuels concernant les fonds de sécurité d'existence ».

VÉRIFICATION DES POUVOIRS ET PRESTATION DE SERMENT D'UN NOUVEAU MEMBRE:

Page 3976.

DÉCÈS D'UN ANCIEN SÉNATEUR:

Page 3976.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération):

Pages 3976 et 3997.

M. Daras et consorts. — Proposition de loi modifiant la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'État.

Mme Van der Wildt. — Proposition de loi modifiant l'article 26 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.

M. Ph. Charlier. — Proposition de loi modifiant l'article 104 du Code des impôts sur les revenus 1992 afin de permettre la déductibilité des libéralités faites en argent aux refuges agréés pour animaux.

MOTIONS D'ORDRE:

Orateurs : **M. Bock, M. Colla**, ministre de la Santé publique et des Pensions, p. 3977.

Orateurs : **M. Devolder, M. le président**, p. 3985.

VOORSTELLEN (Indiening):

Bladzijde 3975.

De heer Poty en mevrouw Lizin. — Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 125 van de nieuwe gemeentewet.

De heren Verreycken en Van Hauthem :

- a) Voorstel van bijzondere wet tot afschaffing van de faciliteiten in de randgemeenten;
- b) Voorstel van bijzondere wet tot definitieve vastlegging van de grens tussen Vlaanderen en Wallonië en tot afschaffing van de faciliteiten in de taalgrensgemeenten.

VRAGEN OM UITLEG (Indiening):

Bladzijde 3976.

Mevrouw Milquet aan de staatssecretaris voor Veiligheid en staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu over « de herstructurering van de dienst 100 ».

Mevrouw Lizin aan de minister van Buitenlandse Zaken over « de islamitische fundamentalisten en hun banden in Algerije, in Egypte en in Europa, met name in Groot-Brittannië ».

Mevrouw Lizin aan de minister van Buitenlandse Zaken over « de gevolgen van de Top van Hanoi en meer in het bijzonder de voorstellen van minister Ylieff ».

Mevrouw Lizin aan de staatssecretaris voor Ontwikkelings-samenwerking over « de resultaten van de vergadering van de Vrienden van Congo van 3 en 4 december 1997 ».

De heer Foret aan de staatssecretaris voor Veiligheid en staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu over « de nieuwe reglementering voor auto-rally's ».

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « de mogelijke misbruiken bij de fondsen voor bestaanszekerheid ».

ONDERZOEK VAN GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID:

Bladzijde 3976.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR:

Bladzijde 3976.

WETSVOORSTELLEN (Inoverwegingneming):

Bladzijden 3976 en 3997.

De heer Daras c.s. — Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Mevrouw Van der Wildt. — Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 26 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De heer Ph. Charlier. — Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 104 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 teneinde de giften in geld aan erkende dierenasielen fiscaal aftrekbaar te maken.

ORDEMOTIES:

Sprekers : **de heer Bock, de heer Colla**, minister van Volksgezondheid en Pensioenen, blz. 3977.

Sprekers : **de heer Devolder, de voorzitter**, blz. 3985.

QUESTIONS ORALES (Discussion):

Question orale de M. Hatry au ministre des Affaires étrangères sur «les rumeurs concernant le déménagement de l'O.T.A.N.».

Orateurs: M. Hatry, M. Derycke, ministre des Affaires étrangères, p. 3977.

Question orale de M. Devolder au Premier ministre sur «la violation par la Belgique de l'embargo à l'égard de l'Irak».

Orateurs: M. Devolder, M. Derycke, ministre des Affaires étrangères, p. 3978.

Question orale de M. Pinoie au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et au ministre des Transports sur «le transfert de la police ferroviaire à la gendarmerie et la réorganisation de la police ferroviaire dans le district nord-ouest de la S.N.C.B.»

Orateurs: M. Pinoie, M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 3979.

Question orale de M. Goris au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «la modification de la procédure disciplinaire pour les vétérinaires».

Orateurs: M. Goris, M. Pinxten, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises, p. 3980.

Question orale de Mme Milquet au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «l'affaire Demol».

Orateurs: Mme Milquet, M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 3980.

Question orale de Mme Cornet d'Elzuis au vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur sur «le taux de T.V.A. dans le secteur de la construction et sur les abonnements à des chaînes de télévision privées».

Orateurs: Mme Cornet d'Elzuis, M. Maystadt, vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur, p. 3982.

Question orale de Mme Lizin au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «le rapport sur l'état de santé des femmes dans la Communauté européenne et la monopolisation de la représentation par le 'Nederlandstalige Vrouwenraad'».

Orateurs: Mme Lizin, M. Colla, ministre de la Santé publique et des Pensions, p. 3983.

Question orale de M. Anciaux au ministre de la Justice sur «le transfert du Service d'enquêtes du Comité supérieur de contrôle à la police judiciaire et à l'administration du ministère de la Justice».

Orateurs: M. Anciaux, M. De Clerck, ministre de la Justice, p. 3983.

Question orale de M. Bourgeois au ministre de la Défense nationale sur «le paiement des étudiants-travailleurs au Quartier Reine Elisabeth à Evere».

Orateurs: M. Bourgeois, M. Poncelet, ministre de la Défense nationale, p. 3985.

ORDRE DES TRAVAUX:

Orateurs: M. le président, MM. Anciaux, Desmedt, p. 3985.

MONDELINGE VRAAG (Bespreking):

Mondelinge vraag van de heer Hatry aan minister van Buitenlandse Zaken over «de geruchten over de verhuizing van de NAVO».

Sprekers: de heer Hatry, de heer Derycke, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 3977.

Mondelinge vraag van de heer Devolder aan de eerste minister over «de Belgische schending van de embargomaatregelen ten opzichte van Irak».

Sprekers: de heer Devolder, de heer Derycke, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 3978.

Mondelinge vraag van de heer Pinoie aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Vervoer over «de overheveling van de spoorwegpolitie naar de rijkswacht en de reorganisatie van de spoorwegpolitie in het spoorwegdistrict noord-west».

Sprekers: de heer Pinoie, de heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 3979.

Mondelinge vraag van de heer Goris aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de wijziging van de tuchtprocedure voor de dierenartsen».

Sprekers: de heer Goris, de heer Pinxten, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, blz. 3980.

Mondelinge vraag van mevrouw Milquet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de zaak-Demol».

Sprekers: mevrouw Milquet, de heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 3980.

Mondelinge vraag van mevrouw Cornet d'Elzuis aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de BTW-tarieven in de bouw en voor de abonnementen op de privé-televisiezenders».

Sprekers: mevrouw Cornet d'Elzuis, de heer Maystadt, vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel, blz. 3982.

Mondelinge vraag van mevrouw Lizin aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «het rapport over de gezondheidstoestand van de vrouw in de Europese Unie en het feit dat de 'Nederlandstalige Vrouwenraad' als enig expert werd aangewezen door de regering».

Sprekers: mevrouw Lizin, de heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen, blz. 3983.

Mondelinge vraag van de heer Anciaux aan minister van Justitie over «de overheveling van de Enquête dienst van het Hoog Comité van Toezicht naar de gerechtelijke politie en naar de administratie van het ministerie van Justitie».

Sprekers: de heer Anciaux, de heer De Clerck, minister van Justitie, blz. 3983.

Mondelinge vraag van de heer Bourgeois aan de minister van Landsverdediging over «de betaling van de jobstudenten van het Kwartier Koningin Elisabeth te Evere».

Sprekers: de heer Bourgeois, de heer Poncelet, minister van Landsverdediging, blz. 3985.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Sprekers: de voorzitter, de heren Anciaux, Desmedt, blz. 3985.

PROJETS DE LOI (Votes):

Projet de loi relative à l'assistance judiciaire pour la délivrance de copies de pièces du dossier en matière pénale (Article 61.1 du règlement), p. 3987.

Explications de vote: *Orateurs*: **MM. Loones, Coveliers**, p. 3987.

Projet de loi portant désignation des tribunaux des marques communautaires, p. 3987.

DEMANDE D'EXPLICATION (Ajournement):

Page 3988.

M. Hatry au ministre de la Fonction publique sur «les contradictions quant aux informations publiées relatives aux effectifs du secteur public et la politique à suivre».

DEMANDES D'EXPLICATIONS (Discussion):

Demande d'explications de Mme Lizin au Premier ministre sur «le conflit chez Electrabel à propos de la réduction du temps de travail et la création d'emplois stables».

Orateurs: **Mme Lizin, M. Hatry, Mme Smet**, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 3988.

Demande d'explications de M. Devolder au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «la protection déficiente de la santé publique par suite de la limitation du nombre des heures de contrôle dans le secteur du poisson et par le manque de direction de l'I.E.V.».

Demande d'explications de M. Weyts au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «la diminution du nombre des heures de contrôle dans les halles aux poissons de la côte».

Orateurs: **MM. Devolder, Weyts, M. Colla**, ministre de la Santé publique et des Pensions, p. 3991.

Demande d'explications de Mme Sémer au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «la cessation de l'agrément du projet anversoïis 'Gezondheidsbevordering bij injecterende gebruikers'».

Orateurs: **Mme Sémer, M. Devolder, M. Colla**, ministre de la Santé publique et des Pensions, p. 3994.

Demande d'explications de M. Goris au ministre de la Défense nationale sur «les problèmes de communication et le régime de congé de nos militaires belges (Belcondet III) en Bosnie».

Orateurs: **M. Goris, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 3995.

COMPOSITION DES COMMISSIONS ET DÉLÉGATIONS:

Page 3997.

WETSONTWERPEN (Stemmingen):

Wetsontwerp met betrekking tot de rechtsbijstand inzake de afgifte van afschriften van stukken uit het dossier in strafzaken (Artikel 61.1 van het reglement), blz. 3987.

Stemverklaringen: *Sprekers*: **de heren Loones, Coveliers**, blz. 3987.

Wetsontwerp houdende aanwijzing van de rechtbanken voor de gemeenschapsmerken, blz. 3987.

VRAAG OM UITLEG (Verdaging):

Bladzijde 3988.

De heer Hatry aan de minister van Ambtenarenzaken over «de tegenstrijdige berichten omtrent de personeelssterkte in de overheidsdiensten en het te voeren beleid».

VRAGEN OM UITLEG (Bespreking):

Vraag om uitleg van mevrouw Lizin aan de eerste minister over «het conflict bij Electrabel dat betrekking heeft op arbeidstijdverkorting en het scheppen van stabiele banen».

Sprekers: **mevrouw Lizin, de heer Hatry, mevrouw Smet**, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 3988.

Vraag om uitleg van de heer Devolder aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «de falende bescherming van de volksgezondheid door het beperken van het aantal keuringsuren in de vissector en door het gebrek aan leiding van het IVK».

Vraag om uitleg van de heer Weyts aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «de vermindering van het aantal keururen in de vismijnen aan de kust».

Sprekers: **de heren Devolder, Weyts, de heer Colla**, minister van Volksgezondheid en Pensioenen, blz. 3991.

Vraag om uitleg van mevrouw Sémer aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «het niet meer erkennen van het Antwerpse project 'Gezondheidsbevordering bij injecterende gebruikers'».

Sprekers: **mevrouw Sémer, de heer Devolder, de heer Colla**, minister van Volksgezondheid en Pensioenen, blz. 3994.

Vraag om uitleg van de heer Goris aan de minister van Landsverdediging over «de communicatieproblemen en de verlofregeling van onze Belgische militairen (Belcondet III) in Bosnië».

Sprekers: **de heer Goris, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 3995.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES EN DELEGATIES:

Bladzijde 3997.

SÉANCE DU MATIN — OCHTENDVERGADERING

PRÉSIDENCE DE MME SÉMER, DOYENNE D'ÂGE VOORZITTERSCHAP VAN MEVROUW SÉMER, OUDSTE LID IN JAREN

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 10 h 20.
De vergadering wordt geopend om 10.20 uur.

EXCUSÉS — VERONTSCHULDIGD

MM. Staes et Urbain, en mission à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Staes en Urbain, met opdracht in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

VRAAG OM UITLEG — DEMANDE D'EXPLICATIONS

Intrekking — Retrait

De voorzitter. — Aan het bureau wordt medegedeeld dat mevrouw Milquet wenst in te trekken haar vraag om uitleg aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over « de rellen die op 8 en 9 november in het Brusselse en in andere steden van het land hebben plaatsgehad ».

Il est communiqué au bureau que Mme Milquet désire retirer sa demande d'explications au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur « les émeutes qui ont eu lieu en région bruxelloise et dans d'autres villes du pays le week-end des 8 et 9 novembre derniers ».

Bijgevolg wordt deze vraag om uitleg van onze agenda afgevoerd.

Par conséquent, cette demande d'explications est retirée de notre ordre du jour.

PROJET DE LOI RELATIVE À L'ASSISTANCE JUDICIAIRE POUR LA DÉLIVRANCE DE COPIES DE PIÈCES DU DOSSIER JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNALE (ARTI- CLE 61.1 DU RÈGLEMENT)

Discussion générale

WETSONTWERP MET BETREKKING TOT DE RECHTS- BIJSTAND INZAKE DE AFGIFTE VAN AFSCHRIFTEN VAN STUKKEN UIT HET GERECHTSDOSSIER IN STRAFZAKEN (ARTIKEL 61.1 VAN HET REGLEMENT)

Algemene bespreking

Mme la présidente. — Nous abordons l'examen du projet de loi.

Wij vatten de bespreking aan van het wetsontwerp.

Conformément à notre règlement, le texte corrigé par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir documents nos 1-17/10 de la commission de la Justice du Sénat. Session 1997-1998 et 864/8 — 96/97 de la Chambre des représentants de Belgique, session ordinaire 1997-1998.*)

Overeenkomstig het reglement geldt de door de commissie verbeterde tekst als basis voor de bespreking. (*Zie documenten nrs. 1-17/10 van de commissie voor de Justitie van de Senaat. Zitting 1997-1998 en 864/8 — 96/97 van de Kamer van volksvertegenwoordigers van België, gewone zitting 1997-1998.*)

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

La parole est au rapporteur.

M. Desmedt (PRL-FDF), rapporteur. — Madame la présidente, le projet de loi que nous sommes amenés à examiner aujourd'hui trouve son origine dans la proposition déposée le 27 juin 1995 par notre collègue, M. Erdman, visant à la délivrance gratuite d'une copie de toutes les pièces en matière pénale.

Cette proposition visait en fait à permettre aux parties au procès-verbal d'obtenir par le mécanisme de l'assistance judiciaire la copie sans frais du dossier.

Techniquement, ces dispositions se retrouvent, pour l'essentiel, dans un nouvel article du Code judiciaire portant le numéro 674bis.

La proposition fut examinée une première fois par le Sénat en 1996: la commission de la Justice y consacra quatre séances, la discussion générale eut lieu le 18 décembre 1996 et la proposition fut adoptée à l'unanimité le 20 décembre, il y a donc près d'un an.

Ce texte met sur un pied d'égalité toutes les parties qu'on peut retrouver au procès pénal, soit l'inculpé, la partie civile, la partie civilement responsable et toute personne pouvant faire état d'un préjudice.

Ces différentes parties peuvent par requête solliciter la délivrance gratuite de tout ou partie du dossier.

Cette requête est évidemment introduite devant la juridiction saisie. Le requérant doit justifier de sa situation financière selon les mêmes modalités qu'en matière civile.

Le juge saisi peut faire droit à la demande en tout ou en partie ou la rejeter. Sa décision est susceptible d'appel.

La chambre saisie de ce projet y a apporté quelques modifications que l'on peut qualifier de formelles et qui ne modifient en rien l'économie du projet.

La commission de la Justice a examiné le texte tel que modifié par la Chambre et même si elle n'a pas été convaincue de la nécessité de ces modifications, elle s'y est ralliée, afin que ce projet puisse entrer en vigueur le plus rapidement possible.

Le projet adopté par la Chambre a donc été approuvé à l'unanimité par notre commission de la Justice.

Je voudrais cependant faire observer que nous y avons apporté quelques corrections matérielles, la principale étant le remplacement, dans le projet et dans le titre de celui-ci, des mots «dossier judiciaire» par «dossier». Ce projet permettra aux parties en procès pénal de consulter leur dossier dans des bonnes conditions et sans devoir y consacrer des sommes parfois fort importantes dans des dossiers volumineux.

Ce texte trouve donc sa place dans l'ensemble des réformes soumises au Parlement durant cette législature et qui visent à rendre la justice plus accessible aux citoyens. (*Applaudissements.*)

Mme la présidente. — Plus personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Daar niemand meer het woord vraagt is de algemene bespreking gesloten.

La commission de la Justice propose un nouvel intitulé ainsi rédigé : projet de loi relative à l'assistance judiciaire pour la délivrance de copies de pièces du dossier en matière pénale.

De commissie voor de Justitie stelt volgend nieuw opschrift voor : wetsontwerp met betrekking tot de rechtsbijstand inzake de afgifte van afschriften van stukken uit het dossier in strafzaken.

Ce texte rencontre-t-il l'accord de l'assemblée ?

Is de Senaat het met die tekst eens ? (*Instemming.*)

Le nouvel intitulé est approuvé.

Het nieuw opschrift is goedgekeurd.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het wetsontwerp in zijn geheel.

PROJET DE LOI PORTANT DÉSIGNATION DES TRIBUNAUX DES MARQUES COMMUNAUTAIRES

Discussion générale

Examen des articles

WETSONTWERP HOUDENDE AANWIJZING VAN DE RECHTBANKEN VOOR DE GEMEENSCHAPSMERKEN

Algemene bespreking

Artikelsgewijze bespreking

Mme la présidente. — Nous abordons l'examen du projet de loi.

Wij vatten de bespreking aan van het wetsontwerp.

Conformément à notre règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir document n° 1-722/4 de la commission de la Justice du Sénat. Session 1997-1998.*)

Overeenkomstig het reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (*Zie document n° 1-722/4 van de commissie voor de Justitie van de Senaat. Zitting 1997-1998.*)

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

La parole est à la rapporteuse pour un rapport oral.

Mme Delcourt-Pêtre (PSC), rapporteuse. — Madame la présidente, le projet de loi portant désignation des tribunaux des marques communautaires a pour but unique de mettre la législation belge en concordance avec l'article 91 du règlement européen sur les marques communautaires.

Cet article 91 est libellé comme suit : « Les États membres désignent sur leur territoire un nombre aussi limité que possible de juridictions nationales de première et de deuxième instance, dénommées 'tribunaux des marques communautaires'. »

L'objectif de cette réforme est de renforcer la protection des marques en créant des juridictions spécialisées qui seront compétentes de manière exclusive en matière de marques communautaires.

Le projet dont nous débattons désigne le Tribunal de Bruxelles et la Cour d'appel de Bruxelles en tant que juridictions compétentes pour l'ensemble du pays.

Dans la pratique, les tribunaux de commerce sont déjà appelés actuellement à trancher des litiges en matière de droit des marques. Le projet met donc le règlement européen en exécution par le biais d'une concentration territoriale de cette compétence à Bruxelles, et ce en vue d'assurer l'unité de la jurisprudence.

Il a été signalé en commission qu'à ce jour, aucun arriéré n'existait au sein du Tribunal de commerce de Bruxelles et que l'on a donc la garantie que les nouvelles causes qui y seront traitées pourront être réglées rapidement.

Ce projet est composé de trois articles qui visent à modifier l'article 574 relatif à la compétence du tribunal de commerce et l'article 627 du Code judiciaire traitant de la compétence territoriale.

Il faut signaler que seuls trois amendements ont été déposés. Ils furent adoptés à l'unanimité. Ces amendements visaient à corriger des erreurs matérielles ou à mettre le projet en concordance avec la nouvelle législation relative au concordat judiciaire. Un dernier amendement visait à supprimer les références à un avant-projet de loi qui sera prochainement déposé au Parlement.

Tout comme ces amendements, le projet a été adopté à l'unanimité des huit membres présents.

Je terminerai en rappelant que chaque État membre devait se conformer au règlement européen et désigner les juridictions ad hoc au plus tard le 15 mars 1997. Il est donc urgent d'adopter ce texte. (*Applaudissements.*)

Mme la présidente. — Plus personne ne demandant la parole, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene bespreking gesloten en vatten wij de artikelsgewijze bespreking aan van het wetsontwerp.

Artikel 1 luidt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Artikel 574 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met een 11°, luidende :

« 11° de rechtsvorderingen bedoeld in artikel 92 van Verordening nr. 40/94 van de Raad van de Europese Unie van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk. »

Art. 2. L'article 574 du Code judiciaire est complété par un 11°, libellé comme suit :

« 11° des demandes visées à l'article 92 du Règlement n° 40/94 du Conseil de l'Union européenne du 20 décembre 1993 sur la marque communautaire. »

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 3. Artikel 627 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met een 14°, luidende:

« 14° in het geval bepaald in artikel 574, 11°, de rechtbank van koophandel te Brussel. »

Art. 3. L'article 627 du Code judiciaire est complété par un 14°, libellé comme suit:

« 14° dans le cas prévu à l'article 574, 11°, le tribunal de commerce de Bruxelles. »

— Aangenomen.
Adopté.

Mme la présidente. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het geheel van het wetsontwerp.

Je vous propose de suspendre la séance en attendant l'arrivée du ministre de l'Intérieur.

Ik stel u voor de vergadering te schorsen tot de minister van Binnenlandse Zaken aankomt.

La séance est suspendue.

De vergadering is geschorst.

— *La séance est suspendue à 10 h 25.*

De vergadering wordt geschorst om 10.25 uur.

Elle est reprise à 10 h 30.

Ze wordt hervat om 10.30 uur.

Mme la présidente. — La séance est reprise.
De vergadering is hervat.

VRAAG OM UITLEG VAN MEVROUW THIJS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE UITGEPROCEDEERDEN OF MENSEN ZONDER IDENTITEIT DIE DOOR EEN PRIVÉFIRMA NAAR HET LAND VAN HERKOMST WORDEN GEBRACHT»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE MME THIJS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LES PERSONNES DÉBOUTÉES DU DROIT D'ASILE OU N'AYANT PAS D'IDENTITÉ ET QUI SONT RECONDUITES DANS LEUR PAYS D'ORIGINE PAR UNE FIRME PRIVÉE»

De voorzitter. — Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Thijs aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken.

Het woord is aan mevrouw Thijs.

Mevrouw Thijs (CVP). — Mevrouw de voorzitter, een maand geleden was er veel te doen over het feit dat België uitgeproceeerde asielzoekers naar hun land van herkomst terugstuurde en hierbij een beroep deed op de privé-firma BUDD. De Liga voor de Mensenrechten heeft dit bij de VN-rapporteur te Genève aangeklaagd.

Vooral moeilijke gevallen, waarvan de nationaliteit niet vaststaat, valt de eer te beurt om naar Ivoorkust te worden overgevoerd, waar de firma BUDD hen opwacht. Vanuit Abidjan worden zij dan naar hun land van herkomst, welk land dat ook mag zijn, teruggebracht.

Dit is vooral opmerkelijk omdat de Raad van State in een arrest van 29 oktober 1996 heeft gesteld dat de privatisering van het uitwijzingsbeleid niet kan.

Schrijnender is dat deze firma helemaal niet wordt gecontroleerd. Het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken heeft eerst toegegeven dat er wordt samengewerkt met een privé-firma en dit later weer ontkend. Nadat een Sabena-woordvoerder de samenwerking met BUDD bevestigde en eraan toevoegde dat dit gebeurde in samenspraak met de Belgische autoriteiten, heeft het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken toegegeven dat er inderdaad een samenwerking is.

Is het correct dat de privé-firma BUDD wordt ingeschakeld om moeilijk verwijderbare personen naar hun land van herkomst te begeleiden? Hoe vaak vond deze samenwerking plaats na het arrest van de Raad van State? Hoe gebeurt de controle op de uitvoering van de verwijderingsprocedure?

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mevrouw de voorzitter, de Dienst Vreemdelingenzaken heeft na oktober 1996 geen beroep meer gedaan op de diensten van de firma BUDD. De reden hiervoor is dat de overheid onvoldoende controle kan uitoefenen op de precieze werkwijze van deze firma.

Luchtvaartmaatschappijen zoals Sabena, die privé-instellingen zijn, kunnen echter op eigen verantwoordelijkheid met de firma BUDD samenwerken. Wij hebben terzake geen controlerecht. Volgens de Conventie van Chicago moeten de luchtvaartmaatschappijen instaan voor het overbrengen naar het land van herkomst van de personen die worden teruggedreven.

De verwarring is wellicht ontstaan doordat het niet onmiddellijk duidelijk was of de Dienst Vreemdelingenzaken nog met BUDD samenwerkte.

Een nieuwe samenwerking met deze privé-firma is niet uitgesloten, op voorwaarde echter dat wij een akkoord bereiken met het betrokken land en dat de Belgische en de buitenlandse autoriteiten voortdurend toezicht kunnen uitoefenen op het lot van de persoon die wordt uitgewezen. De diensten van BUDD worden dan beperkt tot het leggen van de contacten ter plaatse, onder meer met de ambassades. Overheidscontrole is onontbeerlijk en de activiteiten van BUDD mogen niet verder reiken dan die van een reisbureau.

De Belgische overheid moet toezicht uitoefenen op de effectieve overbrenging naar het land van herkomst. Indien dit niet binnen een redelijke termijn en op een correcte wijze kan gebeuren, moeten de vluchtelingen worden teruggebracht naar België en hier opnieuw worden opgevangen.

Aan de vereiste voorwaarden wordt thans echter niet voldaan.

De voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Thijs.

Mevrouw Thijs (CVP). — Mevrouw de voorzitter, volgens de vice-eerste minister deed de Dienst Vreemdelingenzaken na oktober 1996 geen beroep meer op de diensten van de firma BUDD, maar kan hij geen controle uitoefenen op de manier van werken van privé-luchtvaartmaatschappijen zoals Sabena.

Welke overeenkomst bestaat er tussen de overheid en Sabena met betrekking tot het overbrengen van een vluchteling naar zijn land van herkomst? Thans worden deze personen overgebracht naar Ivoorkust om van daaruit voort te reizen. Verplicht de overheid Sabena de vluchtelingen vanuit België te begeleiden naar hun definitieve bestemming?

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mevrouw de voorzitter, op dit vlak bestaat er geen enkele overeenkomst. Sabena is verplicht de personen die met een Sabena-vlucht illegaal België binnenkomen, terug te brengen. Het gaat hier niet over een overeenkomst, maar over

een internationaalrechtelijke bepaling. Wanneer een persoon geen asielaanvraag indient, is de overheid strikt genomen niet bevoegd voor zijn repatriëring. Wij zorgen nu wel voor de opvang, die door Sabena wordt terugbetaald.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE MME WILLAME-BOONEN AU PREMIER MINISTRE ET AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LES CONTRATS DE SOCIÉTÉ»

VRAAG OM UITLEG VAN MEVROUW WILLAME-BOONEN AAN DE EERSTE MINISTER EN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE SAMENLEVINGS-CONTRACTEN»

Mme la présidente. — L'ordre du jour appelle la demande d'explications de Mme Willame au Premier ministre et au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur.

La parole est à Mme Willame.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Madame la présidente, les graves événements du week-end des 8 et 9 novembre survenus dans les communes d'Anderlecht et de Schaerbeek — par rapport auxquels une certaine distance a peut-être été prise puisque plus d'un mois s'est écoulé depuis — m'amènent à vous interroger, en ma qualité de sénatrice de communauté et d'élue régionale bruxelloise, sur les contrats de société.

Les contrats de sécurité sont apparus en 1992 à la suite de la montée de l'extrême droite aux élections de 1991. Le sentiment d'insécurité dans les grandes villes cristallisant les attentions, les contrats de sécurité se sont principalement concentrés jusqu'en 1995 sur la sécurité des citoyens.

La déclaration gouvernementale de juin 1995 affirme que le thème de la sécurité doit s'inscrire dans un projet de «société viable, renforçant le tissu social, le développement durable, la qualité de la vie, la protection du consommateur, une politique harmonieuse des familles et la lutte contre l'exclusion sociale, le tout se concentrant dans une politique dynamique de renouveau urbain».

Les autorités fédérales proposeront aux villes de conclure des contrats de société, basés sur le principe des contrats de sécurité permettant aux autorités locales de s'engager à prendre des mesures structurelles dans le cadre du renouveau des quartiers urbains. Dans le but d'encourager et de coordonner cette politique de renouveau urbain, le gouvernement annonce dans sa déclaration gouvernementale qu'il prendra l'initiative de constituer une conférence interministérielle.

Ce n'est toutefois que le 2 août 1996 que le Conseil des ministres marque son accord pour qu'un montant de 200 millions de francs soit affecté à des initiatives nouvelles dans le cadre du développement des politiques de proximité par les villes et les communes, en plus de l'enveloppe initialement prévue pour les contrats de sécurité. Ce même Conseil des ministres fixe la procédure à suivre pour la conclusion de ces contrats de société : concertations bilatérales avec les entités fédérées, conférence interministérielle suivie à nouveau de concertations bilatérales.

La conférence interministérielle sur le renouveau urbain ne s'est réunie qu'une seule fois le 14 mai 1997 et ne s'est occupée que des contrats de société et non des contrats de sécurité.

Ma première question porte sur les délais et sur la procédure. Pourquoi avoir attendu plus d'un an pour prendre une décision de principe sur les contrats de société? Pourquoi avoir en outre élaboré une procédure si lourde? Comme le soulignait Mme Milquet dans sa demande d'explications qu'elle a retirée parce qu'elle ne peut être présente ce matin, étant retenue en commission de l'Intérieur, il n'existe pas d'approche globale,

cohérente, liée à ces thématiques. Le peu de lisibilité, la multiplicité des dispositifs, et surtout le manque de coordination et de cohésion est à souligner. Cela crée souvent des doubles emplois et débouche sur l'absence d'une vision stratégique globale. Pourquoi ne pas avoir investi la conférence interministérielle sur le renouveau urbain de la mission de coordination de l'ensemble de la problématique des contrats de sécurité et de société? N'est-il pas grand temps de réunir une conférence interministérielle sur les contrats de sécurité et de société? Quelles mesures concrètes le vice-Premier ministre compte-t-il prendre?

L'état de crise de certains quartiers de nos grandes villes, plus particulièrement de Bruxelles, permet-il de telles lenteurs et un manque de coordination et de cohésion des différents dispositifs?

Ma deuxième question porte sur les montants affectés à ces contrats de sécurité. Le ministre-président de la Région de Bruxelles-Capitale prétend que celle-ci s'est vu octroyer une somme de 60 millions de francs. N'est-ce pas un montant assez dérisoire par rapport au nombre et à la situation des quartiers fragilisés de la Région bruxelloise?

Vous savez que mon parti est dans l'opposition à la Région bruxelloise; c'est donc avec impatience que j'attends votre avis à ce sujet.

Comment peut-on mener, avec ces moyens, une réelle politique d'intégration et de prévention qui passe notamment par la lutte contre l'exclusion, l'amélioration de l'environnement urbain et des conditions de vie dans les quartiers ainsi que par le développement social intégré?

Est-il vrai, comme le prétend M. Picqué, que l'État fédéral refuse d'indexer les deux milliards de francs qu'il alloue annuellement à la Région bruxelloise dans le cadre de l'accord de coopération pour soutenir la vocation nationale et internationale de Bruxelles? Ce refus obligerait la région à opérer des glissements budgétaires.

Lors de son Conseil général élargi sur Bruxelles du 8 novembre dernier, le PSC a plaidé pour un plus grand investissement de l'État fédéral dans sa capitale. Les événements du week-end des 8 et 9 novembre n'ont-ils pas démontré qu'il avait raison?

Bruxelles est une région mais aussi la capitale de deux communautés et, surtout, la capitale de l'État fédéral.

Bruxelles offre de l'emploi à un nombre important d'habitants non bruxellois de ce pays. Bruxelles représente un intérêt, une valeur ajoutée, tant pour la Flandre que pour la Wallonie.

Nonobstant ces éléments, on s'interroge réellement sur la politique, ou plutôt l'absence de politique, de l'État fédéral à l'égard de sa capitale.

Comme le disait très justement le président du SP bruxellois, M. Delathouwer, «que fait le gouvernement fédéral à part remplacer les trottoirs en pierre bleue autour du Parlement?».

Bruxelles doit faire face à de multiples défis : insécurité, dualisation sociale, exode urbain... Pourquoi ce désintérêt de l'État? Est-ce parce qu'il s'agit d'une région à majorité francophone dans laquelle la Communauté flamande, malgré la multiplication d'institutions, centres culturels et autres infrastructures, n'arrive pas à enrayer la régression du nombre de Bruxellois néerlandophones?

La question est posée, je vous remercie de bien vouloir y répondre, monsieur le vice-Premier ministre.

Mme la présidente. — La parole est à M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre.

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur — Madame la présidente, la Conférence interministérielle sur le renouveau urbain s'est effectivement réunie le 14 mai dernier, mais il n'a pas été aisé d'obtenir un avis unanime de la part des dix ministres présents, chacun ayant son opinion en la matière.

De nombreuses réunions préparatoires ont été nécessaires mais nous sommes finalement arrivés à un accord sur la création de projets-pilotes, la réalisation d'une analyse en vue d'éviter des chevauchements de compétences des uns et des autres et sur les

moyens budgétaires qui seront attribués par les différents partenaires. Enfin, il a été décidé d'instaurer un code de déontologie pour toutes les personnes qui travaillent sur ces projets.

Je dois avouer que la Conférence interministérielle n'a pas fait avancer les choses. Les partenaires ont des visions divergentes. Dans ce cas, par définition, le dégagement d'un consensus prend du temps, ce qui retarde évidemment l'exécution des projets.

Depuis le 14 mai, nous avons progressé puisque les villes ont reçu, le 11 juillet, une circulaire d'explications. La date limite pour le dépôt de ces projets pilotes était le 30 septembre. Toutes les villes nous ont fait parvenir leur dossier.

Au cours des mois de septembre, octobre et novembre, nous avons accordé la priorité à l'évaluation des contrats de sécurité.

Depuis le 26 novembre, nous examinons cinq projets déposés par des communes de la Région de Bruxelles-capitale : Bruxelles-ville, Schaerbeek, Molenbeek, Saint-Josse et Saint-Gilles. Il est normal, me semble-t-il, que cette nouvelle procédure nécessite un délai de six à sept mois. Par contre, une période d'un an pour mener à bien une Conférence interministérielle me paraît trop longue.

Les circonstances semblent s'améliorer. La conférence va de nouveau se réunir. Nous mettrons tout en œuvre afin de progresser. Nous espérons pouvoir présenter les contrats de renouveau urbain au cours du mois de janvier, en conseil des ministres.

Venons-en à la réaction de M. Picqué. La régionalisation des contrats de sécurité constituerait un danger. En effet, la régionalisation suppose l'équilibre des moyens mais, soyons clairs, ce principe ne fut jamais appliqué. L'État — je ne le conteste pas — consacre beaucoup plus de moyens aux communes wallonnes et bruxelloises qu'aux communes flamandes. En effet, des éléments nous amènent à penser que certaines villes en ont plus besoin que d'autres. Une régionalisation de cette question revient à s'exposer à ce qu'un jour ou l'autre quelqu'un demande à connaître les clefs de répartition. Que se passera-t-il alors ? Il convient d'être attentif à cet égard.

En 1997, la Région de Bruxelles-capitale s'est vu consacrer, dans le cadre des contrats de sécurité et de société, une somme de 546 millions destinée aux volets prévention et police, somme à laquelle il faut ajouter 15 millions pour les assistants de prévention.

L'année prochaine, 66 millions supplémentaires seront destinés aux contrats de sécurité existants. Le montant dont dispose actuellement la Région de Bruxelles-capitale est de 197 millions car tous les moyens n'ont pas encore été engagés.

Cette situation est quelque peu gênante, la Région bruxelloise n'ayant pris de décision que pour la première tranche. En effet, les communes ne sont pas d'accord entre elles sur la répartition de la somme de sorte qu'aucune décision n'a été prise pour la deuxième tranche. Mon information date d'il y a deux semaines et je ne puis vous dire si la situation s'est débloquée entre-temps. Or, cette deuxième tranche s'élève à environ 50 millions.

En 1993, le budget prévoyait 361 millions à l'échelon de l'État fédéral et 189 millions pour la Région bruxelloise. Actuellement, en 1997, ces montants s'élèvent respectivement à 546 millions et 197 millions ; il faut préciser que ce dernier montant va évoluer vers les 240 millions. Comme vous pouvez le constater, les moyens mis à disposition par l'État fédéral ont augmenté de manière plus sensible que ceux de la Région bruxelloise.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Cela signifie-t-il que les 66 millions dont le ministre Picqué nous a parlé représentent l'augmentation allouée ?

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Il s'agit bien de l'augmentation allouée pour l'année prochaine.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Je vous demande cette précision car M. Picqué nous avait fait comprendre — j'en parle d'autant plus à l'aise que je siège dans l'opposition à la Région bruxelloise — qu'il s'agissait du budget annuel alloué par le

gouvernement fédéral. Ce montant me semblait évidemment un peu réduit au regard des difficultés que l'on connaît dans certains quartiers.

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — En 1998, pour la Région bruxelloise, nous pensons que l'État fédéral va prévoir environ 620 millions, c'est-à-dire 546 millions majorés d'un montant de 66 millions. Si la Région bruxelloise maintient un montant de 240 millions majoré, comme elle l'a promis, de 60 millions, elle bénéficiera donc d'un budget global pour les contrats de sécurité et de société d'environ 900 millions. Je résume : plus ou moins 600 millions à charge de l'État fédéral et 300 millions à charge du budget de la Région bruxelloise.

Si l'on mentionne le chiffre de deux milliards pour les contrats de sécurité en soulignant que 620 millions sont attribués à la Région bruxelloise, vous comprenez qu'un tiers des moyens sont consacrés à une Région qui représente un dixième de la population du pays.

Il faut voir les choses comme elles sont ; il est normal que l'État fédéral soutienne particulièrement la Région bruxelloise, mais il faut rester dans des proportions raisonnables. Les chiffres que je viens de citer le prouvent, un effort particulier est fait en faveur de la Région bruxelloise.

Il faut ajouter à ces montants le fonds d'impulsion qui existe depuis 1991 et qui prévoit 138 millions pour la Région bruxelloise, de même que le projet de recrutement pour les allochtones qui est particulièrement axé sur Bruxelles mais qui, il est vrai, ne prévoit pas de montant fort important. Il faut également y ajouter une intervention de 3,1 milliards en faveur de la Ville de Bruxelles. L'État met par ailleurs deux milliards à la disposition de la Région de Bruxelles-capitale en raison du rôle fédéral de celle-ci. La possibilité d'indexer ce montant de deux milliards n'est pas exclue, je crois pouvoir dire que l'on s'oriente dans cette direction. L'indexation serait probablement prévue dès l'an prochain ; en tout cas, nous discutons de ce principe.

En ce qui concerne l'utilisation des moyens, M. Delathouwer a soulevé la question des travaux dont faisaient l'objet les trottoirs autour du Parlement. Je précise que le gouvernement fédéral et la Région bruxelloise étaient d'accord quant à la réalisation de ces travaux, mais que M. Delathouwer ne considérait pas ce poste comme une priorité. J'ai d'ailleurs suggéré de laisser tomber d'autres travaux. J'ai cité l'exemple du métro, qui n'est sans doute pas le moins sujet à polémique.

Dans le cadre des discussions actuelles, le gouvernement fédéral a marqué son accord pour que, l'année prochaine, un montant de 175 millions soit destiné à des investissements dans les quartiers à risques. Nous avons pu dégager cette somme dans le budget de deux milliards, en raison de la surestimation des prévisions budgétaires pour certains chantiers. Ces 175 millions viennent s'ajouter à ceux qui ont été approuvés aujourd'hui pour les contrats de sécurité et qui offrent à un certain nombre de communes bruxelloises la possibilité d'engager quinze personnes à mi-temps dans les zones à risques, pour des travaux de proximité.

Les efforts consentis par le gouvernement fédéral sont donc réels. Il est évident que la situation de la Région bruxelloise n'est pas facile en raison du contexte économique actuel, mais je pense qu'il est injuste de prétendre — les chiffres cités en témoignent — que l'État fédéral ne fait rien ou qu'il devrait faire davantage.

Cela étant, l'État fédéral est parfaitement conscient du fait que l'effort consenti en faveur de la Région de Bruxelles-capitale doit être sensiblement plus important que pour certaines autres villes du pays.

Mme la présidente. — La parole est à Mme Willame.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Madame la présidente, je remercie le vice-Premier ministre de sa réponse qui précise un certain nombre de points. Je voudrais souligner que les problèmes de la Région bruxelloise sont liés à la dualité de sa population. Certains quartiers de la région sont très gâtés et d'autres beaucoup moins. Il est évident que mon intervention était essentiellement centrée sur les quartiers en difficultés.

Monsieur le vice-Premier ministre, les chiffres que vous avez communiqués pour 1998 ne me paraissent pas très clairs. Vous avez cité un montant de 620 millions pour les contrats de sécurité ou de société pour l'ensemble de la Belgique.

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Il s'agit de 620 millions pour la Région de Bruxelles-capitale.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Les 66 millions représentent donc bien une augmentation?

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Ils sont compris dans le total.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Mais ils représentent un supplément par rapport à l'année précédente.

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — L'année précédente, le montant provenant de l'État fédéral était de 546 millions. Je vous communiquerai d'ailleurs les chiffres exacts.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Quant aux 300 millions dont vous avez parlé, je suppose qu'ils proviennent de la Région bruxelloise?

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Ce montant provient bien de la Région bruxelloise, mais je précise qu'il ne s'agit pas d'un supplément à proprement parler mais plutôt d'une augmentation, puisque l'on est passé de 240 à 300 millions.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Comptez-vous imposer le montant de 175 millions que vous avez cité à la problématique des contrats de société et de sécurité?

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Je pense qu'il sera possible d'arriver à un accord avec la Région bruxelloise.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. MAHOUX AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LA SITUATION DES CANDIDATS RÉFUGIÉS POLITIQUES ALGÉRIENS EN BELGIQUE ET SUR LES MESURES PRISES ET ENVISAGÉES AUX NIVEAUX BELGE ET EUROPÉEN POUR COMBATTRE LE TERRORISME ISLAMIQUE»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. BOUTMANS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «L'ADAPTATION DE LA SITUATION DES ALGÉRIENS SÉJOURNANT ILLÉGALEMENT EN BELGIQUE ET DES DEMANDEURS D'ASILE ALGÉRIENS QUI ONT ÉTÉ DÉBOÛTÉS»

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER MAHOUX AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE SITUATIE WAARIN DE ALGERIJNSE KANDIDAAT-POLITIEKE VLUCHTELINGEN ZICH IN BELGIË BEVINDEN EN DE MAATREGELEN DIE IN BELGIË EN OP EUROPEES VLAK GENOMEN ZIJN OF OVERWOGEN WORDEN OM HET ISLAMITISCH TERRORISME TE BESTRIJDEN»

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER BOUTMANS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «HET AANPASSEN VAN DE SITUATIE VAN ILLEGAAL IN BELGIË VERBLIJVENDE ALGERIJNEN EN UITGEPROCEDEERDE ALGERIJNSE ASIELZOEKERS»

Mme la présidente. — L'ordre du jour appelle deux demandes d'explications adressées au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur le même sujet. Je vous propose donc de les joindre afin de permettre au vice-Premier ministre de fournir une réponse globale.

Aangezien de twee vragen om uitleg hetzelfde voorwerp hebben, stel ik voor ze samen te voegen.

La parole est à M. Mahoux.

M. Mahoux (PS). — Madame la présidente, le dernier rapport d'Amnesty International sur la violence en Algérie confirme, si besoin en était, que la situation des droits de l'homme demeure particulièrement préoccupante dans ce pays.

Ce rapport confirme également que la population civile est victime d'attentats attribués au terrorisme islamique. Des milliers de personnes ont dû fuir leur domicile pour échapper aux menaces de mort. Des milliers d'autres, qui ont dû quitter leur pays pour sauver leur vie, ont demandé l'asile dans d'autres pays. Ces demandes ont été le plus souvent rejetées.

Les pays occidentaux, qui conseillent à leurs citoyens de ne pas se rendre en Algérie à cause de la violence, refusent souvent d'accorder l'asile aux Algériens sous prétexte qu'il n'existe pas de preuve qu'ils seraient en danger dans leur pays.

Le Haut Commissariat des Nations unies pour les réfugiés a récemment exprimé sa préoccupation concernant le rapatriement forcé de demandeurs d'asile algériens. Le H.C.R. a appelé les gouvernements à ne pas refouler ces demandeurs et à prendre en considération le danger qu'ils courent s'ils retournent en Algérie.

Par ailleurs, on peut être surpris par l'attitude du gouvernement algérien qui a condamné la position du H.C.R., prétextant qu'il est faux d'affirmer qu'un grand nombre d'Algériens ayant fui leur pays ont réellement besoin de protection internationale.

Parallèlement, il est évident que nous devons rester vigilants quant aux réelles motivations de certains demandeurs d'asile, en étant particulièrement attentifs aux demandes émanant de ceux qui pourraient être responsables d'attentats ou d'incitations à la haine.

Pourriez-vous, monsieur le vice-Premier ministre, nous indiquer avec précision le nombre de demandes de candidats réfugiés politiques qui ont été introduites depuis le début de la guerre civile algérienne? Quel est le nombre de refus et de reconnaissance? Combien de dossiers sont actuellement en examen? Combien de candidats réfugiés politiques algériens ont fait l'objet d'un ordre de quitter le territoire? Dans ces cas, quelles garanties pouvez-vous fournir quant à leur sécurité, et dans quelles conditions cela se déroule-t-il?

Par ailleurs, un statut juridique provisoire avait été adopté en faveur des réfugiés bosniaques. Un tel statut permettrait d'éviter toutes prises de décision précipitées et donc limiterait les risques de bavures pouvant survenir à la suite d'une mauvaise évaluation du danger encouru par le candidat réfugié algérien.

Pouvez-vous nous dire si un tel statut va voir le jour en ce qui concerne les Algériens?

Enfin, face à l'internationalisation du terrorisme islamique, quelles mesures concrètes l'Union européenne a-t-elle prises ou envisage-t-elle de prendre?

Faut-il craindre une extension des réseaux terroristes islamiques en Europe et plus particulièrement en Belgique? Quelles mesures avez-vous prises ou comptez-vous prendre pour combattre les réseaux terroristes islamiques dans notre pays? Les réfugiés algériens en Belgique bénéficient-ils de la protection nécessaire pour échapper aux éventuelles menaces de ces réseaux terroristes?

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mevrouw de voorzitter, de vraag om uitleg die ik de minister van Binnenlandse Zaken wil stellen, sluit onmiddellijk aan bij deze van de heer Mahoux, al plaats ik ze in een ruimer kader.

Enkele weken geleden heeft de Senaat een delegatie ontvangen van personen die zich het lot van in moeilijkheden verkerende illegalen of in een dubieuze situatie verblijvende vreemdelingen aantrekken. Gelukkig zijn er nog zulke mensen in ons land.

We hebben toen vernomen dat het probleem van de Algerijnen die zich in ons land in een onzekere of totaal illegale verblijfs-situatie bevinden, aanzienlijk is. Het gaat niet alleen om Algerijnen die asiel hebben gevraagd of eventueel verkregen. Dit blijkt trouwens uit diverse bronnen.

Ik ga niet uitvoerig in op de situatie in Algerije. Die is algemeen bekend en deze materie behoort bovendien niet tot de bevoegdheid van de vice-eerste minister. De toestand in Algerije bemoeilijkt echter de terugkeer van mensen die dat land ontvlucht zijn om politieke of andere redenen of om in een ander land een beter bestaan te zoeken. Op het ogenblik is het bijna onmenselijk iemand terug naar Algerije te sturen.

Gisteren zag ik een Franse reportage die op de Nederlandse televisie werd uitgezonden. Het ging over de diepe «gespletenheid» die Algerijnen vertonen over de toestand in hun land. Zij beschouwen de regering van hun land als corrupt, repressief en niet te betrouwen, en ofschoon ze vaak diep gehecht zijn aan westerse waarden zoals vrije meningsuiting, het recht op vereniging en de gelijkheid van man en vrouw, tonen ze toch sympathie voor de islamitische oppositie in al haar geledingen, ook voor de terroristische aanslagen. Voor deze mensen is het dan ook niet eenvoudig uiteen te zetten hoe zij over de situatie in hun land denken en dat speelt bij asielaanvragen wellicht soms een belangrijke rol.

Welke oplossing kan de vice-eerste minister voorstellen aan de Algerijnen in België die niet het statuut van erkend politiek vluchteling hebben?

Sinds 1988 kwamen er 1 561 Algerijnse asielaanvragers ons land binnen. In september 1997 waren 79 hiervan als politiek vluchteling erkend. Circa 250 dossiers zijn nog in onderzoek; de andere verzoeken zijn afgewezen. Dit is misschien al een antwoord op een van de vragen van collega Mahoux, als de cijfers ten minste juist zijn.

Gelet op de situatie in Algerije vind ik het percentage van erkenning laag. Dit houdt wellicht verband met het feit dat niet wordt erkend dat ook iemand die het geweld in zijn land wil ontvluchten of vlucht onder bedreiging van niet-gouvernementeel geweld, een politiek vluchteling is.

Het onderscheid tussen gouvernementeel en niet-gouvernementeel geweld valt in Algerije echter van langsom moeilijker te maken. Alle critici zijn het erover eens dat de Algerijnse regering ten aanzien van terroristisch geweld op zijn minst een dubbelzinnige houding aanneemt. Dat is dan nog de meest gunstige interpretatie.

Bij de Algerijnen zullen er naast studenten die hun verblijf in het buitenland verlengen, ook gewone clandestiene migranten zijn, en mensen die een duurzame relatie hebben met een persoon die wettig in België verblijft.

Met mijn veronderstelling dat het waarschijnlijk over enkele duizenden personen gaat, heb ik meteen ook zijdelings de vraag gesteld of de minister over een raming beschikt, al is het uiteraard zeer moeilijk te achterhalen hoeveel uitgeprocedeerde vluchtelingen ons land effectief hebben verlaten en hoeveel er in de clandestiniteit zijn gegaan.

Deze mensen mogen bij gebrek aan wettige papieren niet zijn opgenomen in officiële statistieken, zij leven in huizen, komen op straat, bezoeken gelegenheden en onderhouden menselijke contacten, hoe moeilijk dat ook mag zijn. Op het veld bestaat de indruk dat zelfs bij de Algerijnen die naar hun land wensen terug te keren, de schrik om dat ook effectief te doen, zeer groot is.

In afwachting van een gunstige evolutie van de situatie in hun land, biedt de huidige Belgische wetgeving hen bijzonder weinig mogelijkheden om hun verblijf in ons land, zij het tijdelijk, te legaliseren. De heropening van hun asielaanvraag wordt slechts uiterst zelden toegestaan. Toch bepleit het hoog commissariaat voor de vluchtelingen deze procedure voor een aantal Algerijnen. Het commissariaat aanvaardt blijkbaar dat bij sommige afwijzingen bedenkingen kunnen worden geformuleerd. De ingewikkelde situatie in dat land en de vaststelling dat de Algerijnse asielaanvragers zelf hiermee niet altijd in het reine zijn gekomen, zijn hieraan wellicht niet vreemd. Ik weet wel dat de vice-eerste minister zal opwerpen dat een onafhankelijke instantie de asielaanvragen heeft onderzocht.

Om een nieuwe asielaanvraag te kunnen indienen, moeten er nieuwe argumenten over de situatie in het land van herkomst worden aangebracht. Zal men bereid zijn deze gegevens opnieuw aan een onderzoek te onderwerpen?

Met de erkenning van een aanvraag tot verblijf op grond van een huwelijk of een duurzame relatie heeft de vice-eerste minister een gelukkig initiatief genomen. Minder gelukkig is het voorschrift om het huwelijk in het land van herkomst te laten vaststellen. Vooral voor Algerije doet dat nogal wat problemen rijzen.

Het toestaan van een procedureafwijking op grond van artikel 9.3 waarbij de aanvraag in België mag worden ingediend of waarbij een verblijfsvergunning om bijzondere redenen wordt toegekend, lijkt ten aanzien van de Algerijnen vrij ongebruikelijk.

Een groot aantal mensen bevinden zich dus in een juridisch illegale en sociaal onaanvaardbare situatie.

De vice-eerste minister heeft weliswaar verklaard dat elke uitzetting van een Algerijns staatsburger met grote omzichtigheid wordt beoordeeld. Toch zou ik de vice-eerste minister willen verzoeken om ten aanzien van Algerije een repatriëringsstop af te kondigen zodat de dreiging wordt weggenomen, wat ook de oorzaak van het illegale verblijf van de betrokkenen mag zijn. De repatriëringsstop zou kunnen worden gekoppeld aan het verlenen van een — zij het tijdelijke — verblijfsvergunning, die in België kan worden aangevraagd. Op grond van artikel 9.3 moet dit mijns inziens mogelijk zijn en op die manier kan het probleem van het statuut worden omzeild.

Het is duidelijk moeilijk om in een verhoor, en zeker in een eerste verhoor, precies te weten te komen in welke situatie de asielzoeker de wijk heeft genomen en wat zijn eigenlijke motieven zijn. Tijdens de hoorzittingen in de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden is dit duidelijk naar voren gekomen en het geldt zeker voor Algerije. Men dringt er dan ook op aan dat zeker het eerste verhoor, maar ook alle volgende, zeer zorgvuldig worden afgenomen en dat het onontvankelijkheids criterium «kennelijk ongegrond» op Algerijnen niet wordt toegepast, tenzij in zeer extreme gevallen.

Is de vice-eerste minister bereid afgewezen Algerijnse asielzoekers de mogelijkheid te geven hun dossier te heropenen of kan hij er ten minste voor zorgen dat een dergelijke aanvraag niet routinematig wordt afgewezen, maar dat rekening wordt gehouden met de zeer specifieke situatie in Algerije en de persoonlijke situatie van de asielzoeker?

Is de vice-eerste minister bereid gehuwde of samenwonende Algerijnen de machtiging tot verblijf in België te laten aanvragen, zonder dat ze eerst terug moeten naar hun land voor een visum?

Is de vice-eerste minister bereid de nodige ruchtbaarheid te geven aan de maatregelen die hij eventueel in dit verband zal uitvaardigen, zodat de verschillende diensten en de betrokkenen ervan op de hoogte zijn en zij op uniforme wijze worden toegepast?

Ik begrijp dat bij sommige asielzoekers het probleem kan rijzen dat zij eventueel betrokken zijn bij terroristische organisaties. Dat is een netelige kwestie, maar ook voor deze mensen wordt eigenlijk aangenomen dat zij niet kunnen worden teruggestuurd. Voor specifieke gevallen, waarvan deze betrokkenheid werkelijk is bewezen, kan nog altijd het argument van de openbare veiligheid worden ingeroepen.

Mme la présidente. — La parole est à Mme Delcourt.

Mme Delcourt-Pêtre (PSC). — Madame la présidente, je voudrais me joindre aux demandes d'explications de MM. Mahoux et Boutmans.

Je suis préoccupée par le statut des personnes d'origine algérienne vivant sur notre territoire, qu'il s'agisse de demandeurs d'asile ou de clandestins.

J'aimerais connaître le nombre de femmes et d'hommes renvoyés en Algérie depuis le mois de janvier 1997.

Je suis inquiète par la manière dont l'État algérien réagit face à la violence — notoire et revendiquée — des groupes islamistes armés.

M. le vice-Premier ministre m'a précédemment signalé que les dossiers concernant ces personnes étaient traités cas par cas.

Toutefois, je m'interroge — comme mes collègues — sur le point de savoir s'il ne conviendrait pas de prendre une disposition générale. À cet égard, qu'en est-il de l'étude d'un statut juridique provisoire identique à celui adopté en faveur des demandeurs d'asile bosniaques ?

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mevrouw de voorzitter, de heer Mahoux heeft zich verontschuldigd omdat hij mensen moest ontvangen in verband met de Rwandacommissie. Ik heb daar alle begrip voor en heb hem de cijfers die hij heeft gevraagd, persoonlijk gegeven. Uit die cijfers blijkt vooral dat er relatief weinig asielzoekers zijn vanuit Algerije. Dit blijft een vaststaand gegeven, ook nu nog. Voor de periode van 1991 tot 30 november 1997 gaat het om 1 550 mensen, waarvan er 1 154 definitief werden geweigerd en 81 — ongeveer 6% — definitief werden erkend. Er kunnen er nog enkelen bijkomen. Op het ogenblik zijn nog 275 dossiers hangende en een veertigtal mensen hebben afstand gedaan van hun aanvraag. Het aantal asielzoekers is dus relatief gering en het slagingspercentage is ook vrij laag.

Een belangrijke vaststelling daarbij is dat 20% van de aanvragers niet in beroep gaat in de ontvankelijkheidsfase. Dit is een zeer hoog percentage. Normaal gaat 90 tot 95% in beroep. Hier is het maar 80% en eenmaal in de gegrondheidsfase — dan zijn de dossiers al verder gevorderd — gaat 41% niet in beroep bij de Vaste Beroepscommissie. Wij kunnen hieruit afleiden dat heel wat asielaanvragen uitgaan van mensen die een relatief korte tijd in België verblijven en zich in een soort transitituatie bevinden. De problematiek van het politiek asiel is hier dus relatief marginaal.

Wat nu de uitwijzing betreft, zitten wij op de lijn van de ons omringende Europese landen, met uitzondering van Luxemburg dat tot opschorting is overgegaan. Het ging echter slechts om één Algerijn. De andere landen: Denemarken, Griekenland, Nederland, Portugal, Zweden, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Italië, hebben nog geen principiële beslissing genomen om niet uit te wijzen. Wanneer de commissaris-generaal, in het geval van een asielaanvraag, beslist tot niet-uitdrijving, dan kunnen die mensen hier blijven om humanitaire redenen en kunnen zij ook sociale hulp krijgen. Dit is in principe mogelijk en deze regel zal ook worden toegepast, maar zoals ik reeds heb gezegd, zijn er weinig asielaanvragen en komen er ook zeer weinig tot bij de commissaris-generaal.

In het andere geval kunnen de betrokkenen niet worden uitgezonden, tenzij ik daar zelf de toelating toe geef. Ik had mij niet verwacht aan vragen over de juiste cijfers, maar zover ik weet, heb ik sinds het begin van dit jaar voor twaalf mensen een dergelijke toelating gegeven. Ik vermoed dat het allemaal mannen waren. De voorbije vier maanden werden slechts twee personen uitgezonden. Gisteren nog heb ik een persoon laten uitwijzen die tot 30 maanden gevangenis was veroordeeld en die reeds meerdere malen had gerecidiveerd. Van de twaalf personen werden er een aantal niet naar Algerije, maar naar andere landen van de Schengengroep uitgezonden. Behalve voor de personen die om redenen van openbare orde of krachtens het Schengenakkoord worden uitgezonden, treed ik daaromtrent met de grootste omzichtigheid op.

Op het ogenblik worden 19 personen vastgehouden met het oog op verwijdering, een persoon van wie wij vermoeden dat hij behoort tot een extremistische groep; zeven om redenen van openbare orde; vier om redenen van openbare orde en gelegenheids-asiel; twee krachtens het Schengenakkoord; een die een asielaanvraag heeft ingediend en ten slotte een persoon van wie de identiteit niet bekend is.

Meestal worden personen geïnterneerd ter identificatie, omdat nogal wat Marokkanen zich als Algerijn voordoen. Voor elke Algerijn wordt mij gevraagd of hij mag worden teruggestuurd. Wanneer ik die vraag negatief beantwoord, kan de man in kwestie ook niet langer vastgehouden worden tenzij hij de openbare orde in gevaar brengt.

Er is dus geen sprake van een principiële stop en evenmin ben ik voorstander van een specifiek juridisch statuut voor Algerijnen. Een van de belangrijkste motieven hiervoor is dat wij op het ogen-

blik erg beducht zijn voor een toename van extremistische activiteiten waarvan iedereen ondertussen het gevaar kent. Het verleden heeft dat al voldoende aangetoond. Wel een specifiek statuut uitwerken zou immers leden van extremistische of fundamentalistische organisaties alleen maar aantrekken, terwijl wij hen achteraf omwille van de mogelijke gevolgen toch niet naar Algerije kunnen terugsturen.

Ik ben het er mee eens dat gehuwde of samenwonende Algerijnen hun verblijfsvergunning in België moeten kunnen aanvragen. Reeds op 8 augustus jongstleden heb ik de Dienst Vreemdelingenzaken de instructie gegeven dat de situatie voor Algerijnen die om gezinshereniging verzoeken als exceptioneel moet worden beschouwd. Dat betekent dat zij voor een huwelijksluiting niet naar hun land moeten terugkeren. Deze instructie is, als ik de heer Boutmans mag geloven, blijkbaar niet overal doorgedrongen. Ik stel vast dat er bij de Dienst Vreemdelingenzaken weinig aanvragen hiervoor binnenkomen. Gezien de toestand ginder wordt er over dergelijke aanvragen zeker niet routinematig beslist. Ik stel echter ook vast dat heel weinig van dit soort aanvragen worden ingediend door de mensen zelf die het slachtoffer zijn van vervolging.

Ik heb daar geen verklaring voor. Ik heb de indruk dat die verschillende groeperingen daaromtrent een andere politiek volgen. Wij stellen vast dat heel wat personen in die asielpprocedure weinig met politiek asiel te maken hebben.

De beoordeling gebeurt inderdaad door de commissaris-generaal. Hij beslist over de ontvankelijkheid van de asielaanvragen. Ik word hier geregeld over ondervraagd, maar ik kan alleen maar blijven herhalen dat ik hier niet op terug kom. Ik vind het onafhankelijkheidsprincipe van de commissaris-generaal veel te belangrijk.

Onze politiek ten opzichte van Algerije kan dus als volgt worden samengevat.

Er zijn relatief weinig asielaanvragers en dat verbaast ons eigenlijk ook wel een beetje. Wij voeren een restrictieve politiek van uitwijzing. De voorbije elf maanden zijn er slechts twaalf personen uitgezonden, waarvan slechts twee in de afgelopen vier maanden. Meestal gebeurde dit dan nog in het kader van het Schengenakkoord of ten gevolge van veroordelingen.

Op dit ogenblik wordt niet gedacht aan een ontheemdenstatuut zoals voor de Bosniërs omdat wij vrezen dat dit nefast kan zijn voor de bestrijding van het fundamentalisme.

Zoals ik daarstraks reeds heb gezegd, moeten gehuwde of samenwonende Algerijnen niet terug naar Algerije voor een visum.

Ik wens er ten slotte toch nog even aan te herinneren dat wij ons hier in een zeer delicate en complexe situatie bevinden. Er zijn redenen om kritisch te zijn tegenover beide strijdende partijen in Algerije. Wij proberen dus een pragmatisch en toch genuanceerd beleid te voeren. Dat vergemakkelijkt geenszins de situatie van de Algerijnen die al een tijdje clandestien in België verblijven.

De heer Boutmans vraagt mij hoeveel clandestiene Algerijnen er in België zijn. Wij kunnen daar alleen maar naar gissen, maar uit het aantal asielaanvragen en de aanwezigheid van Algerijnen bij controles leiden wij af dat het gaat om een vrij beperkte groep. Andere nationaliteiten zijn in grotere getale illegaal aanwezig. Ik zeg dit wel met het grootste voorbehoud want wij beschikken niet over een betrouwbaar meetinstrument.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mevrouw de voorzitter, ik dank de vice-eerste minister voor zijn antwoord al moet ik zeggen dat het mij een beetje teleurstelt. Wel verheugt het mij dat men ervan afziet om Algerijnen die ondertussen in België getrouwd zijn, terug te sturen. Ik hoop dat het antwoord van de vice-eerste minister voldoende doorsijpelt naar de mensen op het terrein.

De vice-eerste minister heeft gesignaleerd dat er relatief weinig asielaanvragen en vooral weinig erkenningen zijn. Tevens duiden de cijfers aan dat slechts weinig personen tijdens de diverse fasen in beroep gaan. Is juist dat niet een van de grote problemen? Men meent blijkbaar dat, als men niet kan aantonen dat men recht-

streeks door een regeringsinstantie wordt vervolgd of dreigt te worden vervolgd, er geen aanleiding tot het verlenen van asiel kan zijn. De meeste mensen denken dit althans en volgens mij hebben ze gelijk.

Veel personen, vooral Algerijnen, doen al niet meer de moeite om het statuut aan te vragen gelet op het geringe aantal erkenningen. Ligt daar niet een deel van het probleem? Als ik het goed begrepen heb, is in Europees verband min of meer afgesproken om niet-gouvernementeel geweld of bedreiging met geweld niet te erkennen.

De vice-eerste minister geeft toe dat hij, op enkele uitzonderingen na, de personen niet kan repatriëren. Hij stelt samen met mij vast dat het waarschijnlijk niet om zeer grote aantallen gaat. Ik heb gezegd dat het waarschijnlijk om een paar duizend personen gaat, maar ik ben daar natuurlijk niet zeker van. Kan men voor een dergelijke beperkte groep mensen dan geen oplossing uitwerken waarbij ze op zijn minst een minimale, zeer tijdelijke

verblijfszekerheid krijgen waaraan elementaire sociale rechten gekoppeld zijn? Dit is nu niet het geval. Nu worden mensen, van wie men toegeeft dat men ze niet kan repatriëren, in de illegaliteit gehouden. Hierdoor kunnen zeer moeilijke situaties ontstaan die waarschijnlijk repercussies op de veiligheid van derden kunnen hebben.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Wij zetten onze werkzaamheden voort vanmiddag om 15 uur.

Nous poursuivrons nos travaux cet après-midi à 15 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 11.35 uur.)

(La séance est levée à 11 h 35.)

SÉANCE DE L'APRÈS-MIDI — NAMIDDAGVERGADERING

PRÉSIDENTICE DE M. SWAELEN, PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 15.
De vergadering wordt geopend om 15.15 uur.

EXCUSÉS — VERONTSCHULDIGD

MM. Jonckheer, pour d'autres devoirs; Staes, Urbain, en mission à l'étranger, et Vandenbroeke, pour devoirs professionnels, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Jonckheer, wegens andere plichten; Staes, Urbain, met opdracht in het buitenland, en Vandenbroeke, wegens ambtsplichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

BOODSCHAPPEN

Kamer van volksvertegenwoordigers

MESSAGES

Chambre des représentants

De voorzitter. — Bij boodschappen van 4 december 1997 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van 4 december 1997 werden aangenomen:

Artikel 78

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving.

— Het wetsontwerp werd ontvangen op 5 december 1997; de uiterste datum voor evocatie is maandag 5 januari 1998.

Artikel 80

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven teneinde het reglementaire kader aan te passen aan de verplichtingen die inzake vrije mededinging en harmonisatie op de markt voor telecommunicatie, voortvloeiend uit de van kracht zijnde beslissingen van de Europese Unie.

— Het wetsontwerp werd ontvangen op 5 december 1997; de uiterste datum voor evocatie is woensdag 10 december 1997.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1997-1998
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1997-1998

Par messages du 4 décembre 1997, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du 4 décembre 1997:

Article 78

Projet de loi modifiant la loi du 30 juillet 1979 relative aux radiocommunications.

— Le projet de loi est reçu le 5 décembre 1997; la date limite pour l'évocation est le lundi 5 janvier 1998.

Article 80

Projet de loi modifiant la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques afin d'adapter le cadre réglementaire aux obligations en matière de libre concurrence et d'harmonisation sur le marché des télécommunications découlant des décisions de l'Union européenne.

— Le projet de loi est reçu le 5 décembre 1997; la date limite pour l'évocation est le mercredi 10 décembre 1997.

MEDEDELINGEN — COMMUNICATIONS

Arbitragehof — Cour d'arbitrage

De voorzitter. — Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

1. de prejudiciële vraag betreffende artikel 19, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gesteld door de Raad van State (rolnummer 1187);

2. de prejudiciële vraag betreffende artikel 32bis van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1964, gesteld door het Hof van Beroep van Brussel (rolnummer 1200).

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat:

1. la question préjudicielle concernant l'article 19, alinéa 3, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, posée par le Conseil d'État (numéro du rôle 1187);

2. la question préjudicielle relative à l'article 32bis du Code des impôts sur les revenus 1964, posée par la Cour d'appel de Bruxelles (numéro du rôle 1200).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Europees Parlement — Parlement européen

De voorzitter. — Bij brief van 4 december 1997 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden:

a) een resolutie over de Conferentie van de ondertekenaars van het raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (COP 3) die van 1 tot en met 10 december 1997 in Kyoto zal plaatsvinden;

b) een resolutie over het verslag van de Tijdelijke Commissie follow-up BSE-aanbevelingen;

c) een resolutie over het verslag van de Commissie «Werkgelegenheid in Europa — 1997»;

d) een resolutie over het Verdrag van Amsterdam;

e) een resolutie over het actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit;

f) een resolutie over de ontwerp-resolutie van de Raad betreffende de vaststelling van de prioriteiten voor de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken voor de periode van 1 januari 1998 tot de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam;

g) een resolutie over het rapport van de Commissie «Actieprogramma voor de interne markt»;

h) een resolutie over het rapport van de Commissie over de tenuitvoerlegging van de richtlijn betreffende voor de bouw bestemde producten;

i) een resolutie over de toekomst van het Europees Sociaal Fonds;

j) een besluit over het ontwerpbesluit van de Raad inzake de toetreding van de Europese Gemeenschap tot de Overeenkomst van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties betreffende het aannemen van eenvormige technische eisen voor wielvoertuigen, uitrustingsstukken en onderdelen die kunnen worden aangebracht en/of gebruikt op wielvoertuigen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van goedkeuringen verleend op basis van deze eisen («herziene overeenkomst van 1958»),

aangenomen tijdens de vergaderperiode van 17 tot en met 21 november 1997.

Par lettre du 4 décembre 1997, le président du Parlement européen a transmis au Sénat:

a) une résolution sur la conférence des parties à la convention-cadre des Nations unies sur le changement climatique (COP 3) qui doit se tenir à Kyoto du 1er au 10 décembre 1997;

b) une résolution sur le rapport de la commission chargée du suivi des recommandations concernant l'E.S.B.;

c) une résolution sur le rapport de la Commission «L'emploi en Europe — 1997»;

d) une résolution sur le Traité d'Amsterdam;

e) une résolution sur le programme d'action relatif à la criminalité organisée;

f) une résolution sur le projet de résolution du Conseil portant fixation des priorités de la coopération dans le domaine de la justice et des affaires intérieures pour la période du 1er janvier 1998 à la date d'entrée en vigueur du Traité d'Amsterdam;

g) une résolution sur la communication de la Commission intitulée «Plan d'action en faveur du marché unique»;

h) une résolution sur le rapport de la Commission sur la directive «Produits de construction»;

i) une résolution sur l'avenir du Fonds social européen;

j) une décision sur le projet de décision du Conseil en vue de l'adhésion de la Communauté européenne à l'Accord de la Commission économique pour l'Europe des Nations unies concernant l'adoption de prescriptions techniques uniformes applicables aux véhicules à roues ainsi qu'aux équipements et pièces susceptibles d'être montés ou utilisés sur les véhicules à roues et les conditions de reconnaissance réciproque des homologations délivrées conformément à ces prescriptions («accord révisé de 1958»),

adoptées au cours de la période de session du 17 au 21 novembre 1997.

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Envoi à la commission des Affaires étrangères.

Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer

Commission de la protection de la vie privée

De voorzitter. — Bij brief van 4 december 1997, zendt de voorzitter van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer aan de Senaat, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, het advies nr. 35/97 van 27 november 1997 betreffende het ontwerp van bijzondere wet en het wetsontwerp tot uitvoering en aanvulling van de bijzondere wet en de wet van 2 mei 1995 betreffende de verplichting om een lijst van mandaten, ambten en beroepen, alsmede een vermogensaangifte in te dienen.

Par lettre du 4 décembre 1997, le président de la Commission de la protection de la vie privée transmet au Sénat, conformément à l'article 29 de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, l'avis n° 35/97 du 27 novembre 1997 relatif au projet de loi spéciale et au projet de loi exécutant et complétant la loi spéciale et la loi du 2 mai 1995 relatives à l'obligation de déposer une liste de mandats, fonctions et professions et une déclaration de patrimoine.

— Verzending naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden.

Envoi à la commission des Affaires institutionnelles.

Controledienst voor de Verzekeringen

Office de contrôle des assurances

De voorzitter. — Bij brief van 8 december 1997, zendt de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie aan de Senaat, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, het verslag van de Controlecommissie voor de Verzekeringen over de activiteiten gedurende de periode 1995-1996.

Par lettre du 8 décembre 1997, le vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications transmet au Sénat, conformément à l'article 30 de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances, le rapport de l'Office de contrôle des assurances sur les activités pendant la période 1995-1996.

— Verzending naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Evolution van de land- en tuinbouwconomie

Évolution de l'économie agricole et horticole

De voorzitter. — Bij brief van 8 december 1997 zendt de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen aan de Senaat, in uitvoering van artikel 1 van de wet van 29 maart 1963 ertoe strekkende de rendabiliteit in de landbouw op te voeren en zijn gelijkwaardigheid met de andere sectoren van het bedrijfsleven te bevorderen, het verslag over de evolutie van de land- en tuinbouwconomie voor de periode 1996-1997.

Par lettre du 8 décembre 1997, le ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises transmet au Sénat, en exécution de l'article 1er de la loi du 29 mars 1963 tendant à promouvoir la rentabilité de l'agriculture et son équivalence avec les autres secteurs de l'économie, le rapport sur l'évolution de l'économie agricole et horticole pour la période 1996-1997.

— Verzending naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.

EVOCATIE — ÉVOCATION

De voorzitter. — De Senaat heeft bij boodschap van 6 december 1997 aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ter kennis gebracht dat tot evocatie is overgegaan, op die datum, van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven teneinde het reglementaire kader aan te passen aan de verplichtingen die inzake vrije mededinging en harmonisatie op de markt voor telecommunicatie, voortvloeien uit de van kracht zijnde beslissingen van de Europese Unie.

Par message du 6 décembre 1997, le Sénat a informé la Chambre des représentants de la mise en œuvre, ce même jour, de l'évocation du projet de loi modifiant la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques afin d'adapter le cadre réglementaire aux obligations en matière de libre concurrence et d'harmonisation sur le marché des télécommunications découlant des décisions de l'Union européenne.

— Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Le projet de loi est envoyé à la commission des Finances et des Affaires économiques.

NON-EVOCATIE — NON-ÉVOCATION

De voorzitter. — Bij boodschap van 9 december 1997 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het volgende niet-geëvoeerde wetsontwerp:

Wetsontwerp betreffende de deelneming van België aan de zevende wedersamenstelling van de werkmiddelen van het Afrikaans Ontwikkelingsfonds.

Par message du 9 décembre 1997, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, le projet de loi non évoqué qui suit:

Projet de loi relatif à la contribution de la Belgique à la septième reconstitution des ressources du Fonds africain de développement.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

WETSONTWERP — PROJET DE LOI

Indiening — Dépôt

De voorzitter. — De regering heeft volgend wetsontwerp ingediend:

Wetsontwerp houdende instemming met het Vierde Protocol bij de Algemene Overeenkomst inzake de Handel in Diensten, ondertekend te Genève op 15 april 1997.

— Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Le gouvernement a déposé le projet de loi ci-après:

Projet de loi portant assentiment au Quatrième Protocole annexé à l'Accord général sur le Commerce des Services, fait à Genève le 15 avril 1997.

— Le projet de loi est envoyé à la commission des Affaires étrangères.

Dit wetsontwerp zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Ce projet de loi sera imprimé et distribué.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Indiening — Dépôt

De voorzitter. — De volgende voorstellen werden ingediend:

A. Wetsvoorstel:

Artikel 81

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 125 van de nieuwe gemeentewet (van de heer Poty en mevrouw Lizin).

B. Voorstellen van bijzondere wet:

Artikel 77

1° Voorstel van bijzondere wet tot afschaffing van de faciliteiten in de randgemeenten (van de heren Verreycken en Van Hauthem);

2° Voorstel van bijzondere wet tot definitieve vastlegging van de grens tussen Vlaanderen en Wallonië en tot afschaffing van de faciliteiten in de taalgrensgemeenten (van de heren Verreycken en Van Hauthem).

Les propositions ci-après ont été déposées:

A. Proposition de loi:

Article 81

Proposition de loi modifiant l'article 125 de la nouvelle loi communale (de M. Poty et Mme Lizin).

B. Propositions de loi spéciale:

Article 77

1° Proposition de loi spéciale visant à supprimer les facilités dans les communes périphériques (de MM. Verreycken et Van Hauthem);

2° Proposition de loi spéciale visant à fixer définitivement la frontière entre la Flandre et la Wallonie et à supprimer les facilités dans les communes de la frontière linguistique (de MM. Verreycken et Van Hauthem).

Deze voorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions seront traduites, imprimées et distribuées.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

VRAGEN OM UITLEG — DEMANDES D'EXPLICATIONS

Indiening — Dépôt

De voorzitter. — Het bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

1. van mevrouw Milquet aan de staatssecretaris voor Veiligheid en staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu over «de herstructurering van de dienst 100»;

2. van mevrouw Lizin aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de islamitische fundamentalisten en hun banden in Algerije, in Egypte en in Europa, met name in Groot-Brittannië»;

3. van mevrouw Lizin aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de gevolgen van de Top van Hanoi en meer in het bijzonder de voorstellen van minister Ylief»;

4. van mevrouw Lizin aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de resultaten van de vergadering van de Vrienden van Congo van 3 en 4 december 1997»;

5. van de heer Foret aan de staatssecretaris voor Veiligheid en staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu over «de nieuwe reglementering voor autorally's»;

6. van mevrouw Nelis-Van Liedekerke aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «de mogelijke misbruiken bij de fondsen voor bestaanszekerheid».

Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonden.

Le bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes:

1. de Mme Milquet au secrétaire d'État à la Sécurité et secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à l'Environnement sur «la restructuration du service 100»;

2. de Mme Lizin au ministre des Affaires étrangères sur «les liens des réseaux islamistes en Algérie, en Egypte et en Europe, en particulier en Grande-Bretagne»;

3. de Mme Lizin au ministre des Affaires étrangères sur «les suites du Sommet de Hanoi et en particulier les propositions formulées par le ministre Ylief»;

4. de Mme Lizin au secrétaire d'État à la Coopération au Développement sur «les résultats de la réunion des Amis du Congo des 3 et 4 décembre 1997»;

5. de M. Foret au secrétaire d'État à la Sécurité et secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à l'Environnement sur «la nouvelle réglementation concernant les rallyes automobiles»;

6. de Mme Nelis-Van Liedekerke au ministre de l'Emploi et du Travail sur «les abus éventuels concernant les fonds de sécurité d'existence».

Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.

VÉRIFICATION DES POUVOIRS ET PRESTATION
DE SERMENT D'UN NOUVEAU MEMBREONDERZOEK VAN GELOOFSBRIEVEN
EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID

M. le président. — Le Sénat est saisi du dossier de Mme Jeanmoye, désignée comme sénatrice cooptée, en remplacement de Mme Bribosia-Picard, démissionnaire.

Le bureau vient de se réunir pour la vérification des pouvoirs de Mme Jeanmoye.

Je vous propose d'entendre immédiatement le rapport du bureau.

Bij de Senaat is het dossier aanhangig van mevrouw Jeanmoye aangewezen als gecoöpteerd senator, ter vervanging van mevrouw Bribosia-Picard, die ontslag heeft genomen.

Het bureau is zopas bijeengekomen om de geloofsbrieven van mevrouw Jeanmoye te onderzoeken.

Ik stel u voor onmiddellijk het verslag van het bureau te horen.

Je prie donc M. Bock, rapporteur, de donner lecture du rapport du bureau.

M. Bock (PRL-FDF), rapporteur. — Monsieur le président, j'ai l'honneur de vous présenter le rapport du bureau au sujet de la vérification des pouvoirs de Mme Jeanmoye, désignée comme sénatrice cooptée en remplacement de Mme Bribosia-Picard, démissionnaire.

Le bureau a pris connaissance de la désignation effectuée le 20 novembre dernier par le groupe social-chrétien, afin de pourvoir au remplacement de Mme Bribosia-Picard, démissionnaire.

Il a constaté que le document présenté est signé par la majorité des sénateurs élus directement et des sénateurs de communauté appartenant à son groupe et que Mme Jeanmoye, désignée comme sénatrice cooptée, remplit toutes les conditions d'éligibilité exigées par la Constitution.

Bijgevolg heeft het bureau de eer u voor te stellen mevrouw Jeanmoye als lid van de Senaat toe te laten. (*Applaus.*)

M. le président. — Personne ne demandant la parole, je mets aux voix les conclusions de ce rapport.

Daar niemand het woord vraagt, breng ik de conclusie van dit verslag in stemming.

— Les conclusions, mises aux voix par assis et levé, sont adoptées.

De conclusie, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

M. le président. — Je prie Mme Jeanmoye de prêter le serment constitutionnel.

Mme Jeanmoye (PSC). — Je jure d'observer la Constitution.

M. le président. — Je donne acte à Mme Jeanmoye de sa prestation de serment et la déclare installée dans sa fonction de sénatrice. (*Applaudissements.*)

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR

DÉCÈS D'UN ANCIEN SÉNATEUR

De voorzitter. — De Senaat heeft met groot leedwezen kennis gekregen van het overlijden van de heer Hulpiau, eresenator, gewezen ondervoorzitter van de Senaat en gewezen minister.

Uw voorzitter betuigt het rouwbeklag van de vergadering aan de familie van ons betreurd gewezen medelid.

Le sénat a appris avec un vif regret le décès de M. Hulpiau, sénateur honoraire, ancien vice-président du Sénat et ancien ministre.

Votre président adresse les condoléances de l'assemblée à la famille de notre regretté ancien collègue.

PROPOSITIONS DE LOI — WETSVOORSTELLEN

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions de loi.

Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van wetsvoorstellen.

La liste des propositions de loi à prendre en considération, a été distribuée, avec indication des commissions auxquelles le bureau envisage de les envoyer.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions de loi comme prises en considération et envoyées aux commissions indiquées par le bureau.

De lijst van de in overweging te nemen wetsvoorstellen met opgave van de commissies waarnaar het bureau van plan is ze te verzenden, is rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die voor het einde van de vergadering te doen kennen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die wetsvoorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

MOTION D'ORDRE — ORDEMOTIE

M. le président. — La parole est à M. Bock par motion d'ordre.

M. Bock (PRL-FDF). — Monsieur le président, je voudrais demander à M. le ministre Colla une explication en ce qui concerne la journée du 20 novembre dont l'ordre du jour comportait une question qui lui était adressée.

À cet égard, je souhaiterais émettre une remarque. Les rapports entre l'opposition et le gouvernement peuvent, selon moi, être de deux ordres: le gouvernement peut négliger l'opposition, et cette dernière peut formuler ses remarques avec beaucoup d'agressivité à l'égard de la majorité et du gouvernement. La famille libérale ne conçoit pas ainsi le travail parlementaire.

Autant nous respectons la fonction d'un ministre, qui est nommé par le Roi, autant nous souhaitons que le gouvernement et les ministres, en particulier, respectent le Parlement.

Le ministre Colla et le parlementaire peuvent sans nul doute s'envoyer des noms d'oiseaux, mais la bonne foi doit prévaloir. Le ministre reconnaîtra que le parlementaire a le droit de l'interroger et le parlementaire doit aussi admettre que le ministre a ses raisons.

Monsieur le ministre, bien que la mauvaise foi, telle la fausse monnaie, ne se prête qu'aux autres, je ne vous accuserai pas. Peut-être pourriez-vous nous expliquer, en toute bonne foi, un geste que nous ne pouvons comprendre?

Le 20 novembre, à l'ordre du jour du Sénat, figurait une question qui vous était adressée. Je vous demandais d'établir la comparaison entre les retenues opérées sur les grosses pensions, ainsi que vous les nommez, et la ristourne que vous avez octroyée aux petites pensions, afin de pouvoir vérifier la concordance entre les deux montants. Le PRL-FDF voulait donc s'enquérir du respect des engagements que vous aviez pris lorsque vous aviez sollicité du Parlement la faveur d'augmenter les cotisations sur les pensions importantes. Nous voulions nous assurer que vous aviez effectivement ristourné la différence ainsi obtenue aux petites pensions.

En début d'après-midi, ce 20 novembre, je me trouvais avec vous en commission des Affaires sociales. Après celle-ci, nous nous sommes dirigés ensemble vers la buvette. Je suis venu ensuite dans l'hémicycle afin de vous poser la question concernée, mais vous vous trouviez à ce moment-là dans la salle de lecture.

Je considérerais inadmissible que vous préféreriez soit la buvette, soit la salle de lecture, à l'hémicycle. Je souhaiterais que vous éclaircisiez cette question car je ne pourrais admettre une telle attitude.

Si le ministre pouvait donner des explications sur son absence en séance ce jour-là — je ne parle pas de justification —, nous aimerions l'entendre.

En effet, monsieur le ministre, si vous aviez délibérément privilégié ce choix, je trouverais cela inadmissible, je le répète. Par contre, si le gouvernement ou vous-même aviez des raisons d'agir de la sorte, la famille libérale n'y verrait aucun inconvénient. Nous pouvons admettre les raisons fondées, mais nous n'acceptons pas les caprices.

Monsieur le ministre, je ne vous fais pas de procès d'intention. Je ne vous jugerai pas non plus avant d'avoir entendu votre réponse.

J'aimerais donc savoir, monsieur le ministre, pourquoi, ce jour-là, vous avez préféré la salle de lecture à l'hémicycle, d'autant qu'après que le secrétaire d'État, M. Peeters, ait répondu à votre place, vous nous avez rejoint pour répondre aux questions relatives au problème de la vache folle.

Nous vous posons cette question dans un certain esprit: nous souhaitons que vous nous expliquiez les raisons de votre attitude et que, plus jamais, un membre de l'opposition, fut-il un jour de votre parti, n'ait l'occasion d'émettre une telle remarque.

Si je m'exprime de la sorte, c'est par respect pour le ministre nommé par le Roi, mais aussi en raison de la dure existence de votre haute fonction. (*Applaudissements.*)

De voorzitter. — Het woord is aan minister Colla.

De heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen. — Mijnheer de voorzitter, het betoog van de heer Bock verwondert mij, niet alleen om algemene redenen, maar vooral omdat ik op de dag waarnaar hij verwijst, geconfronteerd werd met zeer specifieke omstandigheden.

In de eerste plaats wil ik opmerken dat ik altijd tracht aanwezig te zijn om de vragen, zowel die van de meerderheid als die van de oppositie, persoonlijk te beantwoorden.

Op de bewuste dag moest ik de vergadering van de commissie voor de Sociale Aangelegenheden van de Senaat bijwonen. Men verwachtte dat de vergadering van deze commissie veel langer zou duren dan het vragenuurtje. Om die reden had ik het dossier bezorgd aan staatssecretaris Peeters en hem verzocht in mijn plaats te antwoorden. De commissievergadering eindigde vroeger dan gepland. Ik meende echter dat de vraag die aan mij was gericht, reeds was gesteld. Bovendien houd ik er niet van op het allerlaatste ogenblik binnen te komen en een antwoord te improviseren. Staatssecretaris Peeters beschikte inmiddels over de nodige gegevens om de vraag met kennis van zaken te kunnen beantwoorden. Ik werd verwittigd zodra het volgende punt van de agenda aan de orde was en heb mij toen onmiddellijk naar de plenaire vergadering begeven om te antwoorden op de vraag om uitleg van de heer Happart.

Ik hoop dat de Senaat de gebeurtenissen van die bewuste dag niet op een andere manier zal interpreteren. De leden van de oppositie hebben zeker niet te klagen over mijn bereidheid om hun vragen op een correcte manier te beantwoorden.

M. le président. — La parole est à M. Bock.

M. Bock (PRL-FDF). — Monsieur le président, inutile de vous dire que la famille libérale se réjouit de la réponse du ministre.

Les explications qu'il vient de nous fournir nous ont tout à fait rassurés.

À l'avenir, monsieur le ministre, pensez à informer les sénateurs qui vous interpellent et, de cette manière, il ne se produira plus de réaction comme celle que je viens d'avoir.

Reconnaissez toutefois que nous étions forcés de vous demander des éclaircissements sur la situation dans laquelle vous nous aviez mis.

Alléluia, tout est rentré dans l'ordre! (*Applaudissements.*)

QUESTION ORALE DE M. HATRY AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LES RUMEURS CONCERNANT LE DÉMÉNAGEMENT DE L'O.T.A.N.»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HATRY AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE GERUCHTEN OVER DE VERHUIZING VAN DE NAVO»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Hatry au ministre des Affaires étrangères.

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le président, le journal allemand *Der Spiegel* a publié dans son numéro 49 de décembre 1997, à la page 17, un article repris ensuite dans *La Dernière Heure*, en

fonction duquel l'O.T.A.N. envisagerait de quitter son siège actuel en Belgique, en raison de difficultés administratives et de l'incapacité des autorités belges à mettre à sa disposition un site moins déglingué, moins éloigné du centre de la ville et moins bruyant.

La restauration du site de même que l'éventualité d'un transfert vers l'hôpital militaire qui présente les mêmes inconvénients que l'actuelle implantation — bruits d'avions, éloignement du centre et dépenses élevées — auraient amené une majorité de membres de l'O.T.A.N. à souhaiter un déménagement vers Bonn, à condition que celui-ci soit payé par la République fédérale d'Allemagne.

Cette information a été démentie par le ministre allemand de la Défense, M. Volker Rühle, qui a indiqué que son pays n'avait pas «l'intention d'attirer l'O.T.A.N. à Bonn». Ce démenti semble peu convaincant. Il pourrait signifier que si l'O.T.A.N. décidait spontanément de s'installer à Bonn, l'Allemagne ne le refuserait pas. Ce fait est-il confirmé par le ministre ?

Je suis heureux de la présence du ministre de la Défense nationale qui pourra éventuellement se joindre à son collègue des Affaires étrangères pour nous faire part des informations dont il dispose.

Par ailleurs, que comptent faire les ministres pour maintenir l'O.T.A.N. en Belgique, et plus particulièrement en Région bruxelloise, que ce soit sur le site actuel ou sur celui de l'ancien hôpital de Neder-over-Hembeek ?

M. le président. — La parole est à M. Derycke, ministre.

M. Derycke, ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le président, l'article du journal *Der Spiegel* auquel se réfère l'honorable sénateur est à mon avis davantage basé sur des spéculations que sur des faits et données réels.

Le message le plus important que je souhaite cependant retenir dans ce contexte est la prise de position du ministre allemand de la Défense, Volker Rühle, qui a clairement laissé entendre qu'il n'était pas question d'un déménagement à Bonn. Pour le reste, il semble qu'un certain nombre de personnes ne peuvent s'empêcher d'anticiper sur les faits et de tirer des conclusions prématurées, avant même que les études à ce sujet aient été finalisées.

Pour une bonne compréhension du dossier, je ferai un bref rappel de l'état de la question.

Le bureau d'étude ARIES rendra ses conclusions fin décembre 1997. Son étude porte sur quatre options qui se situent toutes sur le territoire bruxellois; elle a pour objectif d'examiner de quelle manière ces dernières répondent aux besoins futurs de l'O.T.A.N.

Pour mémoire, ces quatre options consistent à surélever le bâtiment actuel; à construire un bâtiment supplémentaire sur le parking; à construire un bâtiment entièrement neuf sur le terrain existant, après destruction des installations actuelles; à transformer l'hôpital militaire de Neder-over-Hembeek, qui serait mis à la disposition de l'O.T.A.N. avec 32 hectares de terrain environnant.

L'étude d'ARIES devra également faire un certain nombre de recommandations sur l'étalement des coûts dans le temps, des formules de leasing, des formules de construction par des consortiums privés, etc.

Les conclusions du bureau d'étude ARIES seront soumises, début janvier, aux représentants permanents des alliés auprès de l'O.T.A.N. Une première discussion informelle sur le sujet aura lieu lors de la réunion du Conseil de l'O.T.A.N. du 14 janvier 1998, en présence du bureau ARIES.

Un deuxième échange de vues, plus formel, est prévu pour la réunion du Conseil du 28 janvier 1998. On espère aboutir à un choix définitif dans le courant du mois de mai 1998.

Je puis assurer à M. Hatry que cette question constitue une priorité essentielle du gouvernement.

M. le président. — La parole est à M. Hatry pour une réplique.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le président, je remercie le ministre et je remarque que nous sommes sur la même longueur d'ondes.

Je voudrais cependant attirer son attention sur le fait que le respect des échéances mentionnées sera essentiel. Les rumeurs sont redoutables et il ne faudrait pas que le gouvernement belge les alimente en retardant sa prise de décision pour l'une ou l'autre raison. Cela reviendrait à prendre le risque de voir se concrétiser une offre d'un autre pays.

Pour moi, il s'impose que le bureau ARIES dépose son rapport avant Noël, que le gouvernement belge analyse la totalité de ce dossier avant la fin de janvier et que l'O.T.A.N. puisse faire son choix dans le courant du mois de mai.

J'espère que je ne serai pas amené à interroger à nouveau le gouvernement au début de 1998 parce que le calendrier annoncé ne serait pas respecté.

Enfin, je souhaite que le ministre informe le Parlement de l'évolution de ce dossier. Pour ce faire, l'endroit le plus indiqué me semble être la commission des Affaires étrangères.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DEVOLDER AAN DE EERSTE MINISTER OVER «DE BELGISCHE SCHENDING VAN DE EMBARGOMAATREGELEN TEN OPZICHTE VAN IRAK»

QUESTION ORALE DE M. DEVOLDER AU PREMIER MINISTRE SUR «LA VIOLATION PAR LA BELGIQUE DE L'EMBARGO À L'ÉGARD DE L'IRAK»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Devolder aan de eerste minister.

Minister Derycke antwoordt namens de eerste minister.

Het woord is aan de heer Devolder.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de voorzitter, aan de nummering van de mondelinge vragen ziet men dat mijn vraag aan hele tijd is ingediend. Gelet op de draagwijdte van mijn vraag had ik graag een antwoord gekregen van de eerste minister. Zoals geweten is minister Derycke alleen bevoegd voor het Vlaamse landsgedeelte wat het tekenen van exportvergunningen betreft. Ik hoop dan ook dat hij in staat zal zijn op mijn vraag te antwoorden.

Op vrijdag 21 november 1997 bracht een afvaardiging van de Noord-Atlantische Assemblee een bezoek aan het Internationaal Atoomenergieagentschap te Wenen. Bij die gelegenheid werden wij gebriefd over het op dat moment zeer actuele politieke thema van de inspectie van het nucleair arsenaal in Irak en meer specifiek over de ervaring en resultaten van het UNSC 687 Action Team in Irak. Tijdens de rondvraag werd de vraag gesteld of er na de Golfoorlog bij inspectietochten bewijzen werden gevonden van verboden technologische leveringen aan Irak door NATO-lidstaten en welke landen zich hieraan eventueel hadden bezondigd. Uit het antwoord bleek dat ook België na de Golfoorlog de embargomaatregelen, die de opbouw van het Iraaks nucleair wapenpotentieel moeten verhinderen, heeft overtreden.

Heeft de eerste minister weet van deze schendingen in België? Zal de eerste minister de nodige contacten leggen met het Internationaal Atoomenergieagentschap om de ware toedracht te kennen? Zal de eerste minister de nodige maatregelen nemen om herhaling te vermijden en sancties nemen tegen de overtreders?

De voorzitter. — Het woord is aan minister Derycke.

De heer Derycke, minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de voorzitter, ik zal lezing geven van het antwoord van de eerste minister.

Het is algemeen bekend dat een aantal firma's uit geïndustrialiseerde landen, door uitvoer van gevoelige uitrustingen en technologie in de jaren 80 bijgedragen hebben tot het Iraaks ondergronds nucleair programma. Dit werd recentelijk

nog bevestigd door de heer John Hyland, adjunct-hoofd van het Action Team van het Internationaal Atoomagentschap in Irak, toen hij op 21 november jongstleden een uiteenzetting verzorgde voor een afvaardiging van de Noord-Atlantische Assemblée.

De meeste leveringen in kwestie vonden plaats vóór — en ik benadruk vóór — de afkondiging van het VN-embargo in juli 1990.

Wat de periode betreft na het instellen van het VN-embargo en vóór de Golfoorlog, maart 1991, hebben de Belgische autoriteiten weet van één enkel geval van onwettige transit, en niet van export, van goederen via België en met eindbestemming Bagdad.

Waarover gaat het?

In 1996 heeft het Action Team van het Internationaal Atoomagentschap een aanvraag om inlichtingen gezonden aan de Belgische autoriteiten. Uit gegevens verzameld te Bagdad meenden zij te kunnen afleiden dat België het land van oorsprong was van veiligheidskleppen die gebruikt werden voor het Iraakse nucleaire programma.

Uit nader onderzoek in België is gebleken dat een Belgische eenpersoonsfirma, gespecialiseerd in de import-export van suiker en granen, twaalf veiligheidskleppen van Italiaanse makelij en afkomst in juli 1990 langs Brussel via de firma Brucargo had laten transiteren. De goederen waren dan door een Belgische wegvoerder naar Irak uitgevoerd.

Uit het onderzoek is ook gebleken dat de veiligheidskleppen in kwestie in 1990 niet op de lijst van het Internationaal Atoomagentschap stonden van de goederen waarvoor, in het kader van het non-proliferatieverdrag, een exportvergunning vereist was. Zij werden sindsdien wel op deze lijst ingeschreven. Het Belgisch bedrijf had wel nagelaten een transitvergunning aan te vragen bij de Belgische douane. De Belgische douanewetgeving werd dus niet nageleefd.

*De heer Moens, ondervoorzitter,
treedt als voorzitter op*

Wat de periode na de Golfoorlog betreft dat wil zeggen na maart 1991, beschikken noch de Belgische autoriteiten noch het Action Team van het AIEA over enige aanduiding dat uit België gevoelige uitrusting of technologie zou zijn uitgevoerd met bestemming Irak.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Devolder voor een repliek.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de voorzitter, de vraag die ik op 21 november heb gesteld, betrof overtredingen van de resolutie 687 van de Verenigde Naties. Deze resolutie werd in 1991 goedgekeurd. Zodoende moeten er nog andere Belgische overtredingen hebben plaatsgevonden dan deze zo gezegd meegeëld door de voorzitter van het inspectieteam aan België.

Zonder in technische details te vervallen wil ik de aandacht van de minister toch vestigen op de paragrafen 24 en 27 van deze resolutie, waarin de overeenkomst en het gevolg dat er door de ondertekenende staten dient aan te worden gegeven, zijn opgenomen.

Mijnheer de voorzitter, met uw goedvinden zou ik meer in detail op deze kwestie willen ingaan tijdens een vergadering van de bevoegde Senaatscommissie. U zult immers samen met mij hebben vastgesteld dat de minister van Buitenlandse Zaken slechts gedeeltelijk op mijn vraag heeft geantwoord.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PINOIE AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AAN DE MINISTER VAN VERVOER OVER «DE OVERHEVELING VAN DE SPOORWEGPOLITIE NAAR DE RIJKSWACHT EN DE REORGANISATIE VAN DE SPOORWEGPOLITIE IN HET SPOORWEGDISTRICT NOORD-WEST»

QUESTION ORALE DE M. PINOIE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR ET AU MINISTRE DES TRANSPORTS SUR «LE TRANSFERT DE LA POLICE FERROVIAIRE À LA GENDARMERIE ET LA RÉORGANISATION DE LA POLICE FERROVIAIRE DANS LE DISTRICT NORD-OUEST DE LA S.N.C.B.»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Pinoie aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Vervoer.

Het woord is aan de heer Pinoie.

De heer Pinoie (SP). — Mijnheer de voorzitter, naar verluidt zit het dossier betreffende de overheveling van de bijzondere politiediensten naar de rijkswacht muurvast. De NMBS is nu van plan de spoorwegpolitie te reorganiseren om op een of andere manier te kunnen bewijzen dat ze in staat is een goede politiedienst te runnen. Daarvoor worden een aantal brigades opgericht.

In het spoorwegdistrict Noord-West, dat de provincies Oost- en West-Vlaanderen omvat, zouden er in de stations Gent-Sint-Pieters, Brugge en Aalst brigades worden gevestigd. Dit betekent dat het station Kortrijk geen politiedienst meer zou hebben, wegens «gebrek aan werk». Nochtans omvat de regio Kortrijk de gerechtelijke arrondissementen Kortrijk, Oudenaarde, Ieper en een stukje van Doornik. We stellen vast dat de politie geregeld moet ingrijpen aan de treinen die komen van, of rijden naar Rijsel wegens drugstoerisme, inbreuken op de vreemdelingenwetgeving, agressie in de trein tegenover treinwachters en reizigers enzovoort. Indien de nieuwe regeling er komt, zou voor een eventueel politieoptreden in het station van Poperinge, de spoorwegpolitie van Gent moeten worden opgeroepen.

Sinds augustus 1997 staan zes leden van de spoorwegpolitie van Kortrijk in voor een bijna permanente aanwezigheid tijdens de week. Het werk in de regio Kortrijk is zo gevarieerd en specifiek dat de aanwezigheid van een spoorwegpolitiedienst noodzakelijk is.

Graag kreeg ik van de vice-eerste minister een antwoord op volgende vragen. Kan hij beamen dat de overheveling van de bijzondere politiediensten naar de rijkswacht muurvast zit? Zo ja, mag dit dan worden geïnterpreteerd als een definitieve toestand? Is de afschaffing van de spoorwegpolitiedienst in Kortrijk definitief? Zo ja, hoe ziet de vice-eerste minister dan de praktische organisatie in de aangehaalde gerechtelijke arrondissementen? Wat zal de getalsterkte per brigade zijn? Ik ben de mening toegedaan dat ook de spoorwegpolitie preventieve opdrachten dient te vervullen en vind het dan ook noodzakelijk dat er ter plaatse brigades zijn, te meer daar ook rekening moet worden gehouden met de zeer gevarieerde opdrachten. Deelt de vice-eerste minister mijn mening?

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de voorzitter, het is niet juist dat de overheveling van de bijzondere politiediensten op een dood spoor zit. Wij wensen de reorganisatie echter stap voor stap te realiseren. De zeevaartpolitie is als eerste aan de beurt. Daarna volgt de luchtvaartpolitie en pas daarna de spoorwegpolitie. De overheveling van de zeevaartpolitie komt nu toch langzaam aan op gang. Ik heb met minister Daerden een afspraak over het aantal manschappen en wij moeten nu op het vlak van statuut en dergelijke vooruitgang kunnen boeken. Het probleem is dat dit gedeeltelijk verband houdt met de algemene baremaherziening op het

ministerie van Vervoer, die pas de afgelopen maanden op gang kwam. Pas als deze achter de rug is, kan de overheveling van de zeevaartpolitie beginnen.

Wanneer wij beginnen aan de overheveling van de spoorwegpolitie, dan zal het natuurlijk noodzakelijk zijn op een of andere manier de manschappen in de plaatselijke brigades van de rijkswacht te incorporeren. Het is immers de bedoeling tot één geheel te komen om op die manier ook preventief en niet louter reactief aan basispolitiezorg te kunnen doen.

Hoe dit precies moet gebeuren, moet nog worden uitgemaakt. Wat de spoorwegpolitie op het ogenblik doet, bindt ons niet. Wij zullen op het gepaste moment onze conclusies trekken.

Wat de verdeling van de personeelsleden betreft, wijs ik erop dat de integratie in een groter geheel van vier, vijf of zes personen, die vroeger autonoom werkten, wel een verschil geeft.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Pinoie voor een repliek.

De heer Pinoie (SP). — Mijnheer de voorzitter, wat de overheveling van de spoorwegpolitie naar de rijkswacht betreft, heeft de minister van Binnenlandse Zaken geantwoord in het kader van zijn bevoegdheid. Dat is normaal. Ik begrijp dat wat bij de NMBS gebeurt, de minister inderdaad niet bindt.

Spijtig genoeg krijg ik geen antwoord van minister Daerden, aan wie mijn vraag eveneens was gericht.

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de voorzitter, ik heb wat mij betreft geantwoord. Dat minister Daerden hier niet is om te antwoorden is wellicht een misverstand. Ik stel voor dat de heer Pinoie bijkomende uitleg vraagt aan minister Daerden.

De heer Pinoie (SP). — Dat zal ik doen.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER GORIS AAN DE MINISTER VAN LANDBOUW EN DE KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN OVER «DE WIJZIGING VAN DE TUCHTPROCEDURE VOOR DE DIERENARTSEN»

QUESTION ORALE DE M. GORIS AU MINISTRE DE L'AGRICULTURE ET DES PETITES ET MOYENNES ENTREPRISES SUR «LA MODIFICATION DE LA PROCÉDURE DISCIPLINAIRE POUR LES VÉTÉRINAIRES»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Goris aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen.

Het woord is aan de heer Goris.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, volgens artikel 13 van de wet van 19 december 1950 houdende de instelling van de Orde van Dierenartsen, dient het bureau van deze raad steeds voltallig te zijn om zich uit te spreken over een dagvaarding in tuchtzaken. De voorziene procedure laat aan het bureau geen mogelijkheid om te delegeren, zodat het bureau zich in geval van dagvaarding steeds moet wraken. Gevolg hiervan is dat met vervangers moet worden gewerkt opdat de raad regelmatig zou zijn samengesteld voor de eigenlijke dagvaarding. Dit is wegens het gering aantal wettelijk voorziene opvolgers dikwijls niet haalbaar gezien een groot deel onder hen zitting heeft in de Nederlandstalige gemengde raad van beroep. Om praktische redenen voert normaliter één raadslid het vooronderzoek, hierin bijge-

staan door de magistraat-bijzitter. Een Waals dierenarts heeft zich echter, op basis van artikel 13 hier tegen verzet, en werd hierin gevolgd door het Hof van Cassatie.

Bij de Orde van Geneesheren en de Orde van Apothekers geldt wel een soepele procedure. Wij vernemen dat een voorstel tot wijziging, ondanks het aandringen van leden van de Hoge Raad door de minister nog niet in het ontwerp van de programmawet is opgenomen.

Mag ik de minister vragen welke zijn visie is op dit procedureprobleem en of een wijziging van artikel 13 in de programmawet kan worden opgenomen?

De voorzitter. — Het woord is aan minister Pinxten.

De heer Pinxten, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. — Mijnheer de voorzitter, er bestaat inderdaad een probleem omtrent de toepassing van artikel 13 van de wet van 19 december 1950. De Hoge Raad van de Orde der Dierenartsen heeft de aandacht van mijzelf en van mijn diensten gevestigd op de gevolgen van het arrest van het Hof van Cassatie, waarop ik de zaak heb laten onderzoeken. Vandaag kan ik meedelen dat ik op 26 november jongstleden een door de Hoge Raad van de Orde der Dierenartsen goedgekeurd voorstel heb ontvangen tot wijziging van dat artikel. Dit voorstel gaat in de richting die door de heer Goris wordt voorgesteld.

De heer Swaelen treedt opnieuw als voorzitter op

Zodra dit voorstel door de regering zal zijn goedgekeurd en het door de Raad van State een gunstig advies zal hebben gekregen, zal ik een afzonderlijke procedure laten starten. Indien de mogelijkheid zich voordoet, zal ik hiervoor, gebruik maken van een ontwerp van programmawet, wat waarschijnlijk reeds in de lente van 1998 zal zijn.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Goris voor een repliek.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord, dat inderdaad tegemoetkomt aan de vraag, niet alleen van mijzelf, maar ook van de Hoge Raad van de Orde der Dierenartsen.

Houdt de wijziging in dat de Hoge Raad op dezelfde manier zal werken als de raden van de Orde van Geneesheren en van de Orde van Apothekers, namelijk met een magistraat-bijzitter en een afgevaardigde van de raad die de dagvaarding volgt?

De heer Pinxten, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. — De wijziging van artikel 13 zal gebeuren zoals de Hoge Raad voorstelt.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME MILQUET AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «L'AFFAIRE DEMOL»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW MILQUET AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE ZAAK-DEMOL»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Milquet au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur.
La parole est à Mme Milquet.

Mme Milquet (PSC). — Monsieur le président, le dossier du commissaire Demol a pris, depuis vendredi dernier, une nouvelle dimension.

La situation à Schaerbeek est devenue tout simplement inextricable. Le conseil communal parle de réduire autant que possible les pouvoirs de son commissaire, qui, par ailleurs, gère un des corps de police les plus importants du royaume.

Je ne souhaite pas revenir par le menu sur ce dossier. Je constate simplement que le commissaire Demol, qui avait déjà perdu toute confiance auprès du conseil communal de Schaerbeek et auprès d'une majorité de la population, semble prendre un malin plaisir à la provocation. En effet, coup sur coup, le commissaire Demol s'est affiché au côté d'élus d'extrême droite, sans hésiter à violer en cela son devoir de réserve et accentuant encore la lourdeur de son mensonge concernant ses opinions politiques. Il a, ensuite, par ses déclarations intempestives et inadmissibles à l'hebdo *Humo* en date du 2 décembre 1997, provoqué l'ouverture d'un dossier judiciaire à son encontre pour avoir tenu des propos outrageants à l'égard de certaines personnalités politiques.

Le commissaire a finalement réaffirmé haut et clair qu'il ne regrettrait en rien son attitude.

Monsieur le vice-Premier ministre, envisagez-vous de nouvelles sanctions à l'égard du commissaire Demol? La procédure de révocation, que vous aviez exclue il y a quelques mois pour manque de gravité des faits, ne serait-elle pas devenue subitement d'actualité?

Comment allez-vous réagir à la demande de M. le bourgmestre de Schaerbeek de mise à la prépension du commissaire Demol pour incompatibilité de fonction?

M. le président. — La parole est à M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre.

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Monsieur le président, je pense que le dossier du commissaire Demol revêt quatre aspects.

Premièrement les déclarations du commissaire, au mois de juillet — à l'occasion de la conférence de presse qu'il a donnée à propos de dossiers judiciaires — et, de ce fait, la violation du secret professionnel. Il y a plusieurs mois déjà, j'ai demandé des informations à ce sujet au Parquet de Bruxelles. Celui-ci ne m'a pas encore répondu à ce jour, et je ne dispose donc pas des éléments nécessaires pour progresser dans ce dossier.

Deuxièmement, on a rapporté que le commissaire avait été vu en compagnie de membres de l'extrême droite. Il me faut rappeler ici que, sous la législature précédente, mon prédécesseur, M. Tobback avait proposé aux sénateurs d'interdire aux policiers communaux d'exprimer leurs opinions politiques. Cette proposition avait été rejetée par la commission des Affaires intérieures du Sénat, car on la trouvait trop autoritaire. Comme vous le savez, cette consigne est en vigueur à la gendarmerie. Il n'en est rien à la police communale. Je serai donc très clair: même si M. Demol disait qu'il soutient le Vlaams Blok, je ne pourrais mener aucune action disciplinaire. Il y a donc une lacune au niveau de la loi.

Pour ma part, je suis favorable à une modification qui irait dans le sens d'interdire toute expression d'opinions politiques à la police communale comme c'est le cas à la gendarmerie. Mais je le répète, ce sont les sénateurs qui ont rejeté la proposition de M. Tobback. Ils estimaient qu'il s'agissait d'une intervention trop autoritaire de la part du ministre de l'Intérieur de l'époque, ce dont je doute personnellement.

Si un policier exprime donc ses opinions politiques, quelles qu'elles soient, et que j'entame une procédure disciplinaire, celle-ci n'a aucune chance d'aboutir. Cette situation est peut-être grave, mais elle est le reflet de la législation actuelle. Bien sûr, certaines difficultés surgiraient peut-être au niveau des droits de l'homme si nous envisagions une modification de la loi. Encore que je n'en sois pas certain.

Troisièmement, il y a les déclarations faites par M. Demol à l'hebdomadaire *Humo* concernant MM. Chabert, Picqué et de Donnée. M. de Donnée a porté plainte et une procédure judiciaire est donc entamée. Dans cette situation, les mesures disciplinaires relèvent du pouvoir judiciaire, sauf dans deux cas: s'il y a eue ou si l'affaire est manifeste.

Or, en l'occurrence, je constate qu'elle n'est pas manifeste. En effet, M. Demol déclare que la mafia travaille avec des sociétés auxquelles certains ministres collaborent. Il n'en dit pas plus. Il émet des suggestions, il fait des amalgames, mais en réalité il ne dit pas grand-chose.

Le bourgmestre, M. Duriau, déclare: «Ainsi que vous le constatez, voici une nouvelle pièce à verser au dossier de l'affaire qui nous occupe» — poursuivant de manière très nuancée, et je pense qu'il a raison — «pour laquelle je me demande si M. Demol n'outrepasse pas à tout le moins son devoir de réserve.» M. Duriau est donc très prudent: alors qu'il en a la possibilité en tant que bourgmestre, il n'entreprend rien sur le plan disciplinaire.

On peut d'ailleurs se demander quelle est la base légale permettant d'affirmer en quoi consiste ce devoir de réserve. Je considère donc que jusqu'à ce que la justice se soit exprimée à propos des déclarations de M. Demol, il est impossible de prendre des mesures sur le plan disciplinaire car il est quasiment certain que le Conseil d'Etat les annulerait.

En ce qui concerne l'incompatibilité de fonction et la question de la prépension, j'ai discuté hier encore avec des experts et il a été décidé de retravailler la lettre qui sera adressée demain à M. Duriau. À mon avis, la mise en disponibilité a peu de chances d'être acceptée et certainement pas si elle ne figure pas déjà dans le règlement de la commune. De plus, la première condition à remplir dans le cas d'une mise en disponibilité est que celle-ci ne peut prendre les apparences d'une sanction disciplinaire. Dans le cas qui nous occupe, je pense qu'il sera très difficile de l'éviter. On pourrait par exemple tirer argument d'un dysfonctionnement entre le bourgmestre et le commissaire, mais la réalité de ce dysfonctionnement doit être constatée. De plus, ce dysfonctionnement ne peut résulter du fait que le bourgmestre ne veut plus collaborer avec le commissaire. En outre, on ne peut prendre prétexte de l'impossibilité de collaborer alors que le ministre a décidé d'une suspension de trois mois.

La lettre qui sera adressée au bourgmestre concernant la mise à disponibilité sera donc très nuancée mais n'ouvrira pas de voies à ce type de solution.

Je pense avoir ainsi répondu à vos questions, madame Milquet. Dans cette affaire, je m'en tiens à la légalité, bien que certains propos tenus par M. Demol, particulièrement ceux publiés par l'hebdomadaire *Humo*, me semblent difficiles à accepter, et en disant cela, je pèse mes mots. Cependant, même si je désapprouve ces déclarations, cela ne signifie pas nécessairement qu'elles pourraient donner lieu dès à présent à un dossier disciplinaire.

M. le président. — La parole est à Mme Milquet pour une réplique.

Mme Milquet (PSC). — Monsieur le président, je suis quelque peu abasourdi par les réponses du vice-Premier ministre. Même si je comprends l'argumentaire juridique, je m'inquiète que l'on banalise à ce point, sous le couvert d'une déclaration d'opinion politique, l'attitude d'un policier qui s'affiche clairement en liaison avec un parti d'extrême droite alors que d'ici peu, le 20 décembre, il se trouvera à la tête d'un important corps de police. Je trouve que c'est un fait dangereux et qui constitue un précédent grave. Il ne s'agit pas ici du fait d'avoir une opinion politique ou non, mais bien de savoir si on joue un jeu démocratique et si on respecte bien les principes d'un état de droit. Aussi, le fait d'évoquer que le Sénat n'ait pas adopté un projet de loi me paraît un argument un peu faible.

Je me rends parfaitement compte que vous êtes «coincé» dans une certaine procédure, monsieur le vice-Premier ministre, mais dans ce cas, il faut absolument que vous proposiez rapidement un type de solution permettant de rencontrer ce genre de problèmes.

Sur le plan disciplinaire, je suis inquiète de me rendre compte que si demain, n'importe quel policier communal accusait sans aucune preuve l'un ou l'autre homme politique ou l'une ou l'autre personnalité, pour peu qu'une procédure judiciaire soit en cours, on ne pourrait rien faire, on devrait le laisser sévir sans pouvoir prendre la moindre mesure disciplinaire.

Je constate une énorme faiblesse dans le droit disciplinaire. Même s'il le fait de manière prudente, le bourgmestre s'exprime quand même. N'y a-t-il pas moyen de trouver, dans le respect de ce

cadre légal certes tout à fait insuffisant, une solution permettant d'éviter que cette personne se retrouve le 20 décembre à la tête d'un corps de police ? J'estime que vis-à-vis de la population, du citoyen, la situation est inacceptable.

M. le président. — La parole est à M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre.

M. Vande Lanotte, vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Monsieur le président, je tiens à préciser à Mme Milquet que, dans l'interview, l'intéressé affirme qu'il est démocrate et opposé au fascisme et à l'extrême droite. Il nie clairement tout lien avec l'extrême droite. Vous me dites qu'il a été vu, à une réunion, en compagnie d'élus de l'extrême droite. Mais tant que le Sénat ne vote pas l'interdiction pour les policiers communaux d'exprimer leur opinion politique, vous ne pouvez vous opposer à de tels agissements.

Le Parlement doit prendre ses responsabilités. S'il interdit aux policiers communaux d'exprimer leur opinion en public, je le soutiendrai, comme je l'ai déjà fait précédemment mais sans résultat.

Je répète que l'intéressé nie formellement tout lien avec l'extrême droite ou un parti politique quelconque et affirme respecter la démocratie. J'ignore si c'est exact et n'ai pas à me prononcer à ce sujet.

Vous prétendez, madame Milquet, que la situation est claire, ce n'est pas mon avis. Il convient de lire la déclaration complète du commissaire Demol. Le fait d'être accompagné de membres de l'extrême droite, dans une réunion organisée par Écolo, ne suffirait pas à fonder une action disciplinaire. Je vous mets d'ailleurs en garde dans le cas où vous seriez tentée d'entamer une telle action car vous pourriez obtenir l'effet inverse à celui espéré. Basez-vous sur des faits. Vous les présumez établis mais, à mon avis, ils ne le sont pas.

Par ailleurs, je voudrais évoquer, en me situant sur le plan disciplinaire, les propos tenus par M. Demol à l'égard de certains ministres. M. de Donnée a estimé nécessaire de porter plainte estimant cette question importante, ce que je comprends. Mais la loi est très claire et vous ne pouvez pas la changer. Une action disciplinaire peut être engagée quand il existe une enquête judiciaire, et ce à deux conditions : tout d'abord, il faut un aveu — ce qui n'est pas le cas dans l'affaire qui nous occupe — et ensuite, l'affaire doit présenter un caractère manifeste, ce qui n'est pas non plus le cas en l'espèce. Au surplus, le droit de nier existe toujours.

Vous parlez du bourgmestre, mais celui-ci pourrait entamer une action disciplinaire. Cependant, avec la lettre qu'il a écrite au sujet de cette affaire, la partie serait gagnée d'avance pour l'avocat de M. Demol !

Je ne souhaite donc pas faire le travail de quelqu'un d'autre et me mettre dans une situation intenable. Je l'ai fait une fois et je ne le referai pas.

M. le président. — La parole est à Mme Milquet.

Mme Milquet (PSC). — Monsieur le président, nous mettrons rapidement cette proposition à l'ordre du jour car la situation actuelle est peu tolérable.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION ORALE DE MME CORNET D'ELZIUS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES FINANCES ET DU COMMERCE EXTÉRIEUR SUR «LE TAUX DE T.V.A. DANS LE SECTEUR DE LA CONSTRUCTION ET SUR LES ABONNEMENTS À DES CHAÎNES DE TÉLÉVISION PRIVÉES»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW CORNET D'ELZIUS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN FINANCIËN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «DE BTW-TARIEVEN IN DE BOUW EN VOOR DE ABONNEMENTEN OP DE PRIVÉ-TELEVISIEZENDERS»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Cornet d'Elzius au vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur.

La parole est à Mme Cornet d'Elzius.

Mme Cornet d'Elzius (PRL-FDF). — Monsieur le président, en vue de relancer la construction de nouveaux logements dits sociaux, il a été décidé de réduire de 21 à 12 % la T.V.A. pour les deux premiers millions avec toutefois la condition que la surface habitable ne dépasse pas 190 mètres carrés pour un appartement, garage et cave non compris. Cette clause restrictive entraîne paradoxalement l'exclusion inadmissible pour les familles nombreuses, du bénéfice de cet avantage fiscal : en effet, elles ont besoin de surfaces d'habitation plus importantes que celles prévues ci-dessus.

Par ailleurs, les abonnements à deux chaînes de télévision privées et à péage, en l'occurrence Canal + et Filmnet diffusant, notamment, des films pornographiques, bénéficient depuis des années d'une réduction de 21 à 12 % de T.V.A. Cette réduction correspond à une subvention fiscale de plus ou moins 300 millions par an. Pour mémoire, la T.V.A. appliquée aux abonnements à la télédistribution est de 21 %.

Monsieur le vice-Premier ministre, les deux chaînes précitées bénéficieraient-elles de protections ou faveurs fiscales spéciales ?

Est-ce cela la politique sociale du gouvernement ?

Est-il normal et équitable que la réduction de T.V.A. de 21 à 12 % ne soit pas appliquée pour la construction de nouveaux logements sociaux pour familles nombreuses et qu'elle le soit pour les deux chaînes de télévision privées diffusant, notamment, des programmes pornographiques ?

Je vous remercie, monsieur le vice-Premier ministre, des éclaircissements que vous voudrez bien me donner à ce sujet.

M. le président. — La parole est à M. Maystadt, vice-Premier ministre.

M. Maystadt, vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur. — Monsieur le président, l'application de taux réduits de T.V.A. est facultative, les États membres de l'Union européenne ne pouvant toutefois soumettre à un taux réduit de T.V.A. que les biens et services repris dans l'annexe «H» de la directive du 19 octobre 1992 relative aux taux de T.V.A., laquelle est d'application depuis le 1er janvier 1993.

En avril 1992, la Belgique a opéré une grande restructuration en matière de taux de T.V.A. et, anticipant l'application de la directive en préparation, elle a décidé d'appliquer un taux normal — chaque État membre ne peut appliquer qu'un seul taux normal — de 19,5 % à l'époque, 21 % actuellement — et deux taux réduits, soit, respectivement, de 6 % et 12 %.

Conformément à l'annexe «H» de la directive, ne peuvent être soumis à un des deux taux réduits que les biens et services de première nécessité ou à caractère social ainsi que les biens et services à caractère culturel qui sont limitativement énumérés dans l'annexe.

Ainsi, au 1er avril 1992, lors de l'instauration du second taux réduit de 12 %, le gouvernement a décidé de soumettre à ce taux le logement social et la TV payante. En effet, conformément au point neuf de l'annexe «H» précitée, les États membres peuvent soumettre à un taux réduit de T.V.A. la construction et les rénovations de logements fournis dans le cadre de la politique sociale.

Par ailleurs, conformément au point sept de l'annexe «H» précitée, les États membres peuvent soumettre à un taux réduit de T.V.A., les droits d'admission aux spectacles, cinéma, concerts, ainsi que la réception de services de radiodiffusion et de télévision.

Enfin, il convient de signaler que depuis 1982 déjà, les travaux de rénovation de logements anciens sont soumis au taux de T.V.A. de 6 %.

Le logement social pour handicapés est, lui, soumis au taux de 6 % depuis le 1er octobre 1992.

Le logement social collectif — homes pour personnes âgées, pour personnes en difficultés, pour jeunes placés par les tribunaux de la jeunesse ainsi que les internats scolaires et universitaires — et le logement social au sens strict, qu'il s'agisse du locatif ou de l'acquisitif, sont soumis au taux de 12 % depuis le 1er avril 1992. Ils sont toutefois soumis au taux de 6 % pendant une période temporaire allant du 1er janvier 1996 au 31 décembre 1997.

Une autre mesure temporaire allant également du 1er janvier 1996 au 31 décembre 1997 avait été décidée au même moment, à savoir l'application du taux réduit de 12 % sur une tranche de 2 000 000 de francs pour la construction de logements privés, assimilables à du logement social quant à sa superficie maximale. Ainsi la superficie maximale prévue de 190 mètres carrés correspond en fait aux 600 mètres cubes qui est le maximum autorisé par la Région flamande — laquelle applique le critère le plus favorable — et qui correspond à la superficie de base d'une maison pour une famille ayant cinq enfants à charge.

Sur l'insistance du secteur de la construction, ces deux mesures ont été annoncées dès le début comme étant des mesures temporaires ayant pour objectif la relance du secteur de la construction. Ces mesures prendront fin, comme prévu, le 31 décembre prochain.

Toutefois, une proposition de loi adoptée en séance plénière de la Chambre du 27 novembre 1997 tend à prolonger jusqu'au 30 juin 1998, la possibilité de facturation aux taux réduits de T.V.A. pour ces deux mesures, pour autant que le permis de bâtir ait été délivré avant le 1er janvier 1998 et que les documents requis aient été déposés au contrôle T.V.A. compétent pour la même date.

En conclusion, je tiens à souligner que restent soumis à un taux réduit de T.V.A., sans limitation dans le temps, la rénovation de logements de plus de quinze ans, à 6 %, le logement social pour handicapés, à 6 %, le logement social collectif, à 12 %, et le logement social individuel, en ce compris la construction de nouveaux logements sociaux pour familles nombreuses, à 12 %.

M. le président. — La parole est à Mme Cornet d'Elzius pour une réplique.

Mme Cornet d'Elzius (PRL-FDF). — Monsieur le président, je regrette que le taux de T.V.A. de 12 % soit toujours d'application pour les chaînes privées. Selon moi, il devrait être porté à 21 %. Une telle mesure permettrait en effet à l'État de réaliser des recettes supplémentaires qui, comme je l'ai dit, représenteraient quelque 300 millions de francs.

M. le président. — La parole est à M. Maystadt, vice-Premier ministre.

M. Maystadt, vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur. — Monsieur le président, je n'ai pas entendu l'intervention de Mme Cornet d'Elzius. Cependant, si cette question l'intéresse, que notre collègue se réfère aux travaux préparatoires dont la proposition de loi que je viens d'évoquer a fait l'objet. Le rapport de la Chambre contient toute une série d'informations sur cette problématique. Mme Cornet d'Elzius y trouvera vraisemblablement la réponse qu'elle cherche.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION ORALE DE MME LIZIN AU MINISTRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DES PENSIONS SUR «LE RAPPORT SUR L'ÉTAT DE SANTÉ DES FEMMES DANS LA COMMUNAUTÉ EUROPÉENNE ET LA MONOPOLISATION DE LA REPRÉSENTATION PAR LE 'NEDERLANDSTALIGE VROUWENRAAD'»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW LIZIN AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN PENSIOENEN OVER «HET RAPPORT OVER DE GEZONDHEIDSTOESTAND VAN DE VROUW IN DE EUROPESE UNIE EN HET FEIT DAT DE 'NEDERLANDSTALIGE VROUWENRAAD' ALS ENIG EXPERT WERD AANGEWEEZEN DOOR DE REGERING»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Lizin au ministre de la Santé publique et des Pensions.

La parole est à Mme Lizin.

Mme Lizin (PS). — Monsieur le président, nous venons de recevoir le rapport de la Commission européenne intitulé «État de santé des femmes», qui établit un bilan. J'ai découvert avec étonnement que le seul expert présenté par le gouvernement, et donc, par le ministre de la Santé publique, était le «Nederlandstalige Vrouwenraad».

Quelles sont les raisons de ce choix ? Ne vous paraît-il pas refléter un certain déséquilibre, monsieur le ministre ? Quel budget a été mis à la disposition du «Nederlandstalige Vrouwenraad», soit par la Commission, soit par votre ministère, pour réaliser ce travail ?

Une telle situation devrait-elle, selon vous, être modifiée à l'avenir, peut-être en vue d'équilibrer les statistiques sur le plan linguistique, même si la santé des femmes n'est pas nécessairement différente d'un côté à l'autre de ce pays ? Le cas échéant, de quelle manière ?

M. le président. — La parole est à M. Colla, ministre.

M. Colla, ministre de la Santé publique et des Pensions. — Monsieur le président, dès réception de la question de Mme Lizin, ce matin, j'ai pris des renseignements.

D'abord, le ministère de la Santé publique n'a supporté aucun coût en la matière.

Ensuite, le rapport dont question a été établi à l'initiative de la Commission européenne qui a elle-même désigné des experts.

Plusieurs délégations s'étonnent de constater qu'aucune demande n'a été formulée. Par ailleurs, je n'ai reçu aucune information au sujet de la rétribution des experts par la Commission européenne.

Telles sont les réponses concrètes que je puis vous fournir.

Votre question sous-entendait aussi, de façon implicite, qu'il convenait de désigner des experts de grande qualité, mais qu'il fallait néanmoins respecter un certain équilibre; j'en suis également convaincu.

Ma collègue de l'Emploi et du Travail, Mme Smet, me signale que la commission sur l'Emploi de la Commission européenne est présidée par une femme francophone, tout comme la commission «femmes et politique». L'expert à la tête du groupe de travail sur les aspects juridiques de l'égalité des chances est également une femme francophone. J'estime aussi qu'il convient de respecter un équilibre linguistique.

M. le président. — La parole est à Mme Lizin pour une réplique.

Mme Lizin (PS). — Je remercie M. le ministre de sa réponse. Je précise toutefois que je tenais à me limiter à ses compétences.

Il me paraît tout à fait normal que, durant une certaine période, l'expert qui donne son opinion sur le rapport soit néerlandophone. Je donne d'ailleurs ma préférence au Conseil néerlandophone des femmes. Toutefois, il me semble qu'une rotation serait tout indiquée de sorte que le Conseil des femmes francophone y ait aussi sa place. Même si la situation est sensiblement la même dans l'ensemble du pays, il convient que les deux conseils participent à ce travail.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ANCIAUX AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «DE OVERHEVELING VAN DE ENQUÊTEDIENST VAN HET HOOG COMITÉ VAN TOEZICHT NAAR DE GERECHTELIJKE POLITIE EN NAAR DE ADMINISTRATIE VAN HET MINISTERIE VAN JUSTITIE»

QUESTION ORALE DE M. ANCIAUX AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «LE TRANSFERT DU SERVICE D'ENQUÊTES DU COMITÉ SUPÉRIEUR DE CONTRÔLE À LA POLICE JUDICIAIRE ET À L'ADMINISTRATION DU MINISTÈRE DE LA JUSTICE»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Anciaux aan de minister van Justitie.

Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, door het wetsontwerp van de minister van Justitie dat de overheveling regelt van de diensten van het Hoog Comité van Toezicht naar de nieuwe anticorruptiebrigade van de gerechtelijke politie worden 95 van de 102 personeelsleden in de gerechtelijke politie geïntegreerd. De overheveling wordt echter slechts mogelijk gemaakt voor de ambtenaren van de graad van enquêteur tot en met hoofdcommissaris. Twee topambtenaren vallen hier toevallig buiten, namelijk de administrateur-generaal die geen overheveling wenst en zijn taaladjunct die de graad van administrateur heeft. Deze ambtenaar wordt door de minister klaarblijkelijk geïntegreerd.

Bij ministerieel besluit van 8 december 1997, in uitvoering van artikel 3, paragraaf 3, van het koninklijk besluit van 10 juli 1997 houdende diverse bepalingen betreffende de reorganisatie van het ministerie van Ambtenarenzaken wordt de taaladjunct met de graad van administrateur, de heer Vermeulen, op 1 januari 1998 ambtshalve overgeplaatst naar het ministerie van Justitie in de hoedanigheid van adviseur. Dit ministerieel besluit maakt deel uit van een reeks ministeriële besluiten die de ambtshalve overplaatsing regelen van vijf uitvoerende personeelsleden van het HCT.

Op welke grond kan de minister een topambtenaar van het HCT weren uit de nieuwe anticorruptiebrigade? Hoe kan men verantwoordelijk dat zowel een wetsontwerp als een ministerieel besluit uitgevaardigd worden met het oog op het kraken van een topambtenaar van het HCT? Hoe kan een dergelijke discriminatie juridisch en politiek worden verantwoord? Viseert de minister hiermee een ambtenaar die het tot zijn erecode heeft gemaakt misbruiken aan te klagen? Hoe onafhankelijk en geloofwaardig is deze anticorruptiebrigade van de gerechtelijke politie nog na deze politieke inmenging in de samenstelling ervan? Hoe kan een politiedienst die afhankelijk is van de uitvoerende macht op een efficiënte en geloofwaardige wijze onderzoeken uitvoeren tegen politici en ambtenaren?

De voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de voorzitter, uit mijn toelichting zal duidelijk blijken dat wij deze nieuwe structuur geenszins hebben uitgebouwd om een enkele persoon te treffen.

De heer Anciaux spreekt natuurlijk over de heer Vermeulen. Ik zou het te veel eer vinden voor de heer Vermeulen indien wij de integratie van het Hoog Comité van Toezicht in de gerechtelijke politie alleen maar hadden gedaan om de heer Vermeulen te treffen. Daarvoor zijn andere redenen. Het uitgangspunt was de gerechtelijke politie te versterken met een bijzondere dienst ter bestrijding van de corruptie.

Gelet op de talloze problemen die reeds lang bestonden in het Hoog Comité van Toezicht, hebben wij de politieke beslissing genomen deze dienst volledig te herstructureren. In het koninklijk besluit van 10 juli 1997, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 2 september 1997, werd de reorganisatie uitgewerkt van het ministerie van Ambtenarenzaken, waaronder het Hoog Comité van Toezicht ressorteerde.

Door het koninklijk besluit van 10 juli 1997, dat ook op 2 september 1997 in het *Belgisch Staatsblad* verscheen, werd een nieuwe dienst opgericht. Beslist werd de personeelsleden van het HCT de mogelijkheid te geven om binnen de tien werkdagen mee te delen of zij bij het ministerie van Ambtenarenzaken wensten te blijven met als doel een cel met personeelsleden samen te stellen die naar de nieuwe Dienst voor Overheidsopdrachten en -subsidies gaan. Deze eerste fase ressorteerde volledig onder de bevoegdheid van de minister van Ambtenarenzaken.

Paragraaf 3 van hetzelfde artikel bepaalt dat «de personeelsleden van het HCT die niet bij de in paragraaf 2 bedoelde cel aangewezen worden, ambtshalve naar het ministerie van Justitie worden overgeplaatst».

Het gaat niet alleen om de heer Vermeulen en de andere topambtenaren. Ook het administratief en het lager personeel worden overgeheveld. Dit is de eerste stap.

Nu zijn wij aanbeldend bij de volgende fase waarin ik in de Kamer een wetsontwerp heb ingediend omdat ik mijn departement spijtig genoeg niet op dezelfde wijze met een koninklijk besluit kan reorganiseren. Bij de reorganisatie van de gerechtelijke politie heb ik immers een wettelijke basis nodig voor het integreren van betrekkingen van het HCT in het kader en voor het overplaatsen van personeelsleden naar die betrekkingen. Het wetsontwerp strekt ertoe een groot deel van de personen die per 1 januari 1998 naar het departement van Justitie worden overgeheveld naar de gerechtelijke politie over te brengen. Deze personen hebben immers altijd taken van gerechtelijke politie vervuld. Van de 102 ambtenaren die bij het HCT belast zijn met het voeren van enquêtes worden krachtens artikel 2 in de personeelsformatie van de gerechtelijke politie 95 personen geïntegreerd.

In het koninklijk besluit van 6 juli 1997, dat ook op 2 september werd gepubliceerd, werd een onderscheid gemaakt tussen de ambtenaren en de enquêteurs bij het ministerie van Ambtenarenzaken. De enquêteurs worden naar de gerechtelijke politie overgeheveld omdat zij politietaken uitvoeren.

De heer Vermeulen is als adviseur tot het HCT toegetreden om er in overtal de functies van tweetalig adjunct van de administrateur-generaal uit te oefenen.

Met deze maatregel streef ik de reorganisatie van de gerechtelijke politie na. De 95 enquêteurs gaan naar de nieuwe dienst, waardoor de gerechtelijke politie wordt versterkt en specialisatie in de hand wordt gewerkt. Bovendien worden de enquêteurs van het HCT op een volwaardige en efficiënte manier onder het toezicht van een magistraat geïntegreerd.

Deze reorganisatie is weldoordacht en gaat uit van een ruime visie, waarbij de liquidatie van een bepaalde persoon niet aan de orde is. Deze reorganisatie kan er alleen maar toe leiden dat wij de corruptie beter zullen kunnen bestrijden, met medewerkers die daartoe gezien hun politie-ervaring uitstekend geschikt zijn.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux voor een repliek.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn heldere uitleg, naar ik heb toch nog enkele bedenkingen.

Ik ben bereid te geloven dat er geen mechanisme werd uitgedacht om bepaalde personen te treffen en dat men ervan uitgaat dat er binnen de gerechtelijke politie een anticorruptiecel moet worden opgericht. Wij zijn het niet eens met het overbrengen van het Hoog Comité van Toezicht naar het ministerie van Justitie omdat deze dienst onafhankelijk moet kunnen werken.

Het lijkt inderdaad logisch dat de personeelsleden die geen gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om te worden overgeheveld naar de Dienst voor Overheidsopdrachten en -subsidies van het departement van Ambtenarenzaken, ambtshalve worden overgeplaatst naar het ministerie van Justitie. Ik vernam echter dat de heer Thiebaut, afdelingshoofd van het Hoog Comité van Toezicht, gisteren een brief heeft gestuurd aan alle leden van het HCT die vermeldt dat een persoon na 25 jaar uitstekende dienst ertekens ontvangt en dat zes personen vanaf 1 januari 1998 worden overgeheveld naar het ministerie van Justitie. Slechts een van deze zes personen behoort tot het hogere personeelskader, met name de heer Vermeulen, die de graad van administrateur heeft. Hij wordt ambtshalve naar het ministerie van Justitie verwezen in de graad van adviseur. De andere personen die in deze nota worden opgesomd, zijn klerken. Met andere worden, slechts een van de 95 personeelsleden wordt niet overgeheveld naar de anticorruptiecel van de gerechtelijke politie.

De minister mag het mij dan toch niet kwalijk nemen dat ik achterdochtig word. De houding van de minister is niet correct. Zijn beslissing doet vermoeden dat er een mechanisme werd uitgedacht om een bepaalde persoon te benadelen die vanaf 1 januari 1998 een of ander minder belangrijk werk op het ministerie van Justitie toebedeeld zal krijgen. Omdat deze persoon ooit zijn nek heeft uitgestoken, mag hij zich voortaan niet meer bezighouden met het bestrijden van corruptie. Dit is politiek niet verantwoord.

De voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de voorzitter, ik ben niet op de hoogte van het bestaan van het document waarnaar de heer Anciaux verwijst. Blijkbaar wordt er in deze nota een onderscheid gemaakt tussen twee verschillende categorieën van personeelsleden.

In het personeelskader van het Hoog Comité van Toezicht vormen de enquêteurs een aparte groep. Deze categorie wordt overgeheveld naar de gerechtelijke politie. Een aantal personen van het hogere kader, waartoe de heer Vermeulen behoort, en waarvan enkele bekleed zijn met de graad van adviseur, gaan op pensioen of hebben een mutatie bekomen. Men kan mij niet verwijten dat de regeling werd uitgewerkt met het oog op het benadelen van deze ene persoon. Ik wijs er overigens op dat de heer Vermeulen aan de kabinetschef van het ministerie van Justitie heeft verklaard dat hij niet wenst te worden overgeheveld naar de gerechtelijke politie.

Ik vind het eigenaardig dat opschudding ontstaat over het feit dat hij niet zou mogen overgaan, terwijl hijzelf andere, duidelijke signalen heeft gegeven.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOURGEOIS AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE BETALING VAN DE JOBSTUDENTEN VAN HET KWARTIER KONINGIN ELISABETH TE EVERE»

QUESTION ORALE DE M. BOURGEOIS AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LE PAIEMENT DES ÉTUDIANTS-TRAVAILLEURS AU QUARTIER REINE ELISABETH À EVERE»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Bourgeois aan de minister van Landsverdediging.

Het woord is aan de heer Bourgeois.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de voorzitter, midden november ontstond enige ergernis bij negen jobstudenten, die in de zomer van 1997 op het ministerie van Landsverdediging vakantiewerk deden in het Kwartier Koningin Elisabeth, departement Mediadoc te Evere, en nog niet werden betaald. Mijn vraag dateert van veertien dagen geleden, maar hoewel het probleem misschien is opgelost, interesseert het antwoord mij nog steeds.

Een herstructurering in het ministerie van Landsverdediging zou de reden zijn van de niet-betaling van deze jobstudenten. De administratie van de jobstudenten wordt sinds mei niet meer beheerd door de kazernes, maar door het Burgerlijk Algemeen Bestuur. Hoewel dat bestuur zou hebben beslist dat Mediadoc geen jobstudenten meer kon aanwerven, werden toch een tiental contracten gesloten.

Beperkt de niet-betaling van jobstudenten zich tot het Kwartier Koningin Elisabeth? Zijn jobstudenten ook in andere diensten van het leger tewerkgesteld, met het doel tijdelijke functies te vervullen, nu de dienstplichtigen zijn weggevallen?

Werden op het ogenblik van de aanwervingen niet de nodige schikkingen getroffen met betrekking tot de uitbetaling van het loon?

Werden de lonen reeds uitbetaald of zal dit binnenkort gebeuren?

De voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de voorzitter, in toepassing van de reglementering van het Openbaar Ambt, heeft mijn departement 236 studenten aangenomen tijdens de vakantieperiode. De uitbetaling van deze studenten gebeurde op normale wijze en daaromtrent zijn nooit klachten

gerezen. De afdeling Mediadoc van de informatiedienst van Landsverdediging heeft acht studenten aangeworven. De uitbetaling ervan heeft op zich laten wachten, als gevolg van een verschillende interpretatie van de van kracht zijnde reglementering, waarover in de pers werd bericht.

De heer Bourgeois heeft in de pers waarschijnlijk ook gelezen dat de studenten intussen werden betaald. Zodra ik op de hoogte werd gebracht van dit probleem, heb ik de betrokken diensten gevraagd dit zo snel mogelijk op te lossen. De betaling werd enkele dagen later verricht. Ik ben inderdaad van mening dat studenten niet het slachtoffer mogen zijn van gebrekkige administratieve procedures. Teneinde dergelijke problemen in de toekomst te vermijden, zal het Burgerlijk Algemeen Bestuur als enige het beheer van deze categorie van personeel op zich nemen.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

ORDEMOTIE — MOTION D'ORDRE

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Devolder voor een ordemotie.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik heb een opmerking bij de wijze waarop de mondelinge vragen door de regering worden beantwoord.

Mijn vraag was gericht aan de eerste minister. De minister van Buitenlandse Zaken heeft lezing gegeven van het antwoord van de premier. Ik heb hem bedankt voor zijn aanwezigheid. Er werd mij echter gesignaleerd dat de eerste minister op het ogenblik dat ik mijn vraag stelde, de kranten doornam in de leeszaal. Ik heb na de behandeling van mijn mondelinge vraag persoonlijk kunnen vaststellen dat de eerste minister nog steeds in zijn lectuur was verdiept. Voor wie het interesseert, zijn aandacht werd gaande gehouden door de sportuitslagen in *Het Volk*. Op zich is dat geen probleem. Toch vind ik dat de eerste minister door zijn afwezigheid de Senaat heeft miskend.

De voorzitter. — Mijnheer Devolder, ik zou uw grieven toch enigszins willen nuanceren. Ik ben het niet eens met uw versie van de feiten.

Het is niet omdat u een mondelinge vraag richt aan de eerste minister dat deze inderdaad bevoegd is om op die vraag te antwoorden. De regering heeft aan een andere minister de opdracht gegeven om dat te doen.

Het antwoord was mijns inziens zeer pertinent. U kunt de regering echter niet verwijten dat zij deze beslissing heeft genomen. Dat u de eerste minister toevallig elders hebt ontmoet, is eigenlijk niet ter zake.

Het woord is aan de heer Devolder.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de voorzitter, mijn vraag had betrekking op de uitvoer van wapentechnologie. In het federale België zijn afzonderlijke comités voor deze materie bevoegd. Om die reden heb ik mij tot de eerste minister gericht.

Op mijn vraag of hij ook namens zijn Waalse collega bevoegd voor de wapenexportvergunning kon antwoorden, is de minister van Buitenlandse Zaken mij het antwoord schuldig gebleven.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De voorzitter. — Dames en heren, het bureau stelt voor volgende week deze agenda voor.

Woensdag 17 december 1997 's ochtends om 10 uur.

Verslag van de Parlementaire Commissie van onderzoek betreffende de gebeurtenissen in Rwanda.

's Namiddags om 14 uur.

Hervatting van de ochtendvergadering.

Donderdag 18 december 1997 's ochtends om 10 uur.

1. Wetsontwerp tot aanvulling van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de benoeming van toegevoegde rechters.

2. Evocatieprocedure: wetsontwerp tot wijziging van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet en tot wijziging van de wet van 13 april 1995 tot wijziging van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet.

3. Evocatieprocedure: wetsontwerp tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven teneinde het reglementaire kader aan te passen aan de verplichtingen die inzake vrije mededinging en harmonisatie op de markt voor telecommunicatie, voortvloeiende uit de van kracht zijnde beslissingen van de Europese Unie. (Pro memorie.)

4. Problemen van Sabena, de Regie der Luchtwegen (RLW) en de Brussels Airport Terminal Company.

Evocatieprocedure: wetsontwerp tot rationalisering van het beheer van de luchthaven Brussel-Nationaal. (Pro memorie.)

5. Voorstel van resolutie betreffende de afgeleide rechten in de sociale zekerheid. (Pro memorie.)

6. Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van artikel 6 van de bijzondere wet van 28 februari 1997 houdende tijdelijke en gedeeltelijke uitvoering van artikel 125 van de Grondwet. (Pro memorie.)

's Namiddags om 15 uur.

1. Naamstemmingen over het geheel van de afgehandelde agendapunten.

2. Inoverwegingneming van voorstellen.

3. Mondelinge vragen.

4. Vragen om uitleg:

a) van de heer Hatry aan de minister van Ambtenarenzaken over «de tegenstrijdige berichten omtrent de personeelssterkte in de overheidsdiensten en het te voeren beleid»;

b) van mevrouw Milquet aan de staatssecretaris voor Veiligheid, toegevoegd aan de minister van Binnenlandse Zaken en staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu, toegevoegd aan de minister van Volksgezondheid over «de herstructurering van de dienst 100»;

c) van mevrouw Lizin aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de eerste minister over «de resultaten van de vergadering van de Vrienden van Congo van 3 en 4 december 1997»;

d) van de heer Foret aan de staatssecretaris voor Veiligheid, toegevoegd aan de minister van Binnenlandse Zaken en staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu, toegevoegd aan de minister van Volksgezondheid over «de nieuwe reglementering voor autorally's»;

e) van mevrouw Nelis-Van Liedekerke aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen over «de mogelijke misbruiken bij de fondsen voor bestaanszekerheid».

Mesdames, messieurs, le bureau propose pour la semaine prochaine l'ordre du jour suivant.

Mercredi 17 décembre 1997 le matin à 10 heures.

Rapport de la Commission d'enquête parlementaire concernant les événements du Rwanda.

L'après-midi à 14 heures.

Reprise de la séance du matin.

Jeudi 18 décembre 1997 le matin à 10 heures.

1. Projet de loi complétant le Code judiciaire en ce qui concerne la nomination de juges de complément.

2. Procédure d'évocation: projet de loi modifiant la loi du 4 août 1992 relative au crédit hypothécaire et modifiant la loi du 13 avril 1995 modifiant la loi du 4 août 1992 relative au crédit hypothécaire.

3. Procédure d'évocation: projet de loi modifiant la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques afin d'adapter le cadre réglementaire aux obligations en matière de libre concurrence et d'harmonisation sur le marché des télécommunications découlant des décisions de l'Union européenne. (Pour mémoire.)

4. Problèmes de la Sabena, de la Régie des Voies aériennes (R.V.A.) et de la Brussels Airport Terminal Company.

Procédure d'évocation: projet de loi visant à rationaliser la gestion de l'aéroport de Bruxelles-National. (Pour mémoire.)

5. Proposition de résolution relative aux droits dérivés en sécurité sociale. (Pour mémoire.)

6. Proposition de loi spéciale modifiant l'article 6 de la loi spéciale du 28 février 1997 portant exécution temporaire et partielle de l'article 125 de la Constitution. (Pour mémoire.)

L'après-midi à 15 heures.

1. Votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

2. Prise en considération de propositions.

3. Questions orales.

4. Demandes d'explications:

a) de M. Hatry au ministre de la Fonction publique sur «les contradictions quant aux informations publiées relatives aux effectifs du secteur public et la politique à suivre»;

b) de Mme Milquet au secrétaire d'État à la Sécurité, adjoint au ministre de l'Intérieur et secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à l'Environnement, adjoint au ministre de la Santé publique sur «la restructuration du service 100»;

c) de Mme Lizin au secrétaire d'État à la Coopération au Développement, adjoint au Premier ministre sur «les résultats de la réunion des Amis du Congo des 3 et 4 décembre 1997»;

d) de M. Foret au secrétaire d'État à la Sécurité, adjoint au ministre de l'Intérieur et secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à l'Environnement, adjoint au ministre de la Santé publique sur «la nouvelle réglementation concernant les rallyes automobiles»;

e) de Mme Nelis-Van Liedekerke au ministre de l'Emploi et du Travail, chargée de la Politique d'égalité des chances entre hommes et femmes sur «les abus éventuels concernant les fonds de sécurité d'existence».

Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraag over onze agenda van volgende week. Indien het debat van woensdag wordt afgesloten met het indienen van een resolutie of een motie, kan daarover dan donderdag worden gestemd, of kan deze stemming, bijvoorbeeld, pas na een week plaatsvinden?

De voorzitter. — Over een eventuele motie of resolutie kan inderdaad op donderdag worden gestemd. De stemming moet niet worden uitgesteld. In sommige gevallen is men verplicht om bijvoorbeeld vijf dagen te wachten alvorens te kunnen stemmen, maar in dit geval hoeft dat niet, tenzij de Senaat daartoe zou beslissen uiteraard.

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le président, la liste des projets à examiner en séance publique jeudi matin étant assez longue, il me paraît difficile de pouvoir voter sur ces derniers dès 15 heures. En effet, la plupart d'entre eux, notamment le projet de loi complétant le Code judiciaire en ce qui concerne la nomination des juges de complément, risque d'entraîner des débats relativement longs. Le bureau n'a-t-il pas fait preuve d'optimisme en prévoyant que l'examen de tous ces projets soit terminé le matin?

M. le président. — Je ne sais pas si le bureau a fait preuve d'un optimisme exagéré, monsieur Desmedt, mais la séance du matin pourrait éventuellement être prolongée jusqu'à 13 heures.

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux ?

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden ?
(*Instemming.*)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

WETSONTWERP MET BETREKKING TOT DE RECHTS- BIJSTAND INZAKE DE AFGIFTE VAN AFSCHRIFTEN VAN STUKKEN UIT HET DOSSIER IN STRAFZAKEN (ARTIKEL 61.1 VAN HET REGLEMENT)

Stemming

PROJET DE LOI RELATIVE À L'ASSISTANCE JUDICIAIRE POUR LA DÉLIVRANCE DE COPIES DE PIÈCES DU DOSSIER EN MATIÈRE PÉNALE (ARTICLE 61.1 DU RÈGLEMENT)

Vote

De voorzitter. — Wij moeten ons uitspreken over het geheel van het wetsontwerp.

Nous devons nous prononcer sur l'ensemble du projet de loi.

Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, wij zullen dit ontwerp goedkeuren, maar ik wil er toch op wijzen dat dit in oorsprong parlementaire voorstel van collega Erdman reeds één jaar geleden door de Senaat werd aangenomen. De Kamer heeft voor het aanbrengen van een paar wijzigingen een jaar nodig gehad. Voor een dergelijk ontwerp waar niemand tegen is en dat een opmerkelijke verbetering betekent, is dit toch een tijdrovende procedure.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Coveliers voor een stemverklaring.

De heer Coveliers (VLD). — Mijnheer de voorzitter, wij zullen het ontwerp goedkeuren. Een vraag van collega Tobback plaatste mij echter voor een probleem. Hij vroeg mij voor deze vergadering namelijk om een stemafpraak. Omdat de VLD-fractie, zoals de SP, vandaag bij alle stemmingen ja zal stemmen, heeft een onthouding dus geen zin. Dat zou wel jammer zijn, want dan weet niemand immers dat collega Tobback eigenlijk verontschuldigd is. Daarom wil ik in deze stemverklaring een woordje uitleg geven.

Toen collega Tobback zijn vraag stelde, heb ik hem zoals altijd naar de reden van zijn afwezigheid gevraagd. Hij had een zeer goede reden. Hij woont immers ergens in een Scandinavisch land een bijeenkomst van de socialistische internationale bij. Ik neem aan dat hij over zijn verblijf aldaar een verslag zal maken. Ik heb dat verslag natuurlijk nog niet gelezen, maar waarschijnlijk zal er wel iets goeds in zitten. Daarom vond ik zijn vraag gerechtvaardigd en heb ik met collega Tobback een stemafpraak gemaakt.

De voorzitter. — Mijnheer Coveliers, het is zeer attent van u de aandacht van de Senaat op dit speciale voorval te vestigen.

Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman (SP). — Mijnheer de voorzitter, namens de SP-fractie dank ik de heer Coveliers voor zijn bereidwilligheid. Hij mag er zeker van zijn dat ik de teksten die hij vandaag namens de heer Tobback goedkeurt, aan de heer Tobback zal voorleggen, zodat hij ze zeker zal lezen.

De voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

58 leden zijn aanwezig.

58 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Aangezien de Senaat het door de Kamer van volksvertegenwoordigers gewijzigde ontwerp heeft aangenomen, zal het naar de Kamer worden teruggezonden met het oog op de koninklijke bekrachtiging.

Le Sénat s'étant rallié au projet amendé par la Chambre des représentants, celui-ci lui sera retransmis en vue de la sanction royale.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Boutmans, Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Coveliers, Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Destexhe, Devolder, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goovaerts, Goris, Happart, Hatry, Hazette, Hostekint, Hotyat, Mme Jeanmoye, M. Lallemand, Mmes Leduc, Lizin, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, M. Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vergote, Verhofstadt, Weyts et Mme Willame-Boonen.

WETSONTWERP HOUDENDE AANWIJZING VAN DE RECHTBANKEN VOOR DE GEMEENSCHAPSMERKEN

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT DÉSIGNATION DES TRIBUNAUDX DES MARQUES COMMUNAUTAIRES

Vote

De voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

59 leden zijn aanwezig.

59 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Boutmans, Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Coveliers, Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, M. De Decker,

Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Destexhe, Devolder, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goovaerts, Goris, Happart, Hatry, Hazette, Hostekint, Hotyat, Mme Jeanmoye, M. Lallemand, Mmes Leduc, Lizin, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaen, Mme Thijs, M. Vandenbergh, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vergote, Verhofstadt, Weyts et Mme Willame-Boonen.

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. HATRY AU MINISTRE DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LES CONTRADICTIONS QUANT AUX INFORMATIONS PUBLIÉES RELATIVES AUX EFFECTIFS DU SECTEUR PUBLIC ET LA POLITIQUE À SUIVRE»

Ajournement

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER HATRY AAN DE MINISTER VAN AMBTENARENZAKEN OVER «DE TEGENSTRIJDIGE BERICHTEN OMTRENT DE PERSONEELSSTERKTE IN DE OVERHEIDSDIENSTEN EN HET TE VOEREN BELEID»

Verdaging

M. le président. — La demande d'explications de M. Hatry au ministre de la Fonction publique est reportée à une date ultérieure.

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE MME LIZIN AU PREMIER MINISTRE SUR «LE CONFLIT CHEZ ELECTRABEL À PROPOS DE LA RÉDUCTION DU TEMPS DE TRAVAIL ET LA CRÉATION D'EMPLOIS STABLES»

VRAAG OM UITLEG VAN MEVROUW LIZIN AAN DE EERSTE MINISTER OVER «HET CONFLICT BIJ ELECTRABEL DAT BETREKKING HEEFT OP ARBEIDSTIJDKORTING EN HET SCHEPPEN VAN STABIELE BANEN»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la demande d'explications de Mme Lizin au Premier ministre.

Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, répondra in lieu et place du Premier ministre.

La parole est à Mme Lizin.

Mme Lizin (PS). — Monsieur le président, depuis de très longs mois, un secteur de pointe, si pas le secteur de pointe de notre pays, l'électricité, vit une situation de conflit sérieux qui s'exprime par des grèves tournantes, en particulier de nuit, dans les centrales nucléaires.

Les revendications syndicales portent sur différents thèmes que soutient le gouvernement — ce fut notamment le cas lors du sommet de l'emploi à Luxembourg — comme la réduction du temps de travail et la création d'emplois stables.

À ce jour, il n'y a pas de négociations — ou si peu — et le secteur de l'électricité, largement bénéficiaire d'un statut qui lui permet d'engranger des rentrées énormes, n'accepte pas de donner un exemple positif. Au contraire, son comportement et son absence de volonté de négocier se révèlent d'un négativisme rare, en contradiction avec les traditions belges fédérales et sectorielles et avec le souhait des autorités gouvernementales.

Ce conflit crispe énormément les relations dans l'entreprise et pourrait avoir des conséquences graves pour la sécurité, conséquences que chacun souhaite éviter.

Il me semble que le Premier ministre devrait prendre une initiative envers votre ministère, madame la ministre, afin d'obliger les partenaires sociaux, et donc les patrons d'Electrabel, à se remettre autour d'une table de négociations, sous l'égide d'un représentant de votre département.

Il convient de procéder d'urgence à une relecture positive de la convention signée par les patrons avec les syndicats minoritaires qui représentent, à deux, moins de 45 % des travailleurs du secteur. La relecture — j'insiste sur ce terme — doit avoir pour but de maintenir, bien sûr, les acquis sociaux, de supprimer les points négatifs de l'accord minoritaire et de fixer les délais pour l'embauche des 1 000 agents statutaires, au plus tard en 1999, afin de maintenir au moins l'emploi statutaire actuel chez Electrabel.

Il faut ensuite fixer un calendrier pour obtenir la réduction du temps de travail, avec embauche compensatoire, sans perte de salaire. Nous avons proposé une période de six ans et une embauche de 1 700 jeunes. Le personnel a dit et redit qu'il était prêt, pour ce faire, à refuser toute nouvelle augmentation de salaire, en dehors de l'indexation.

Le volet plus général, mais tout aussi difficile, des libertés syndicales individuelles et, par exemple, le contrôle magnétique de la circulation des délégués syndicaux à l'intérieur des centrales nucléaires, font l'objet de frictions. Nous ne pourrions pas détailler ces questions aujourd'hui, mais ces éléments ont toute leur importance car ils contribuent à créer un climat extrêmement négatif ce qui, dans pareil secteur, peut se révéler dangereux.

La convention signée et incomplète prévoit l'embauche de trois fois 1 000 personnes, pour une durée de 18 mois; embauche répartie sur une durée de six ans. Ces engagements s'inscrivent dans un plan de formation et non dans un plan d'embauche. Or, la réalité sur le terrain est différente. La direction recrute des ex-stagiaires O.N.Em. qui ont déjà reçu une formation lors de leur stage et qui sont donc efficaces dès le premier jour. L'aspect de la formation est donc évité.

Le comble est que ces jeunes sont recrutés sous un statut précaire et que leur salaire est inférieur à celui qu'ils recevaient en tant que stagiaires O.N.Em.

Je vous rappelle que l'on parle d'un secteur qui annonce plus de 30 milliards de bénéfices par an. Voilà bien une occasion de mesurer le décalage entre les déclarations et les politiques d'emploi.

Les questions que je voulais poser au Premier ministre, étant donné que ce secteur mérite l'intérêt de l'ensemble du gouvernement — mais particulièrement le vôtre également —, je vous les poserai donc à vous.

Pourquoi le ministère de l'Emploi et du Travail laisse-t-il perdurer un conflit pendant une période aussi longue sans apporter une collaboration au Front commun syndical? Il s'agit d'une grève qui dure depuis plus de six mois et aucune véritable proposition n'a été faite par le conciliateur social à ce jour. La revendication du Front commun Gazelco-C.N.E. porte sur une diminution de la durée du travail avec embauche compensatoire. Cette revendication est portée tant par les partis du gouvernement — certainement au niveau national — que par toutes les forces européennes. Et notre pays s'est fait le porte-parole de cette thèse au niveau du Sommet de Luxembourg — à juste titre d'ailleurs.

Quelles initiatives peut-on envisager à votre niveau pour faire en sorte que le patron le plus riche du pays et qui mène cependant la politique d'emploi la plus hypocrite de ce pays, puisse enfin être forcé à s'orienter dans la bonne direction? Pensez-vous qu'au travers d'Electrabel, on cherche précisément à éviter à tout prix, que des secteurs de pointe ne participent à la politique d'emploi que nous souhaitons?

J'en viens au troisième aspect de ma question. Si le conflit se radicalise, ce qui semble le cas depuis mardi, allez-vous intervenir dans le cadre de l'arrêté du Régent de 1948? Vous n'ignorez pas que nous connaissons des problèmes similaires dans une centrale nucléaire. Jusqu'à présent, nous avons supporté des grèves du lundi au mardi avec un seul incident sur la période mais un incident qui aurait pu se révéler difficile si des grévistes n'avaient pas accepté de revenir pour relever des cadres épuisés. En outre, un cadre s'est suicidé dans la centrale parce qu'il n'en pouvait plus. Certains ont évoqué des ennuis familiaux mais ce n'est pas le cas, il était véritablement épuisé. Vous vous rendez bien compte qu'à six, la nuit, dans une centrale nucléaire, on devient nerveux au moindre incident.

Je pense donc que vous disposez vraiment d'instruments pour agir et que vous avez des raisons au niveau de la sécurité qui justifient votre intervention. Peut-être d'ailleurs cette question

s'adresse-t-elle aussi au ministre de l'Intérieur. On peut invoquer l'arrêté du Régent, la recommandation de M. Dewulf en date de mars 1981 ou — rêvons... — on peut faire référence aux recommandations du Sénat déposées après l'accident de Tchernobyl. Le texte de l'arrêté royal dit: «Afin d'assurer la sécurité lors d'un conflit affectant l'exploitation d'une centrale, l'exploitant prend les mesures de sauvegarde pouvant aller jusqu'à l'arrêt à froid du réacteur dans un délai et suivant une procédure définies par un fonctionnaire désigné à cet effet par le ministre de l'Emploi et du Travail.»

Vous savez qu'actuellement un raidissement s'est produit dans les relations sociales. Au lieu de mener leur action une nuit par semaine, les travailleurs ne feront plus qu'une des pauses, doublant donc le nombre d'heures de grève.

Pour ma part, j'assume certaines responsabilités dans cette affaire à un autre titre que celui de sénateur, il s'agit d'une responsabilité dangereuse qui sera également la vôtre et celle du gouvernement, s'il n'entend pas les appels le poussant à agir vite pour forcer la négociation dans un secteur riche qui pourrait être un modèle mais cherche précisément à être un contre-modèle social dans ce pays.

M. le président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le président, avant d'entamer le sujet qui nous occupe, je me permets d'insister pour que la demande d'explications que je devais adresser au ministre Flahaut, absent aujourd'hui, malgré l'engagement qu'il avait pris, soit planifiée à une heure raisonnable dans le courant de la semaine prochaine.

Cela dit, j'ai écouté Mme Lizin avec beaucoup d'intérêt. Avec son tempérament de passionaria, elle n'a évidemment reproduit qu'un des aspects de la controverse. Je suis un peu étonné d'entendre le bourgmestre de Huy soulever ce problème car s'il y a bien une ville qui touche beaucoup d'argent grâce à Electrabel, c'est bien celle de Huy. Le chiffre est de plus de 100 millions de francs par an et permet à la ville de Huy d'avoir des finances saines. Faute de cela, madame la sénatrice, les finances de votre ville seraient par terre!

On pourrait s'attendre à une reconnaissance du ventre, que vous ne manifestez pas, madame. Je regrette d'avoir entendu une demande d'explications aussi partielle et basée sur les informations fournies par une seule partie alors que les revenus de la ville de Huy sont continuellement alimentés par Electrabel.

J'en viens maintenant au fond du problème. À l'initiative du gouvernement, les interlocuteurs sociaux ont reconnu que sous l'égide de la loi du 26 juillet 1996 et de l'arrêté royal du 20 décembre 1996, on ne disposait que d'une marge de 6,1% pour les années 1997 et 1998. Cela signifie qu'il reste 1,4% pour des augmentations dans le secteur de l'électricité, après imputation des avantages déjà attribués pour 1997-1998.

Quatre mois ont été nécessaires à la négociation d'une convention collective, pour aboutir finalement à un désaccord entre les organisations syndicales. D'une part, la C.G.S.L.B. et la F.E.G., qui fait partie de la C.S.C., ont approuvé les propositions du conciliateur, qui avaient été acceptées également par la société d'électricité en question. D'autre part, Gazelco affiliée à la F.G.T.B. et la Centrale nationale des employés, C.N.E., membre de la C.S.C., ont refusé ces propositions. On peut donc considérer qu'il existe un accord partiel de la part des organisations syndicales, deux sur quatre s'inscrivant totalement dans les exigences gouvernementales en matière de modération.

Le président de la commission paritaire a poursuivi les négociations. Depuis le mois de septembre 1997, les négociations ont recommencé, malgré des actions de grève entamées depuis le mois de mai par Gazelco et la C.N.E. En dépit de la demande du conciliateur d'arrêter les actions de grève de manière à créer un climat plus favorable à une négociation, ces actions se sont poursuivies

en grèves tournantes dans toute une série de centrales du sud du pays, heureusement sans le moindre effet sur l'approvisionnement des consommateurs.

Où en sommes-nous aujourd'hui? Des suggestions ont été formulées par l'administrateur général du ministère de l'Emploi et par le président de la commission paritaire, le 9 septembre 1997. Outre une demande de suspension des actions, des propositions précises devaient être soumises aux syndicats affiliés aux deux organisations qui n'avaient pas signé la convention. Les dirigeants de ces syndicats ont refusé de les soumettre, s'en tenant à leur exigence de réduire à 32 heures par semaine la durée du travail, ce qui aurait augmenté le coût salarial de l'ordre de 20% par rapport à la situation présente.

J'imagine que cela n'est pas du tout en ligne avec la politique préconisée par le gouvernement, en matière de modération salariale à 6,1%, en particulier par le ministre de l'Emploi et du Travail, qui ne peut évidemment accéder à ce genre de revendications qui dépassent tout à fait l'enveloppe que nous devons mettre en œuvre pour entrer dans l'euro.

Donner un signal d'acceptation, madame la ministre, reviendrait à faire de notre pays le premier à être hors d'état de réaliser les objectifs de modération salariale que l'euro exige.

En fait, nous nous trouvons aujourd'hui devant une grève nationale de la moitié des syndicats, Gazelco et C.N.E., et ce depuis le 3 octobre. Quel fut le résultat de la grève? Seuls quelques sites de Wallonie ont été touchés et 7% des travailleurs du secteur ont été empêchés de travailler pendant une ou deux heures ce jour-là. Je rappelle que la C.G.S.L.B., le syndicat libéral, a accepté les propositions du conciliateur par une majorité de 66% et que 70% de la F.E.G. appartenant à la C.S.C. a fait de même.

Où en sommes-nous aujourd'hui? La convention collective de travail prévoit différents éléments. Pendant six ans, au moins 1 000 engagements statutaires, c'est-à-dire permanents et sous contrat à durée indéterminée doivent être réalisés. Il s'agit d'engagements tout à fait favorables à l'emploi au cours de ces six années. Et ce sont des équivalents temps plein.

En deuxième lieu, les différentes entités assujetties à la commission paritaire de l'électricité auront la possibilité de prévoir, comme dans le secteur public, les 1 000 engagements sous un régime partiel à quatre cinquièmes. Cela permet encore d'augmenter le nombre d'engagements de 1 000 à 1 200, ce qui est d'autant plus favorable et s'inscrit dans la politique gouvernementale.

En troisième lieu, en vue d'une intégration ou d'une réintégration dans le marché de l'emploi, le secteur proposera pour les six années à venir, à 3 000 demandeurs d'emploi un contrat à durée déterminée de 18 mois leur permettant de patienter afin de trouver une autre occasion d'emploi.

Enfin, les départs anticipés à 57 ans sont prévus dans la convention jusqu'au 30 juin 1998. À partir du 1er juillet 1998, les agents de 57 ans pourront faire appel au droit à l'interruption de carrière complète, suivant un régime beaucoup plus favorable que le régime légal. En cas d'interruption de carrière, des embauches compensatoires sont également prévues.

En conclusion, il est tout à fait manifeste que, relayant au Sénat des exigences qui dépassent de très loin le cadre fixé par le gouvernement, Mme Lizin s'inscrit dans l'opposition mais dans une opposition qui n'est pas la nôtre.

Nous souhaitons que l'intérêt général du pays soit servi par une modération salariale qui permette à la Belgique d'entrer, dans des conditions honorables, dans l'euro en mai prochain.

Manifestement, Mme Lizin n'en a cure et présente à cette tribune des revendications unilatérales de «son» propre syndicat. À ce titre, elle est en totale contradiction avec la politique gouvernementale qui, sur ce point, nous paraît défendable. Je m'étonne

de constater qu'un membre de la majorité fasse une intervention de ce type dans un contexte qui semble tout à fait ignorer les contraintes auxquelles notre pays, comme ses quatorze partenaires européens, est soumis.

M. le président. — La parole est à Mme Smet, ministre.

Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, chargée de la Politique d'égalité des chances entre hommes et femmes. — Monsieur le président, je serai contrainte de répéter partiellement les propos de M. Hatry.

Le 12 mai dernier, une convention collective de travail a été conclue entre toutes les entreprises du secteur du gaz et de l'électricité, la F.E.G. et la C.G.S.L.B., à savoir les syndicats chrétiens et libéraux.

Cette convention comprend différentes mesures en matière d'emploi, entre autres l'interruption de carrière à 57 ans avec remplacement obligatoire, l'engagement de 3 000 travailleurs avec un contrat de durée limitée, l'engagement de 1 000 travailleurs avec un contrat de travail à durée indéterminée, la possibilité de réduire la durée du travail par siège moyennant l'application d'une flexibilité limitée, l'engagement des employeurs de procéder à partir de 1999 à une réduction significative de la durée du travail dans le cadre de la marge disponible.

Cette convention collective de travail a vu le jour après des discussions tenues, pendant plus de trois mois, au sein de la commission paritaire du secteur.

Gazelco et la C.N.E., c'est-à-dire les syndicats socialistes et ceux des employés chrétiens, n'ont pas signé cette convention et mènent depuis le 17 mai dernier des grèves et actions perlées dans différents sièges d'Electrabel en Wallonie.

Le 9 septembre dernier, l'administrateur général du service des Relations collectives de travail et le président de la commission paritaire ont prié les parties de suspendre les actions et d'entamer des discussions sur une relecture positive de la convention collective de travail du 12 mai 1997, la possibilité d'examiner l'introduction à titre expérimental de la semaine de 32 heures dans le cadre de la réglementation existante, les libertés et les droits syndicaux.

Au cours de cette réunion, les membres de la commission paritaire ont décidé de se revoir en date du 18 septembre 1997. Entre-temps, les organisations syndicales Gazelco et C.N.E. ont entamé une procédure devant le tribunal du travail en demandant l'annulation de la convention collective de travail conclue le 12 mai dernier. Le tribunal du travail de Namur, saisi en référé, a refusé d'examiner cette demande et a invité les parties à suivre les procédures normales de concertation.

La veille de la nouvelle réunion de la commission paritaire soit le 17 septembre, les syndicats ont à nouveau porté l'affaire devant le tribunal du travail, cette fois selon la procédure ordinaire.

Le 18 septembre, le président de la commission paritaire a constaté que les parties ne souhaitaient pas donner suite à l'appel lancé au cours de la réunion du 9 septembre.

Le 10 octobre, le président de la commission paritaire a pris l'initiative de transmettre une proposition à toutes les parties impliquées dans le conflit. Elle visait à rétablir un climat serein dans la perspective d'une reprise des discussions sur un certain nombre de thèmes, parmi lesquels la réduction du temps de travail et l'emploi.

Une partie des organisations représentatives des travailleurs a conclu au sein de l'entreprise une convention collective de travail dont la validité a été contestée devant le tribunal par les autres organisations syndicales.

Le président de la commission paritaire compétente a présenté des propositions susceptibles de résoudre le conflit social né de cette situation sans qu'aucune des parties concernées ne perde la face. Toutefois, les négociations relatives à ces nouvelles propositions restent à mener. L'employeur, la F.E.G. et la C.G.S.L.B. ont accepté l'idée de reprendre la concertation sur la base de ces propositions. De leur côté, Gazelco et la C.N.E. les ont refusées.

En ce qui concerne les solutions permettant de créer de l'emploi, parmi lesquelles la redistribution du travail et la réduction du temps de travail, je pense que la voie la plus appropriée serait la concertation, pour autant que les parties acceptent de s'y engager.

Les autorités ont mis en place un cadre favorable à l'entame des négociations. Il serait, par exemple, possible de convenir à titre expérimental de réduire le temps de travail pour au moins 20 % du personnel, cette mesure étant accompagnée d'une diminution temporaire des cotisations patronales. La responsabilité de créer ce cadre incombait aux autorités. Quant à l'appréciation de l'opportunité d'utiliser ce cadre, elle appartient à l'employeur et aux organisations représentatives des travailleurs. Ces dernières seront inévitablement amenées à poser un choix autonome. Cette appréciation pourrait être influencée par une multitude d'éléments tels que le coût du travail à court et à long termes, le prix de l'électricité fournie aux consommateurs, l'emploi, la compétitivité après l'ouverture des marchés...

À mon avis, les autorités ne doivent plus intervenir au stade actuel. En effet, elles ont épuisé toutes les possibilités d'intervention en faveur d'une solution qui, jusqu'ici, s'est avérée impossible à trouver.

Enfin, en matière de sécurité, je préciserai simplement que la procédure ordinaire prévue en cas de grève a été suivie. (*Applaudissements.*)

M. le président. — La parole est à Mme Lizin.

Mme Lizin (PS). — Monsieur le président, je remercie Mme la ministre de cet exposé, nonobstant le fait qu'il était constitué d'éléments connus.

Je m'adresserai d'abord à M. Hatry à qui je voudrais préciser que j'établis une nette distinction entre mes fonctions communales et mon mandat de sénatrice. D'ailleurs, je tiens à déclarer d'emblée que la ville de Huy entretient d'excellentes relations avec la direction de la centrale. Nous partageons une inquiétude commune face à la crispation des relations sociales au sein de l'entreprise. À cet égard, j'estime que seules des négociations permettront de trouver une issue à la situation actuelle.

En ce qui concerne les problèmes de sécurité — lesquels relèvent du département de l'Intérieur — je crois que le doublement des périodes de grève représente un péril sérieux dans les conditions actuelles bien que, jusqu'à présent, nous n'ayons enregistré qu'un seul incident.

Cependant, en doublant ces périodes, on double également les risques en ce qui concerne des cadres déjà fatigués et envahis de responsabilités. C'est pourquoi, selon moi, cette matière ne doit pas être traitée à la légère.

Par ailleurs, monsieur Hatry, je ne répondrai même pas à votre remarque relative à la richesse de la ville de Huy. Il est tout à fait normal que la centrale paie des impôts. D'ailleurs, vous en payez également.

Madame la ministre, ce conflit comporte des éléments personnels, réels mais superflus par rapport à l'enjeu. Une reprise des négociations est tout à fait possible. Cependant, celle-ci devrait être initiée par quelqu'un ayant un minimum de doigté et qui soit conscient des difficultés, afin que personne ne perde la face. De plus, à cet égard, une réelle volonté doit se traduire à un très haut niveau. En effet, la situation donne une image dégradée d'un secteur qui, comme je l'ai dit au début de mon intervention, est un secteur de pointe.

Dès lors, madame la ministre, ne vous bornez pas à lire les rapports qui vous sont communiqués sur la question. Je vous suggère d'examiner celle-ci un peu plus en profondeur. Si un grave incident devait se produire, j'aurais en tout cas eu l'avantage de vous priver de l'occasion de pouvoir dire que vous n'étiez pas au courant.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER DEVOLDER AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN PENSIOENEN OVER «DE FALENDE BESCHERMING VAN DE VOLKSGEZONDHEID DOOR HET BEPERKEN VAN HET AANTAL KEURINGSUREN IN DE VISSECTOR EN DOOR HET GEBREK AAN LEIDING VAN HET IVK»

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER WEYTS AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN PENSIOENEN OVER «DE VERMINDERING VAN HET AANTAL KEURUREN IN DE VISMIJNEN AAN DE KUST»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. DEVOLDER AU MINISTRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DES PENSIONS SUR «LA PROTECTION DÉFICIENTE DE LA SANTÉ PUBLIQUE PAR SUITE DE LA LIMITATION DU NOMBRE DES HEURES DE CONTRÔLE DANS LE SECTEUR DU POISSON ET PAR LE MANQUE DE DIRECTION DE L'I.E.V.»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. WEYTS AU MINISTRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DES PENSIONS SUR «LA DIMINUTION DU NOMBRE DES HEURES DE CONTRÔLE DANS LES HALLES AUX POISSONS DE LA CÔTE»

De voorzitter. — Aan de orde zijn thans de vragen om uitleg van de heer Devolder en de heer Weyts aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen.

Aangezien deze vragen om uitleg hetzelfde onderwerp hebben, stel ik voor ze samen te voegen.

Ces demandes d'explications ayant le même objet, je vous propose de les joindre.

Het woord is aan de heer Devolder.

De heer Devolder. — Mijnheer de voorzitter, ik weet dat dit probleem reeds ter sprake kwam in de Kamer. Ik las het antwoord dat de minister er gaf en denk dat ik nog nieuwe elementen aan het debat kan toevoegen.

In de jaren 70 was de aangevoerde en ingevoerde vis van mindere kwaliteit; soms was deze vis zelfs niet geschikt voor consumptie. Bijgevolg werd een viskeuring noodzakelijk. Na enkele moeilijke jaren slaagde de keuringsdienst erin om in West-Vlaanderen tot een goede verstandhouding te komen met reders en invoerders van vis. De kwaliteit van de vis verbeterde aldus tot ieders tevredenheid.

Door de nieuwe maatregelen dreigt de viskwaliteit in de toekomst weer in het gedrang te komen. De viskeuring kampt evenlijk met dezelfde problemen als de vleeskeuring. Ik vrees soms voor het voortbestaan van beide keuringsdiensten.

Volgens de kranten zijn de problemen mede het gevolg van de veranderingen die door het IVK werden opgelegd. Het aantal uren viskeuring werd afgestemd op de hoeveelheid aangevoerde vis. Zo mag er in de vismijn van Zeebrugge nog maar acht uur per dag worden gekeurd; dat is minder dan een derde van het huidige aantal uren. Dit heeft tot gevolg dat in Zeebrugge vier dierenartsen, die nu nog elke maand 40 tot 50 uur keuren overbodig worden. Vis en vlees zijn bederfbaar en de keuring moet daarom voldoende streng zijn. In Zeebrugge blijft er één persoon over om de keuring uit te voeren. Die man zou elke dag heel gewetensvol en aandachtig 15 ton vis per uur moeten keuren. De nieuwe omzendbrief maakt een dergelijke keuring dus onmogelijk, met alle gevolgen vandien voor de volksgezondheid.

De minister antwoordde op een vraag van een collega uit de Kamer dat hij in de toekomst het aantal controles op vissersboten zal verhogen en dat de Zeebrugse keurders harder zullen moeten werken. Hij wil dat de keuringsdienst van Zeebrugge even productief wordt als die van Oostende. Ik heb mij de moeite getroost een instructieboekje te raadplegen, waarin alle procedures uitvoerig worden beschreven. Is het met de nieuwe omzendbrief nog mogelijk aandacht te besteden aan alle onderdelen van

de keuring? In Oostende neemt de keuring blijkbaar minder tijd in beslag dan in Zeebrugge, maar misschien gebeurt de keuring daar minder grondig.

Budgettaire overwegingen dwingen de overheid tot een zuinig beheer. Het IVK-bestuur vindt dat de keuring in de runder-, varkens-, pluimvee- en vissector zelfbedruipend moet zijn.

Het is eigenaardig dat een minister van Volksgezondheid, een SP-minister, dichter bij zo'n standpunt staat.

De afbouw is echter een feit. Bij de oprichting van het IVK in 1986 startte de Zeebrugse viskeuring met zeven keurders; in 1988 werd het aantal loonuren met een zevende verminderd en in 1995 nog eens met 21,5%. Vandaag stelt men voor het aantal keuringsuren tot een vierde van wat er overbleef te brengen.

Waarom kan het IVK niet het principe van de communicerende vaten toepassen? Dat ligt toch in de lijn van de partijfilosofie van de minister. Er zijn immers overschotten in andere takken van het IVK. Sommige sectoren brengen nu eenmaal meer op dan andere. Niet alle sectoren kunnen over eenzelfde kam worden geschoren. Men kan toch het principe van solidariteit van de «armere» en de «rijke» sectoren toepassen. Tekorten in de ene sector kunnen worden opgevangen door overschotten in de andere. Zo zou men een heel ander beeld krijgen. Als men keuringsrechten van de hele visverwerkende sector in Zeebrugge verrekent, dan komt men tot een overschot van 8,6 miljoen frank, maar in de vismijn zelf van Zeebrugge heeft men een tekort. Ook de zwakkere elementen worden in Zeebrugge gecompenseerd door de sterkere.

De heer De Coster, voormalig leidend ambtenaar van het IVK, schreef in zijn inleiding bij het jaarverslag 1995 dat, hoewel in principe elke sector zoveel mogelijk zelfbedruipend moet zijn, solidariteit tussen de sectoren aangewezen is als dit de leefbaarheid ervan garandeert. Deze uitspraak komt neer op een erkenning van het principe van de communicerende vaten en houdt de poort open voor een zeer vage toepassing ervan. Graag kreeg ik hierover enige duidelijkheid.

De keuring kan enkel zelfbedruipend zijn, wanneer men in voldoende keuringsuren voorziet. In Zeebrugge werden in 1995 3 817 uren gepresteerd, wat 4 665 740 frank opleverde. In 1996 zakte dit cijfer tot 3 225 uren met een logische daling in de opbrengst tot 3 994 800 frank.

*De heer Moens, ondervoorzitter,
treedt als voorzitter op*

In 1996 had men nog 3 225 uren met een gedaalde opbrengst van 3 994 800 frank. Voor 1997 raamt men het aantal uren op 3 000, met een opbrengst van 3 660 000 frank, dus ruim 1 000 000 minder dan twee jaar geleden.

Op deze manier is de vicieuze cirkel rond. Hoe kan men dan nog vragen dat de keuringen zelfbedruipend zouden zijn?

Er is niet alleen kritiek op het aantal uren keuring, maar ook op de door het IVK gehanteerde controletechnieken. In het licht van de evoluties in andere sectoren, is het misschien aangewezen de gebruikte technieken te onderwerpen aan een externe evaluatie. Er kan misschien ook worden overwogen andere toetsings-elementen in te voeren, zoals ISO-normen, of integrale kwaliteitszorg. Dat zou een vergelijking tussen Oostende en Zeebrugge misschien kunnen objectiveren.

Onlangs maakte de minister nog bekend dat bij het Instituut voor Veterinaire Keuring aan de top een en ander zou veranderen. Er zouden twee, misschien zelfs drie, leidende ambtenaren worden aangeworven. In de Ministerraad is inmiddels beslist dat het er twee zullen zijn. Ik heb geen problemen met die uitbreiding aan de top, maar ik vraag mij wel af waarom aan de basis moet worden ingekrompen.

Ik maak even een vergelijking met de vleessector waar de situatie dramatisch is. Met de TrageX-Gel-affaire sloeg België in het buitenland echt wel een slecht figuur. Ik wil grif aannemen dat het IVK een fulltime manager nodig heeft. Het is duidelijk bewezen dat de controle in de vleessector nu bij wijze van steekproef dient te gebeuren. Degenen die wensen te frauderen, kunnen de zaken immers perfect inschatten. Hoe streng men ook wil optreden, er is altijd een manier om de controles te omzeilen onder meer omdat

men weet dat de inzet en de middelen beperkt zijn. Ik geef toe dat het niet gemakkelijk is. Er zijn immers drie ministeries bij betrokken: Landbouw, Volksgezondheid en Economische Zaken. De nieuwe leiding van het IVK heeft hier een belangrijke coördinerende taak. Een IVK naar model van de Amerikaanse *Food and Drug Administration* kan hier uitkomst bieden.

Een omschakeling naar het Amerikaans model zou de controles heel wat efficiënter maken en de volksgezondheid beter beschermen. Nu riskeert de minister in Brussel een loodzware administratie uit te bouwen, terwijl de basis wordt verzwakt.

Ik heb dan ook de volgende concrete vragen.

Hoe verantwoordt de minister het reduceren van de keuringsuren in de vissector, wetende dat dit volksgezondheid in gevaar brengt?

Één voltijdse dierenarts-viskeurder in Zeebrugge kan de hoeveelheid aangevoerde vis niet aan zonder daarbij toegevingen te doen op het vlak van de volksgezondheid. Hij kan hoogstens aanwezig zijn in de mijn. Aan een echte keuring, met onder meer de soms absoluut noodzakelijke laboratoriumanalyses, komt hij nooit toe.

Hoeveel steekproeven werden er in 1994, 1995, 1996 en 1997 uitgevoerd en wat is de verhouding tussen de hoeveelheid gecontroleerde vis en de totale hoeveelheid aangeboden vis per jaar? Blijven de afwijzingspercentages constant?

Welke gevolgen zal de vermindering van de keuringsuren hebben voor de hoeveelheid gekeurde vis en hoe zal dit zich verhouden tot het totaal van de aangevoerde vis? Hoe groot zal het percentage zijn dat werkelijk zal worden gekeurd? Is een kleine steekproef nog wel representatief en blijft de volksgezondheid gegarandeerd als slechts een kleinere hoeveelheid vis wordt gekeurd?

Hoe staat de minister tegenover het alternatieve voorstel dat door de keurders zelf werd ingediend? Ik wijs er nogmaals op dat de minister op 9 december, in zijn antwoord op een vraag van een collega-apotheker in de Kamer heeft geantwoord dat hij niet op de hoogte was van een dergelijk tegenvoorstel. Hoe staat de minister tegenover het feit dat een aantal contractuele keurders in Oost-Vlaanderen zal moeten gaan werken zodat ze hun werk niet meer kunnen combineren met hun eigen praktijk? In welke mate is de Volksgezondheid gegarandeerd bij een hals keuringsritme zoals dat in Oostende, dat de minister als maatstaf vooropstelt? Wat is de verhouding tussen het aantal keuringsuren op de boten en het aantal keuringsuren in de mijn? Kan de minister een vergelijking maken met het buitenland?

Hoe zal de minister het principe van «zelfbedruipendheid» toetsen aan de keuring in de mijn of aan de keuring in de volledige vissector, met name op de boot, in de mijn en in de visverwerkende industrie?

Hoe verantwoordt de minister dat het hoofdbestuur van één halftijdse ambtenaar tot twee ambtenaren zal worden uitgebreid waardoor het hoofdbestuur op een centralistische manier wordt uitgebreid en de keuringen aan de basis worden ingekrompen?

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Weyts.

De heer Weyts (CVP). — Mijnheer de voorzitter, op 9 oktober jongstleden vernamen de IVK-viskeurders van Nieuwpoort, Oostende en Zeebrugge van hun leidend ambtenaar dat het aantal keuringsuren krachtens een nieuwe regeling tot een vierde van het vroegere aantal zou worden teruggebracht. Voor Zeebrugge betekent dit concreet dat de vier dierenartsen met opdracht verdwijnen en dat het keurwerk nog slechts door één ambtenaar-keurder wordt uitgevoerd. Aangezien de viskeurders met een dergelijke beslissing gezinszins kunnen akkoord gaan, dienden zij een tegenvoorstel in.

De keurders zijn het erover eens dat de door het IVK voorgestelde reductie een efficiënte keuring zo goed als onmogelijk maakt. Op het ogenblik is Zeebrugge de enige vismijn waar nog stalen worden geanalyseerd. In Oostende heeft men hiervoor geen tijd meer. Op grond van de naakte cijfers lijkt er tussen beide mijnen dan ook een verschil in keuringsproductiviteit te bestaan.

Moet het keuren van vis geen rekening houden met criteria van betrouwbaarheid en wetenschappelijkheid? Gaat het IVK met deze afbouw van de viskeuring niet regelrecht in tegen zijn eigen bestaansredenen, namelijk het voor menselijke consumptie geschikt verklaren van waren van dierlijke oorsprong? Is de minister bereid te erkennen dat een kwaliteitsvolle viskeuring noodzakelijk is en dat het aantal uren viskeuring bijgevolg op het huidige niveau moet worden gehandhaafd?

De voorzitter. — Het woord is aan minister Colla.

De heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen. — Mijnheer de voorzitter, er gebeuren in dit land soms merkwaardige dingen. De problematiek van de viskeuring is er daar één van.

Begin oktober van dit jaar heeft de leidende ambtenaar van het IVK aan het hoofd van de betreffende keurkring een circulaire gestuurd met inderdaad een nieuw schema. Deze circulaire is duidelijk voor iedereen die Nederlands kan lezen. Er staat in dat het om een voorstel gaat en dat voor de implementatie ervan wordt gewacht op kritieken, reacties en tegenvoorstellen. De maatregelen waarover de heer Devolder en de heer Weyts zich beklagen, zijn nog niet van toepassing.

Twee dagen geleden heb ik in de Kamer vragen beantwoord met betrekking tot dit onderwerp. Op dat ogenblik had het IVK nog geen enkele reactie ontvangen. Er waren al wel documenten verzonden naar de pers en naar parlementsleden. Is dat niet merkwaardig? Ik vraag dat op basis van een voorstel dat begin oktober werd medegedeeld, reacties en opmerkingen worden gericht tot de verantwoordelijke op het hoofdbestuur teneinde een dialoog op gang te brengen. Waarom bereiken deze reacties mij via de pers en via vragen van parlementsleden en niet via mijn administratie? Ik twijfel uiteraard niet aan de goede bedoelingen van de parlementsleden.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de voorzitter, sta mij toe de minister erop te wijzen dat de procedure die de administratie aan het IVK oplegt, even ingewikkeld is als die bij de legeradministratie. Het spijt mij dat te moeten zeggen.

De heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen. — Ik begrijp niet wat er ingewikkeld is aan die procedure. De circulaire vermeldt slechts één adres, namelijk dat van het hoofdbestuur, en zij werd ondertekend door de leidend ambtenaar. Mag ik dan niet veronderstellen dat het hoofd van de keurkring weet tot wie hij zijn antwoord moet richten? Is het ook niet normaal dat hij in zijn keurkring met de keurders overleg pleegt?

Ik wil zeer duidelijk zijn: de hervorming is nog niet goedgekeurd. Er werd een voorstel gedaan. Wij wachten op reacties en zijn bereid tot dialoog.

Voorts wil ik erop wijzen dat sommige zaken wel eens over het hoofd worden gezien. Men mag mij niet verwijten dat ik bedrijven die op het eerste gezicht productiever zijn dan andere, op de ene of de andere manier tracht te bevoordelen. Ik stel wel vast dat er nauwelijks reacties komen van de keurders van Oostende, maar dat Zeebrugse keurders wel degelijk hebben gereageerd. De omstandigheden om te keuren op het vlak van de grootte van de loten en de infrastructuur zijn beter in Zeebrugge dan in Oostende. Nochtans wordt er in Oostende per uur 7 425 kg vis gecontroleerd en in Zeebrugge 4 252 kg. Ik beweer uiteraard niet dat cijfers alles kunnen verklaren, maar dit opvallende verschil doet vragen rijzen. Deze gegevens moeten nader worden onderzocht.

Ik stel herhaaldelijk vast dat de belangen van een goede keuring en van de volksgezondheid niet altijd parallel lopen met de individuele belangen van de dierenarts met opdracht, die graag zoveel mogelijk uren keurt. Vaak gebeurt het dat in Zeebrugge vijf of zes keurders elkaar voor de voeten lopen. Dat is weggesmeten geld. Ik dring niet aan op een ondraaglijke productiviteit, maar van contractuele zelfstandigen verwacht ik wel dat de productiviteit in Oostende en in Zeebrugge vergelijkbaar is.

Europa verplicht ons — terecht — een zekere heroriëntatie te overwegen. Tot nu toe wordt vis enkel gecontroleerd in de vismijn. Daar kan men in feite enkel de versheid controleren. Wij

zullen voortaan ook controles moeten uitvoeren op de boten zelf. Het is namelijk niet onbelangrijk te weten of een vissersboot voldoende is uitgerust voor de behandeling van de vis van het moment van de vangst tot de aankomst in de vismijn. Dat controlerestadium bestaat op het ogenblik niet. Minimum drie uur per jaar en per boot zullen naar die controle gaan. Meer keuringsuren op de boot zou niet in verhouding zijn met de voorgestelde vermindering van het aantal keuringsuren in de vismijn. Ik heb ook in de Kamer gezegd dat ik het voorstel om te verminderen iets te drastisch vind. Ik wacht op reacties van de mensen op het terrein en ik ben bereid daarover te discussiëren. Zo maar beweren dat de bestaande toestand behouden moet blijven, gaat echter niet op. De cijfers van de productiviteit bewijzen dat.

Een ander element is het zelfbedruipend karakter van elke sector. Europa verplicht ons ertoe ervoor te zorgen dat elke subsector zelfbedruipend is. Men wil aldus elke vorm van verdoken subsidiëring van bepaalde sectoren vermijden. Een indirecte subsidiëring van onze vissector zou immers concurrentievervalsend zijn ten opzichte van de vissector in andere landen. Men roept hier het principe in van de communicerende vaten. Als men de redenering dat de vissector moet kunnen steunen op de solidariteit van andere voedingssectoren, toepast op de vleessector, zal men van een kale reis terugkomen. In de pluimvee­sector draait de internationale concurrentie rond enkele franken per kip. De vleessector is bijzonder exportgevoelig. Elke supplementaire last die wordt gelegd op de vleessector zal daar ongetwijfeld op afgrijzen worden onthaald.

Het ligt dus helemaal niet voor de hand om af te stappen van het principe van «zelfbedruipendheid», vooral omdat alle subsectoren in ons land hoe dan ook reeds hebben af te rekenen met supplementaire lasten. België is immers het enige land waar de staatskas niet één frank toesteeft aan de financiering van zijn Instituut voor Veterinaire Keuring. De algemene kosten van het IVK worden dus gespreid over de diensten voor controle en keuring van de subsectoren. *In tempore non suspecto* heeft een begrotingsminister die het goed meende, deze subsidies afgeschaft. Ik werp hem daarvoor niet eens een steen.

De heer Devolder (VLD). — Toch werd er meer dan een miljard frank overgedragen.

De heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen. — Gezien de scherpe exportconcurrentie is het niet denkbaar op het principe van de «zelfbedruipendheid» terug te komen.

Verder mag men zijn kritiek op het voltijds maken van de twee tot nu toe halftijdse leidinggevende ambtenaren niet overdrijven. Het gaat niet op om de besparingen op de prestaties van de DMO's, de dierenartsen met opdracht, als een gevolg van deze beslissing af te schilderen.

Bij de oprichting van het IVK, lang vóór mijn ambtstermijn, is men op zoek gegaan naar bekwaame topambtenaren. Dat was geen eenvoudige opdracht en er werd beslist om de leiding toe te vertrouwen aan een hoge ambtenaar van het departement van Sociale Zaken en Volksgezondheid. Uit zorg voor het taalevenwicht ging de voorkeur uiteindelijk uit naar twee halftijdse opdrachten, elk in een taalrol.

De heer Devolder vergist zich wanneer hij beweert dat de personeelsformatie op dat niveau werd opgetrokken van een halftijdse tot twee voltijdse opdrachten. De heer De Coster en zijn adjunct hebben hun hoofdopdracht feitelijk elders; de eerste heeft de leiding over de gezondheidsector en de tweede over de eetwaren­controle. Ik ben van mening dat beide ambtenaren de jongste jaren niet alleen goed hebben gewerkt, maar ook meer dan hun halftijdse opdracht formeel vereiste.

Als de zee kalm is, loopt een en ander gesmeerd. Dan kan die personeelsformatie volstaan. Wanneer het departement echter van de ene crisissituatie op de andere afstevent, van de dulle koeien over de vleesfraude naar de hervorming van het IVK, dan is dit voor beide ambtenaren niet langer doenbaar. In overleg met hen werd beslist de personeelsformatie tot twee voltijdse krachten op te trekken. Deze beslissing lag echter niet ten gronde aan de besparingen in de prestaties van de keurders op het terrein.

Op de meer concrete vragen met betrekking tot de percentages afgekeurd bij de aanvoer van vlees zal ik uitgebreide cijfertabellen aan de vraagsteller laten geworden. Toch kan ik hem verzekeren dat het percentage vrij stabiel blijft en schommelt van 0,08 % in 1993 tot 0,1 % in 1996.

Zelfs indien de strenge bepalingen van de omzendbrief onverkort zouden worden uitgevoerd, dan kunnen de controles in de vissector in België de vergelijking met andere landen glansrijk doorstaan. Dat mag echter geen reden tot zelfgenoegzaamheid zijn. Wij moeten ons blijven inspannen om die kwaliteit te behouden. Toch mag het criterium enkel de volksgezondheid zijn en niet het maximaal inzetten van dierenartsen met opdracht, want dat zou uiteindelijk nadelig zijn voor de concurrentiepositie van de sector.

Er werd ook de vraag gesteld naar een IVK naar het model van de *American Food- and Drugadministration*. Ook op dat vlak ben ik vragende partij. Om te beginnen met Volksgezondheid heb ik voor mijn eigen administratie al een rapport gevraagd. Dit is echter een historisch discussiepunt tussen Volksgezondheid en Landbouw, wat uiteraard geen verwijt aan mijn collega van Landbouw is. Ik ben in elk geval bereid een externe audit te vragen om het geheel eindelijk te reorganiseren, maar de nodige politieke beslissingen worden mijns inziens beter bij de start van een nieuwe legislatuur genomen. Men zou bijvoorbeeld een onafhankelijke instantie kunnen oprichten waarmee de twee departementen relaties hebben en waarin zij controle­mogelijkheden houden en die de keuring in de verschillende sectoren organiseert.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Devolder.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de voorzitter, het verwondert mij toch dat de minister beweert nog geen tegenvoorstel ontvangen te hebben. Ik ben zelf ook niet over één nacht ijs gegaan. Ik heb informatie gevraagd aan de betrokken sector en heb kopies van de documenten gekregen. De brief van het IVK met referentie IVK-VDB 170S2/189.97 van 9 oktober 1997 is op 13 oktober in Zeebrugge aangekomen en reeds op 15 oktober hebben de keurders aan hoofdinspecteur-directeur Van den Branden een antwoord gestuurd. Het is een zeer lijvig document en ik zal het dus niet voorlezen, want dat zou ons vele uren kosten. Op de vragen van het IVK wordt in elk geval zeer grondig geantwoord. Ik kan met een deel van de argumenten — ik benadruk een deel — akkoord gaan. Wij zijn nu bijna half december. Ik geef de minister dan ook de raad eens de doorstroming in de administratie van het IVK te bekijken.

De heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen. — Mijnheer de voorzitter, ik zal onderzoeken of het juist is wat de heer Devolder zegt. Ik heb dit enkele dagen geleden nagevraagd, toen ik op soortgelijke vragen in de Kamer moest antwoorden en kreeg toen andere informatie. Indien echter de brief van IVK op 13 oktober is toegekomen en er op 15 oktober inderdaad al een antwoord was, dan vind ik dat voor een gefundeerd antwoord toch wel bijzonder vlug.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de voorzitter, die mensen kennen hun sector. Zij verzorgen al zovele jaren de keuring. In het voorjaar, *in tempore non suspecto*, werd er overigens al een voorstel tot aanpassing gedaan. Toen was er nog op geen enkel vlak herrie. In het antwoord aan het IVK wordt dan ook de vraag gesteld hoe het komt dat dat voorstel nog niet aan bod is gekomen. Er is dus een antwoord en als de minister dat nog niet in zijn bezit heeft, dan moet hij zijn diensten aan een onderzoek onderwerpen.

De minister is geen voorstander van een ondraaglijk hoge productiviteit. Ik heb hem ook niet verweten dat hij een dergelijke productiviteit eist. Wil men de viskeuring volgens het boekje doen, dan zijn de procedures duidelijk. Eerst is er een keuring van de vis die uit zee wordt aangevoerd. Vervolgens is er de controle tijdens het lossen, sorteren en wegen van de vis en de controle op het afrijzen en het onderhouden van de koudeketting. Dan volgen monsternames, fysische proeven, desnoods chemische proeven en een organoleptische keuring. Daarnaast is er ook nog keuring op ingevoerde vis, ingevroren vis dus.

Voorts blijf ik erbij dat de sector in een groter geheel gezien zelfbedruipend is.

Tenslotte wil ik de minister een waarschuwing meegeven. Alvorens mijn vraag te stellen heb ik mij de moeite getroost om tijdens een week-end de werkomstandigheden in de viskeuring te observeren. Hoewel dit nu niet speciaal ter discussie staat, wil ik verwijzen naar de keuring van diepvriesscampi's. Zeebrugge krijgt internationaal heel wat scampi's aangevoerd. Er bestaan drie keuringsprocedures. Sommiger geresumeerd zijn die: een, een zeer strenge controle, twee, een minder strenge controle en drie, vrijstelling van controle. Dan moet enkel een document worden ingevuld.

Als wij vaststellen dat firma's die scampi's invoeren plots zonder aanwijsbare redenen van sector één naar sector drie overschakelen, dan denk ik dat ik aan de bevoegde diensten mag vragen wat daar de motivering voor is. Vooral de scampi's die uit Indië worden ingevoerd vallen onder de derde keuringsprocedure. Het gevolg is dat andere landen zoals Bangladesh, Cambodja, China en Pakistan uitvoeren via Indië.

Als deze scampi's werkelijk worden gekeurd dan stelt men bacteriële besmetting vast, evenals besmetting door vibrio-cholera en salmonella-typha. Achteraf kunnen deze besmettingen perfect chemisch weggevoerd worden door blanchering en toevoeging van chemicaliën. Ik heb de indruk dat er bij de administratie een en ander verkeerd loopt. De keurders willen goed werk verrichten, maar krijgen daartoe niet altijd de mogelijkheid. Ik hoop dat de minister daar wat aan zal doen.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Weys.

De heer Weys (CVP). — Mijnheer de voorzitter, de minister heeft voor zijn antwoord een heleboel documentatie gebruikt. Is hij bereid deze aan de heer Devolder en mijzelf te bezorgen?

M. le président. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

VRAAG OM UITLEG VAN MEVROUW SÉMER AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN PENSIOENEN OVER «HET NIET MEER ERKENNEN VAN HET ANTWERPSE PROJECT 'GEZONDHEIDSBEVORDERING BIJ INJECTERENDE GEBRUIKERS'»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE MME SÉMER AU MINISTRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DES PENSIONS SUR «LA CESSATION DE L'AGRÉMENT DU PROJET ANVERSOIS 'GEZONDHEIDSBEVORDERING BIJ INJECTERENDE GEBRUIKERS'»

De voorzitter. — Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Sémer aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen.

Het woord is aan mevrouw Sémer

Mevrouw Sémer (SP). — Mijnheer de voorzitter, onlangs vernamen wij dat het GIG-project, «Gezondheidsbevordering bij Injecterende Gebruikers», van Free Clinic te Antwerpen niet langer zal worden erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse minister van Volksgezondheid, mevrouw Demeester. Dit preventieproject wordt nochtans nationaal en internationaal gewaardeerd en gelauwerd.

Het project kadert perfect in de opdracht van Free Clinic als een behandelings- en opvangcentrum voor drugsgebruikers. Het is gestart om de verspreiding van HIV onder injecterende drugsgebruikers tegen te gaan, maar het heeft ook aandacht voor andere injectierisico's zoals overdosis, huidinfecties en hepatitis B en C. Free Clinic vervulde een voortrekkersrol door het organiseren van het eerste nationaal symposium over het ernstige en sterk onderschatte gezondheidsprobleem van hepatitis C.

De besmetting met het C-virus gebeurt hoofdzakelijk via het bloed. Sedert 1990 wordt alle bloed gescreend op hepatitis C. Onderzoek bracht echter aan het licht dat meer dan de helft van de

geïnfekteerden chronisch drager is van het virus zonder dat de symptomen ervan zich manifesteren. Deze komen soms pas na tientallen jaren na de besmetting aan de oppervlakte. Bovendien verloopt het merendeel van de hepatitisinfecties asymptomatisch, zodat een aantal personen zich niet bewust zijn van hun besmetting.

De Wereldgezondheidsorganisatie schat dat op het ogenblik 3 % van de wereldbevolking met het C-virus geïnfecteerd is en dat er ruw geschat 200 miljoen chronische dragers zijn die het risico lopen levercirrose en leverkanker te ontwikkelen. Elk jaar worden in de Europese Unie nagenoeg 250 000 nieuwe gevallen van hepatitis C ontdekt. Onderzoek leert ook dat intraveneus drugsgebruik veruit de belangrijkste risicofactor vormt. Een groot deel van de geïnfekteerden zijn inderdaad drugs- of ex-drugsgebruikers.

Als resultaat van bovengenoemd symposium werden een aantal engagementen aangegaan voor bijkomend onderzoek. Toch valt in Vlaanderen het enige specifieke project met intraveneuze drugsgebruikers, voor wie aids en hepatitis C belangrijke gezondheidsproblemen vormen, nu weg.

Is de minister zich bewust van de bedreiging voor de volksgezondheid door de maatregel van de Vlaamse minister van Gezondheidsbeleid? Ziet de minister een kans om dit project met federale middelen te subsidiëren, zodat het zo snel mogelijk kan worden voortgezet en de opgebouwde knowhow en netwerkverbanden niet teloorgaan? Via de pers vernam ik dat de minister twee aidsprojecten steunt. Acht hij het mogelijk steun te verlenen aan het onderzoeksproject inzake hepatitis C waarover ik het daarnet had?

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Devolder.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij volkomen aan bij mevrouw Sémer.

Wij stellen vast dat ons land een bijzonder verward drugsbeleid kent. Dit is wellicht gedeeltelijk te wijten aan de staatsvorming. Preventie behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen, terwijl de subsidiëring van projecten in dit domein via federale kanalen verloopt. Enkele weken geleden heb ik de minister van Justitie ondervraagd. De aanleiding hiertoe was het congres «Drugsbeleid 2000» te Gent, waar onze federale excellenties naar mijn gevoel een beetje uit de bol gingen. Zij hadden het daar immers reeds over een project voor gratis heroïneverstrekking in Luik, terwijl in de Senaat de discussie over het voorstel van de heer Lallemand inzake de substitutie door methadon nog niet is afgerond en er dus zelfs nog geen wettelijk kader is voor die praktijk.

Bovendien kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat er een soort ideologische oorlog wordt gevoerd op de rug van de verslaafden, wat ik ten zeerste betreurt. In haar tienpuntenprogramma plant de federale regering immers de oprichting van medisch-sociale opvangcentra voor drugsgebruikers. Ongeveer de helft daarvan zijn ondertussen opgestart. Ik betreurt dat er ook centra worden geopend op plaatsen waar reeds goede initiatieven bestaan. In Brugge en op heel wat andere plaatsen verricht «De Sleutel» bijvoorbeeld zeer goed werk. Het feit dat dit initiatief niet helemaal pluralistisch is, mag mijns inziens geen reden zijn om op dezelfde plaats een ander centrum op te richten. Concurrentie tussen regeringsinitiatieven en privé-initiatieven is in dit domein uit den boze. De regering zou er beter aan doen haar middelen te concentreren in de regio's waar nog niets bestaat.

De voorzitter. — Het woord is aan minister Colla.

De heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen. — Mijnheer de voorzitter, de heer Devolder heeft de vraag van mevrouw Sémer over hepatitis C opengetrokken tot een debat over het hele drugsbeleid. Tussen die twee is er natuurlijk een hemelsbreed verschil.

Alvorens aan de vragen van mevrouw Sémer te beginnen, wil ik eerst een paar opmerkingen maken bij de toevoegingen van de heer Devolder.

Als de heer Devolder zegt dat de federale ministers tijdens het colloquium over drugs in Gent uit de bol zijn gegaan, dan moet ik dat weerleggen. De federale ministers zaten allemaal op dezelfde golflengte inzake de projecten van heroïneverstrekking die in Luik en in Nederland worden voorgesteld. Zij waren bereid alle voorstellen te onderzoeken die drugsverslaafden van hun verslaving kunnen afhelpen. Zij waren dus ook bereid het heroïneproject verder te onderzoeken. Ik heb hen toen verteld dat ik contact had opgenomen met mijn Nederlandse collega Borst om te zien hoe het project daar evolueert en dat ik de resultaten in andere landen naga.

Voorts heb ik er ook op gewezen dat wij eerst moeten leren gaan en dan pas leren lopen. Met andere woorden, er moet eerst een wettelijk kader worden gecreëerd om aan heroïneverslaafden methadon te verstrekken. Het project van gratis heroïneverstrekking moet zich enkel richten tot degenen die heel erg verslaafd zijn.

In het begin van deze legislatuur diende de regering amendementen in op een wetsvoorstel dat in de Senaat was ingediend. Ik pleit er al bijna twee jaar voor dat de Senaat het probleem in de bevoegde commissie zou bespreken en tot besluitvorming terzake zou overgaan. Tot daar mijn commentaar over het colloquium in Gent.

Ik zal nu met enige schroom antwoorden op het probleem dat collega Sémer aankaartte. Ik wil immers geen kritiek spuien op collega's die beslissingen nemen op gemeenschaps- of gewestniveau. Ik zal enkel een paar puntjes op de i zetten. Zoals mevrouw Sémer zei, verricht Free Clinic onderzoek naar hepatitis C. De hoofdactiviteit van Free Clinic is echter hulpverlening. Daarnaast verstrekken zij informatie over aids en doen op dit vlak ook aan preventie. In dat kader verrichten zij onderzoek naar hepatitis C.

De hoofdactiviteit, de hulpverlening, werd tot voor kort niet gesubsidieerd. Onlangs besliste het RIZIV die therapeutische hoofdactiviteit te financieren. Het stelt nu 25 miljoen per jaar ter beschikking van Free Clinic.

Het is echter verkeerd ervan uit te gaan dat de 25 miljoen die Free Clinic van de federale overheid voor hulpverlening ontvangt, volstaan. Het federale geld mag immers niet gebruikt worden voor aidspreventie, want preventie is geen gemeenschapsbevoegdheid en kan dus niet worden gesubsidieerd door de federale overheid. Het geld dat naar Free Clinic gaat voor hulpverlening, moet dus ook alleen effectief daarvoor worden aangewend. Dat argument kan bijgevolg niet worden gebruikt om de financiering voor de preventie stop te zetten. Ik kan er niet over oordelen of die stopzetting al dan niet terecht is want daarvoor is mijn Vlaamse collega bevoegd.

Op de vraag of de federale overheid nog mogelijkheden heeft om aan preventie te doen, moet ik ontkennend antwoorden. Wat is de definitie van preventie? Wanneer de federale minister van Volksgezondheid een informatiecampagne opzet, doet hij daarmee ook aan preventie. Hij mag dat wel, maar hij moet daarbij dan wel erg algemeen blijven. Hij mag bijvoorbeeld geen informatiecampagne voeren over het beperkte project Free Clinic.

De minister van Binnenlandse Zaken is bereid te onderzoeken of nog middelen ter beschikking kunnen worden gesteld voor de supplementaire activiteiten van Free Clinic. Indien hij daarin echter te ver gaat, wat al gebeurd is, krijgt hij van de gemeenschappen de kritiek dat hij bezig is met het hernationaliseren van het beleid. Deze zaak is dus niet zo eenvoudig.

Ik deins er niet voor terug om in het openbaar te zeggen dat velen denken dat een verdere defederalisering van Volksgezondheid een onomkeerbare beweging is. Ik ben daar niet enthousiast over. De mensen die op het terrein werken en de patiënten hebben er immers geen boodschap aan dat de federale minister zich onbevoegd moet verklaren. Maar goed, wij zijn nu echter eenmaal gebonden aan een institutioneel kader.

De federale departementen Begroting en Volksgezondheid stellen op jaarbasis ongeveer 190 miljoen ter beschikking van het FWO, vroeger NFWO, voor wetenschappelijk onderzoek. Wij moeten daarmee echter weer voorzichtig zijn, want fundamenteel onderzoek behoort niet meer tot de bevoegdheid van de federale overheid. We blijven dat echter doen met slechts beperkte richtlijnen voor de aanwending. Ik ben ervan overtuigd dat die gelden

in het verleden goed werden gependeed, onder meer aan projecten die door universiteiten worden ingediend. Vorig jaar heb ik voor de eerste keer geëist dat een deel van die subsidie zou worden aangewend voor wetenschappelijk onderzoek naar diabetes. Ik zou willen voorstellen een voorranglijst op te stellen. Hepatitis C zou daar zeker op moeten staan. Naar aanleiding van de vraag om mevrouw Sémer zal ik onderzoeken of ik geen richtlijn kan geven om een deel van het bedrag dat in 1998 aan het FWO zal worden geschonken, te spenderen aan onderzoek naar hepatitis C.

De voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Sémer.

Mevrouw Sémer (SP). — Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat de Vlaamse minister voor het Gezondheidsbeleid heeft verwezen naar het federale niveau voor het verwerven van fondsen voor preventie.

Wij weten allemaal dat RIZIV-gelden niet mogen worden gebruikt voor de preventie. Het is alleen jammer dat door de stopzetting van de Vlaamse subsidies mensen in de kou komen te staan. Kan minister Colla de gemeenschapsminister ter gelegenheid van interministeriële contacten niet tot betere inzichten brengen? Gelet op de gevolgen van deze ondoordachte maatregel voor de volksgezondheid lijkt mij de aangewezen persoon om hiertegen op te treden.

Tevens vraag ik de minister om bij het bepalen van de prioriteiten voor de research rekening te houden met het feit dat dit een zeer grote prioriteit is. In de wetenschappelijke literatuur heeft men het over een «ontwakende en gevaarlijke reus» wanneer men over hepatitis C spreekt. Er bestaat geen vaccin voor en geen adequate behandelingswijze. Aan diverse universiteiten is men met experimenten bezig waarbij een kankermedicijn met een aidsmedicijn wordt gecombineerd. De prognoses wat de resultaten van deze experimenten betreft zijn zeer onduidelijk.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER GORIS AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE COMMUNICATIEPROBLEMEN EN DE VERLOFREGLING VAN ONZE BELGISCHE MILITAIRES (BELCONDET III) IN BOSNIE»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. GORIS AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LES PROBLÈMES DE COMMUNICATION ET LE RÉGIME DE CONGÉ DE NOS MILITAIRES BELGES (BELCONDET III) EN BOSNIE»

De voorzitter. — Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Goris aan de minister van Landsverdediging.

Het woord is aan de heer Goris.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, op maandag 24 november jongstleden bracht ik ter afsluiting van mijn opdracht als OVSE-waarnemer bij de parlementsverkiezingen in de Bosnisch-Servische Republiek een onaangekondigd bezoek aan onze troepen in Visoko. Het Belgisch-Luxemburgs detachement binnen de Beluga-groep, waarvan naast België en Luxemburg ook Griekenland en Oostenrijk deel uitmaken, bestaat op het ogenblik uit 82 manschappen, 59 Belgen en 23 Luxemburgers.

Na gesprekken met een aantal officieren en manschappen ter plaatse, heb ik twee belangrijke problemen vastgesteld: de gebrekkige telefoonverbindingen met België en de rigide verlofregeling voor onze militairen in ex-Joegoslavië.

De enige mogelijkheid voor de Belgische manschappen om vanuit het Beluga-kamp contact op te nemen met hun familieleden in België is een simplex-lijn via teledata, waarlangs een normale communicatie onmogelijk is. Een simplex-lijn werkt slechts in één richting tegelijk, zodat sprekers aan elke zijde iedere zin met

«over» dienen af te sluiten alvorens de gesprekspartner kan antwoorden. Men kan zich het gesprek van de vader-militair in Bosnië met zijn dochter van vijf in België voorstellen.

Bovendien is deze lijn regelmatig buiten dienst. In oktober is ze vier dagen onbruikbaar geweest. In een gesprek met de officieren te velde, werd me duidelijk dat de werksfeer erg onderhevig is aan de mogelijkheid om met de familie thuis te communiceren. Ze verslecht aanzienlijk als de manschappen hun familie helemaal niet kunnen bereiken. Dit geldt des te meer in de kerst- en eindejaarsperiode.

De andere detachementen binnen de Beluga-groep beschikken daarentegen over klassieke en betaalbare communicatiemiddelen om contact te houden met het thuisfront. Op het ogenblik heeft het Luxemburgse detachement een overeenkomst met de Luxemburgse PTT, zodat aan binnenlands tarief met familie kan worden getelefoneerd.

Ook de Oostenrijkers en de Grieken hebben via de PTT van Sarajevo een aparte telefoonlijn laten aanleggen naar hun detachement. Zij genieten van een speciale regeling voor de kosten. De frustratie van de Belgen is dus begrijpelijkerwijze erg groot.

Dit probleem kan worden opgelost door voor onze militairen een normale telefoonverbinding naar het Beluga-kamp tot stand te brengen. De kostprijs voor de aansluiting op de lijn bedraagt 26 000 frank en de aansluiting kan volgens onze transmissiespecialisten ter plaatse in enkele dagen worden uitgevoerd. De manschappen zijn bovendien bereid de gesprekskosten integraal zelf te betalen. Het probleem werd reeds gesignaleerd aan het Militair Operatiecentrum — C Ops — te Brussel dat wegens de kostprijs echter negatief heeft gereageerd.

Belcondet III, het huidige detachement, zal ongetwijfeld worden opgevolgd door bijkomende Belgische missies. Belcondet IV arriveert op 9 januari 1998 en Belcondet III beëindigt zijn missie op 14 januari 1998. Beide detachementen zijn vijf dagen samen ter plaatse teneinde de overgang te vergemakkelijken. Belcondet V wordt intussen voorbereid. Ik dring er bij de minister op aan te investeren in deze telefoonverbinding. Daarnaast verzoek ik hem te onderzoeken of er een regeling kan worden uitgewerkt met Belgacom, naar het voorbeeld van de Luxemburgse regeling. Op die manier zouden onze manschappen kunnen genieten van een betaalbare en vlotte communicatie met het thuisfront, wat de motivatie en de werksfeer volgens de officieren ten goede komt.

Een tweede probleem betreft de verlofregeling. De Belgische militairen zijn de enigen die verplicht zijn hun verlof op te nemen in ex-Joegoslavië. De militairen van alle andere detachementen van de Beluga-groep mogen hun verlof opnemen in hun eigen land. De minister verdedigt deze strenge verlofregeling in ex-Joegoslavië door te verwijzen naar een VN-nota, die met deze operatie echter niets te maken heeft en die volledig is achterhaald. Waarom is de regeling voor de Belgen zo streng? De tijdsduur van de missie van de Belgen verschilt niet wezenlijk van die van de andere detachementen. De Belgen zijn vier maanden aanwezig in ex-Joegoslavië, terwijl de Grieken en de Oostenrijkers er gemiddeld vijf tot zes maanden verblijven.

Vorig jaar reeds, op 10 juli 1996, heb ik dit probleem bij de minister aangekaart. Toch werden er nog geen alternatieven of oplossingen voor dit sociaal probleem gezocht. Ik herhaal mijn verzoek aan de minister om de Belgische manschappen vanaf Belcondet IV, indien zij dit wensen, hun verlof te laten opsparen en te laten opnemen in hun eigen land, zoals het de gewoonte is bij de overige buitenlandse detachementen.

Ten slotte is er een personeelsprobleem betreffende de transmissiepermanentie. Op het ogenblik vermeldt de slagorde van het detachement slechts drie manschappen voor de transmissiepermanentie. Gezien de belangrijkheid en het permanent karakter van de militaire transmissie, verzoek ik de minister dit aantal zo spoedig mogelijk te verhogen tot ten minste vijf of althans een van de drie operatoren te vervangen door een technicus.

In de Rwanda-commissie werd herhaaldelijk gezegd dat de paraatheid van de troepen tot de verantwoordelijkheid van de generale staf en van het Militair Operatiecentrum behoort. Toch dring ik erop aan dat de minister van Landsverdediging, als poli-

tieke eindverantwoordelijke, deze sociale problemen grondig bestudeert en alles in het werk stelt om ze op te lossen. Met enige creativiteit en goede wil kan dit geen enkel probleem vormen.

De voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de voorzitter, ik wens de heer Goris mijn waardering te betuigen voor zijn belangstelling voor een Belgisch detachement dat op zending is in Bosnië. De vragen die de heer Goris stelde, getuigen van een oprechte bezorgdheid voor de sociale aspecten van het uitsturen voor langere periodes van militairen naar het buitenland. Ik deel dan ook zijn bekommernis.

Na onderzoek blijkt dat de zogenaamde *Calling Card* van Belgacom de beste oplossing is voor de communicatiemogelijkheden van het detachement met het thuisfront. Om dit soort telefoonverbinding mogelijk te maken is een akkoord nodig tussen Belgacom en de Bosnische PTT. Wij rekenen erop dat Belgacom dit akkoord zo snel mogelijk tot stand kan brengen.

De vraag over de verlofregeling van de Belgische militairen en de mogelijkheid hun opgespaard verlof door te brengen in België, beantwoord ik allereerst met een korte toelichting. De beslissing om geen verlof buiten de operatiezone toe te kennen, dateert van de UNOSOM-operaties in Somalië. Voor deze zendingen van vier maanden gold het verbod van de Verenigde Naties om verlof te nemen buiten de operatiezone. In dezelfde periode werden de UNPROFOR-opdrachten in ex-Joegoslavië teruggebracht van zes naar vier maanden. Die beslissing werd ingegeven door de wens van een groot aantal militairen om liever geen «groot verlof» in België te nemen tijdens een opdracht van zes maanden omdat het meer moeite kost de familie voor een tweede maal te verlaten. Er werd gekozen voor een kort verblijf van vier maanden in het buitenland zonder de mogelijkheid om verlof te nemen buiten de operatiezone.

De oorsprong van die verlofregeling was een toegeving, maar de aanpassing van deze regelgeving wordt thans bestudeerd en zal leiden tot meer soepelheid. Voor bepaalde operaties zou de chef van de generale staf of de stafchef van het krijgsmachtdeel kunnen beslissen om verlofperiodes toe te staan buiten het operatiegebied. Indien de operationele omstandigheden het toelaten, zou het personeel van Belcondet IV reeds van die maatregel kunnen genieten.

Inzake de versterking van de transmissiepermanentie oordelen de militaire hiërarchische chefs dat de werklast van de huidige ploeg geen verhoging van het aantal manschappen rechtvaardigt.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Goris.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, de Belgische regering en het Parlement laten zich terecht in met de problemen van de Belgische militairen in het buitenland. Ik ben dan ook blij dat er schot komt in een aantal zaken waarover reeds verscheidene vragen werden gesteld.

De invoering van de *Calling Card* betekent inderdaad een verbetering voor de communicatie met het moederland. Ik zou echter graag vernemen of deze kaart nog vóór de feestdagen door de militairen ter plaatse in gebruik zou kunnen worden genomen. Men heeft mij verzekerd dat de technische ingreep vrij eenvoudig is en zeer snel kan worden uitgevoerd.

Welke prijs zal voor de communicaties tussen Bosnië en België worden aangerekend? Zou Belgacom gedurende bepaalde uren een voorkeurtarief kunnen toepassen voor het telefoonverkeer van het detachement? De militaire verantwoordelijken kunnen zelf een regeling uitwerken waarbij elke militair wekelijks het recht krijgt op een aantal eenheden tegen het voorkeurtarief. Op die manier wordt een sociale oplossing voor het communicatieprobleem gevonden.

De richtlijn voor de verlofregeling van de UNOSOM blijft officieel van kracht. Toch hoop ik dat zij tijdig kan worden aangepast, zodat ook de manschappen van Belcondet IV er nog van kunnen genieten. Door druk uit te oefenen op de functionele en hiërarchische oversten van de vredesmacht te Bosnië is Luxemburg er inmiddels in geslaagd de nieuwe verlofregeling vervoegd

ingang te laten vinden. Ook België kan de toestemming vragen en zal ze wellicht bekomen. De enige voorwaarde waaraan dient te worden voldaan is dat maximum 25 % van de militairen van de Beluga-groep gelijktijdig afwezig mogen zijn. De andere detachementen putten nu voordeel uit de nagenoeg permanente aanwezigheid van de Belgen.

Het behouden van drie personeelsleden binnen de transmissie-eenheid kan wellicht volstaan. Als ik het goed heb begrepen, zal een operator door een technicus worden vervangen. Voor dit militair-technisch probleem zal het C Ops wellicht zelf een oplossing uitwerken.

Vooraf voor de eerste drie problemen dring ik aan op een snelle oplossing: de samenwerking tussen Belgacom en de Bosnische PTT, het voorkeurtarief en de uniformisering van de verlofregeling.

De voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de voorzitter, ik ben bereid bij Belgacom aan te dringen op een snelle oplossing, maar de tarieven vallen volkomen onder de bevoegdheid van Belgacom.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Goris.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, de hamvraag betreft uiteraard niet het akkoord van Belgacom, maar wel het budget. Wie zal de sociale tegemoetkoming betalen? Ik ben van mening dat het departement van Landsverdediging in de vereiste middelen moet voorzien en dat Belgacom de uitgewerkte regeling vervolgens operationeel moet maken.

De minister mag geen verstopperij spelen. Ik zou van hem graag vernemen of hij het onze soldaten mogelijk zal maken om tegen een sociaal tarief met het thuisfront te telefoneren.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

WETSVOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de voorzitter

PROPOSITIONS DE LOI

Prise en considération

Communication de M. le président

M. le président. — Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions de loi dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Ces propositions de loi sont donc prises en considération et envoyées aux commissions indiquées.

La liste des propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de wetsvoorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het bureau. (*Instemming.*)

Dan zijn de wetsvoorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verzonden.

De lijst van die wetsvoorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verzonden, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1997-1998
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1997-1998

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES EN DELEGATIES

COMPOSITION DES COMMISSIONS ET DÉLÉGATIONS

De voorzitter. — Bij het bureau zijn voorstellen ingediend tot wijziging van de samenstelling van sommige commissies en delegaties:

1° In de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden:

zou de heer Ph. Charlier mevrouw Bribosia-Picard als plaatsvervangend lid vervangen.

2° In de commissie voor de Justitie:

zou mevrouw Jeanmoye mevrouw Bribosia-Picard als plaatsvervangend lid vervangen.

3° In de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden:

zou de heer Nothomb mevrouw Bribosia-Picard als effectief lid vervangen;

zou mevrouw Delcourt-Pêtre de heer Nothomb als plaatsvervangend lid vervangen.

4° In de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden:

zou mevrouw Willame-Boonen mevrouw Bribosia-Picard als effectief lid vervangen;

zou de heer Nothomb mevrouw Willame-Boonen als plaatsvervangend lid vervangen.

5° In de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden:

zou mevrouw Jeanmoye de heer Nothomb als effectief lid vervangen;

zou de heer Nothomb mevrouw Bribosia-Picard als plaatsvervangend lid vervangen;

zou mevrouw Delcourt-Pêtre de heer Chantraine als plaatsvervangend lid vervangen.

6° In de commissie voor de Sociale Aangelegenheden:

zou mevrouw Jeanmoye mevrouw Bribosia-Picard als plaatsvervangend lid vervangen.

7° In het Federaal Adviescomité voor Europese Aangelegenheden:

zou de heer Ph. Charlier mevrouw Bribosia-Picard als plaatsvervangend lid vervangen.

8° In de Controlemcommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding der politieke partijen:

zou mevrouw Milquet mevrouw Delcourt-Pêtre als plaatsvervangend lid vervangen.

9° In het Adviescomité voor gelijke kansen voor vrouwen en mannen:

zou mevrouw Milquet mevrouw Bribosia-Picard als effectief lid vervangen.

10° In de afvaardiging naar de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa en de Assemblee van de West-Europese Unie:

zou de heer Nothomb mevrouw Bribosia-Picard als plaatsvervangend lid vervangen.

11° In de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad:

zou de heer Chantraine mevrouw Bribosia-Picard als plaatsvervangend lid vervangen.

Le bureau est saisi de demandes tendant à modifier la composition de certaines commissions et délégations:

1° À la commission des Affaires institutionnelles:

M. Ph. Charlier remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre suppléant.

2° À la commission de la Justice :

Mme Jeanmoye remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre suppléant.

3° À la commission des Affaires étrangères :

M. Nothomb remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre effectif;

Mme Delcourt-Pêtre remplacerait M. Nothomb comme membre suppléant.

4° À la commission des Finances et des Affaires économiques :

Mme Willame-Boonen remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre effectif;

M. Nothomb remplacerait Mme Willame-Boonen comme membre suppléant.

5° À la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives :

Mme Jeanmoye remplacerait M. Nothomb comme membre effectif;

M. Nothomb remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre suppléant;

Mme Delcourt-Pêtre remplacerait M. Chantraine comme membre suppléant.

6° À la commission des Affaires sociales :

Mme Jeanmoye remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre suppléant.

7° Au Comité d'avis fédéral chargé de questions européennes :

M. Ph. Charlier remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre suppléant.

8° À la commission de contrôle des dépenses électorales et de la comptabilité des partis politiques :

Mme Milquet remplacerait Mme Delcourt-Pêtre comme membre suppléant.

9° Au Comité d'avis pour l'égalité des chances entre les femmes et les hommes :

Mme Milquet remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre effectif.

10° À la délégation de l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe et l'Assemblée de l'Union de l'Europe occidentale :

M. Nothomb remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre suppléant.

11° Au Conseil interparlementaire consultatif de Benelux :

M. Chantraine remplacerait Mme Bribosia-Picard comme membre suppléant.

Geen bezwaar?

Pas d'opposition?

Dan is aldus besloten.

Il en sera donc ainsi.

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw woensdag 17 december 1997 om 10 uur.

Le Sénat se réunira le mercredi 17 décembre 1997 à 10 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 18.35 uur.)

(La séance est levée à 18 h 35.)

BIJLAGE — ANNEXE

Inoverwegingneming — Prise en considération

Lijst van de in overweging genomen voorstellen van wet :

Artikel 77

1° Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (van de heer Daras c.s.);

— Verzending naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden.

Artikel 81

2° Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 26 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten (van mevrouw Van der Wildt);

— Verzending naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

3° Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 104 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 teneinde de giften in geld aan erkende dierenasielen fiscaal aftrekbaar te maken (van de heer Ph. Charlier).

— Verzending naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Liste des propositions de loi prises en considération :

Article 77

1° Proposition de loi modifiant la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'État (de M. Daras et consorts);

— Envoi à la commission des Affaires institutionnelles.

Article 81

2° Proposition de loi modifiant l'article 26 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail (de Mme Van der Wildt);

— Envoi à la commission des Affaires sociales.

3° Proposition de loi modifiant l'article 104 du Code des impôts sur les revenus 1992 afin de permettre la déductibilité des libéralités faites en argent aux refuges agréés pour animaux (de M. Ph. Charlier).

— Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.